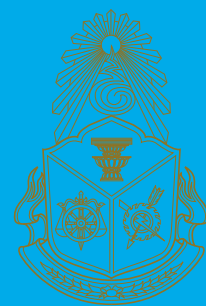


รายงานผลการตรวจสอบและ ผลการปฏิบัติหน้าที่ ประจำปี พ.ศ. 2549



คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ



ป.ป.ช.



รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่
ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำปี พ.ศ. 2549



คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

1. นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ	ประธานกรรมการ
2. นายกล้าณรงค์ จันทิก	กรรมการ
3. นายใจเด็ด พรไชยา	กรรมการ
4. นายประสาท พงษ์ศิวกาย	กรรมการ
5. ศาสตราจารย์ ภัคดี โพธิศิริ	กรรมการ
6. ศาสตราจารย์ เมธี ครองแก้ว	กรรมการ
7. นายวิชา มหาคุณ	กรรมการ
8. นายวิชัย วิวิตเสวี	กรรมการ
9. นางสาวสมลักษณ์ จัดกระบวนพล	กรรมการ

หมายเหตุ : คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งเก้าคนเข้าปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2549



คำนำ

ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ถ้อยคำเพื่อประโยชน์แห่งการไต่สวนข้อเท็จจริง การขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่และการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อีกทั้งยังบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอมาตรการป้องกันการทุจริตต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงาน โครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐเพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต การดำเนินการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตลอดจนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 นั้น กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งสิ้น เมื่อไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ 22 ตุลาคม 2547 - วันที่ 5 ตุลาคม 2549 การไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม การป้องกันการทุจริต และการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งหลายจึงต้องหยุดชะงักลง และคดีบางส่วนได้ขาดอายุความ

ดังนั้น ในระหว่างที่ไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่ สำนักงาน ป.ป.ช. สามารถดำเนินการได้เฉพาะในส่วนที่กระทำในฐานะหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และไม่ขัดต่อกฎหมาย เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการเป็นต้นว่าการรับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐ การสรุปสำนวนคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดก่อนได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงและได้ดำเนินการไต่สวนไว้แล้ว การสรุปเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กล่าวหา ร้องเรียนเข้ามาใหม่ ซึ่งจากการตรวจสอบเบื้องต้นปรากฏข้อเท็จจริงว่าข้อกล่าวหา นั้นมีมูล เพื่อเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป การสรุปเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้มีมติไม่รับหรือไม่ยกขึ้นพิจารณาหรือส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวน และการติดตามผลการดำเนินการทางวินัย การดำเนินคดีอาญา และการดำเนินการเรื่องร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งทั้งหมดเป็นการเตรียมงานไว้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าปฏิบัติหน้าที่ก็สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้ทันที ซึ่งจะปรากฏตามสถิติผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในระหว่างวันที่ 6 ตุลาคม - 31 ธันวาคม 2549

รายงานฉบับนี้จึงรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ในปี พ.ศ. 2549 ที่ผ่านมา โดยจำแนกออกเป็นสองส่วนคือ ส่วนที่ 1 สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไประหว่างวันที่ 1 มกราคม - 5 ตุลาคม 2549 ในขณะที่ไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่ และส่วนที่ 2 ผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งแต่เข้าปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม - 31 ธันวาคม 2549 ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 (7) ซึ่งบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาทุกปี และนำรายงานนั้นออกพิมพ์เผยแพร่ต่อไป



สารบัญ

	หน้า
บทสรุป	10
ส่วนที่ 1 รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ระหว่างที่ไม่มี คณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 5 ตุลาคม พ.ศ. 2549	19
ด้านปราบปรามการทุจริต	
1. ขั้นตอนการดำเนินการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.	20
2. การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ	36
3. ตารางแสดงสถิติเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ	37
4. การติดตามผลการดำเนินคดีอาญาและคดีร่ำรวยผิดปกติ	39
ด้านป้องกันการทุจริต	
1. การติดตามผลมาตรการการป้องกันการทุจริต เรื่อง “มาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับบรรณกรทุกน้ำหนักเกิน”	42
2. การดำเนินการเรื่อง “ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการดำเนินการด้านการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบตามกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ของส่วนราชการ/จังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549”	46
3. การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต	50
ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน	53
ด้านบริหารจัดการองค์กร	
1. การพัฒนาบุคลากร	58
2. งบประมาณ	59
3. งานการต่างประเทศ	60
4. งานวิจัย	67
5. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	78
6. การข่าว	80

	หน้า
ส่วนที่ 2 รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ระหว่างวันที่ 6 ตุลาคม - 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549	81
ด้านปราบปรามการทุจริต	
1. ตารางแสดงสถิติผลดำเนินการ	83
2. เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริง และวินิจฉัยแล้วมีมติว่าการกระทำเป็นความผิดทางวินัยและหรืออาญา หรือร่ำรวยผิดปกติ	84
ด้านป้องกันการทุจริต	
1. การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันการทุจริต	114
2. การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต	114
ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน	
1. สถิติผลดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินระหว่างเดือนตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2549	119
2. เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด หรือส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา 119 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542	120
ด้านบริหารจัดการองค์กร	
1. นโยบายเร่งด่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.	124
2. งานวิชาการ	128
3. งานการต่างประเทศ	131
4. งานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	132
ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ	
1. การแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศ	134
2. การเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญและการแก้ไขกฎหมาย	136



บทสรุป

รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำปี พ.ศ. 2549 ฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 อนุมาตรา 7 บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการรายงานผลการดำเนินการในรอบปีต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และนำรายงานนั้นเผยแพร่ต่อสาธารณะต่อไป

ในรายงานได้แบ่งการดำเนินการออกเป็นสองส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คือส่วนที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไปในระหว่างที่ไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่ระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 5 ตุลาคม 2549 ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ปฏิบัติ หน้าที่และดำเนินการในส่วนที่สามารถดำเนินการต่อไปได้ เพื่อมิให้เกิดความเสียหาย ดังนี้

การดำเนินงานด้านปราบปรามการทุจริต

การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับเรื่องไว้แล้วในขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังปฏิบัติหน้าที่อยู่ และในส่วนที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาใหม่ใน ระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่ โดยการแสวงหาหรือรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้อง กับคดี และการติดตามผลการดำเนินการทางวินัย การดำเนินคดีอาญา และคดีเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ

การดำเนินงานด้านป้องกันการทุจริต

1. การติดตามมาตรการป้องกันการทุจริตตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอต่อ คณะรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี มีมติให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ ดังนี้
 - 1.1 เรื่อง “มาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับรถบรรทุกน้ำหนักเกิน”
 - 1.2 เรื่อง “ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการดำเนินการด้านการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบตามกรอบการประเมินผลการปฏิบัติ ราชการของส่วนราชการ/จังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549”

2. การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต ดังนี้

2.1 โครงการเสวนา เรื่อง พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองระดับท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันมิให้กระทำความผิด โดยดำเนินการใน 14 จังหวัด จำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งสิ้น 4,040 คน

2.2 โครงการผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์

การดำเนินงานด้านตรวจสอบทรัพย์สิน

การรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินการตรวจสอบความถูกต้องและความเป็นอยู่จริงของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามที่อยู่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงได้ยื่นแสดงไว้ในเบื้องต้น เพื่อเตรียมการไว้สำหรับเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวนทั้งสิ้น 8,418 บัญชี

การบริหารจัดการองค์กร

การพัฒนาบุคลากร การจัดทำค่าของงบประมาณทั้งสิ้นจำนวน 1,465,252,500 บาท และได้รับการจัดสรรตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 จำนวน 784,701,400 บาท งานการต่างประเทศ งานวิจัย และการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศโดยดำเนินการพัฒนาระบบงาน ระบบฐานข้อมูลกลาง ระบบเครือข่าย อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ส่วนที่ 2 คือส่วนผลการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อเข้าปฏิบัติหน้าที่ ตั้งแต่วันที่ 6 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2549 ปรากฏผลงานปราบปรามการทุจริต ป้องกันการทุจริต ตรวจสอบทรัพย์สิน และบริหารจัดการองค์กร ในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

ด้านปราบปรามการทุจริต

1. รับเรื่องค้างดำเนินการมาจำนวน	11,578	เรื่อง
2. รับเรื่องเข้ามาใหม่จำนวน	789	เรื่อง
3. ดำเนินการเสร็จจำนวน	776	เรื่อง
3.1 ชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวน	16	เรื่อง
3.2 ให้ช้อกล่าวหาตกไปจำนวน	307	เรื่อง
3.3 ไม่รับหรือไม่ยกขึ้นพิจารณาจำนวน	435	เรื่อง
3.4 ส่งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ	18	เรื่อง
4. คงเหลืออยู่ระหว่างดำเนินการจำนวน	11,589	เรื่อง



5. เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยแล้วมีมติว่าการกระทำเป็นความผิดทางวินัยและหรืออาญา หรือร่ำรวยผิดปกติ จำนวน 16 เรื่อง ดังต่อไปนี้
 1. เรื่องกล่าวหานางสุพรัตน์ คงเพชรศักดิ์ หัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลสามง่าม จังหวัดพิจิตร สังกัดกระทรวงมหาดไทย เป็นเจ้าพนักงานยกยอกทรัพย์
 2. เรื่องกล่าวหาสิบตำรวจโท พีระ จันทอง กับพวก เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอพนสนธิคม จังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ร่วมกันข่มขืนใจหรือจู่ใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น
 3. เรื่องกล่าวหาร้อยตำรวจเอก มนตรี บัณฑิต พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลพระโขนง กับพวก สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ร่วมกันปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบช่วยเหลือผู้ต้องหาคดีมียาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองให้ได้รับโทษน้อยลง
 4. เรื่องกล่าวหานายคมกฤษณ์ วงศ์ษาสิงห์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์ 3 ประจำแผนกรับฝาก ที่ทำการไปรษณีย์ดุสิต สังกัดการสื่อสารแห่งประเทศไทย เป็นเจ้าพนักงานยกยอกทรัพย์
 5. เรื่องกล่าวหาจำเอก ประสิทธิ์ศรี จุ่มเกตุ จำสารวัตร สังกัดกองร้อยสารวัตรที่ 1 กองพันสารวัตรทหารเรือที่ 1 สังกัดกรมสารวัตรทหารเรือ กองทัพเรือ เป็นเจ้าพนักงานเบียดบังเครื่องมือสื่อสารและอาวุธปืนพร้อมเครื่องกระสุนปืนซึ่งเป็นทรัพย์สินของทางราชการไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยทุจริต
 6. กรณีกล่าวหานายนิพัทธ์ พุกกะณะสุต ตำแหน่งรองปลัดกระทรวงการคลัง สังกัดกระทรวงการคลัง ร่ำรวยผิดปกติ
 7. เรื่องกล่าวหานายอุเทน เจนสระคู เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล กับพวก สังกัดสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล กระทรวงการคลัง ร่วมกันกับพวกปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตในการออกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล งวดประจำวันที่ 1 มิถุนายน 2544
 8. เรื่องกล่าวหานายจรูญภักดิ์ หอมระรื่น เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์ 6 ที่ทำการไปรษณีย์บางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดการสื่อสารแห่งประเทศไทย เป็นเจ้าพนักงานยกยอกทรัพย์

9. เรื่องกล่าวหานางสาวจันทนา ชมจินดา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งธนครชั้น 4 ประจำธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอยุธยาประเทศ เป็นเจ้าพนักงานยกยอกทรัพย์
10. เรื่องกล่าวหานายเฉลิมพล ฉุนสนธิ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพนักงานการเงิน 4 กลุ่มงานเก็บเงิน แผนกเก็บเงินส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ กองรายได้ส่วนกลาง สังกัดการไฟฟ้านครหลวง เป็นเจ้าพนักงานยกยอกทรัพย์
11. เรื่องกล่าวหานายพรชัย หรือ นายอัครพนธ์ บุญปาน อดีตนักบริหารทั่วไป 5 สำนักงานบริการโทรศัพท์จันทบุรี บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) สังกัดกระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่
12. เรื่องกล่าวหานายประทีป จันทรนิเวศน์ ตำแหน่งนักวิชาการการศึกษา 6 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ปลอมลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินจากบัญชีดอกผลกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลกแล้วยกยอกเงินกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 70,000 บาท ไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น
13. เรื่องกล่าวหานางเบญจมาศ สิงห์สถิต ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแร่ สังกัดกระทรวงมหาดไทย เบียดบังเงินค่าภาษีบำรุงท้องที่และเงินค่าค่าประกันสัญญาจ้างก่อสร้าง จำนวน 17,148.71 บาท ไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยทุจริต
14. เรื่องกล่าวหานายศิริโรดม สวัสดิทาณิษฐ์ ตำแหน่งอธิบดีกรมสรรพากร กับพวก สังกัดกระทรวงการคลัง ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริตร่วมกันพิจารณาว่าการโอนหุ้นบริษัท ซินคอร์ปอเรชั่น (มหาชน) ของนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ จากนางสาวดวงตา วงศ์ภักดี ผู้ถือหุ้นแทนคุณหญิงพจมาน ชินวัตร เข้าช้อยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา 42 (10) แห่งประมวลรัษฎากร
15. เรื่องกล่าวหานายสวาท สาสอน ผู้ใหญ่บ้าน บ้านศรีสมบูรณ์ อำเภอภูพาน จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบรับแจ้งเกิดและออกหลักฐานใบรับแจ้งการเกิดอันเป็นเท็จเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ
16. เรื่องกล่าวหานายวิรุฬห์ เงินทอง เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพี จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดกระทรวงมหาดไทย ร่วมกันกับพวก ตรวจรับงานจ้างเหมารื้อซ่อมแซมถนน หมู่ที่ 12 ทั้งที่ยังมิได้มีการดำเนินการ และอนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างแก่ผู้รับจ้างโดยมิชอบ



ด้านป้องกันการทุจริต

1. การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันการทุจริต

การเสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการของ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 (8) นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันการทุจริตให้มีอำนาจหน้าที่ในการ รวบรวมสภาพปัญหาการทุจริตและวิเคราะห์ด้วยบทกฎหมาย ระเบียบซึ่งเอื้อประโยชน์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการทุจริตเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาต่อไป

2. การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตได้แก่ โครงการผลิตและ เผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์ การจัดแสดงนิทรรศการ กิจกรรมเนื่องในโอกาสครบรอบ 7 ปี (18 พฤศจิกายน 2549) วันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ช.

3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริต ได้แก่ โครงการประชาศึกษาและ ชุมชนสัมพันธ์ และโครงการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัดใน 8 จังหวัด ซึ่งเป็นโครงการ นำร่องเพื่อเป็นแนวทางไปสู่การพัฒนารูปแบบการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ป.ป.ช. ในทุกจังหวัดที่ เหมาะสมต่อไป

ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน

นับแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2549 มีบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินคงค้างดำเนินการจำนวนทั้งสิ้น 38,865 บัญชี จำแนกเป็นบัญชีของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองจำนวน 28,046 บัญชี หรือคิดเป็นร้อยละ 72.20 และบัญชีของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่ง มีไขผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจำนวน 10,819 บัญชี หรือคิดเป็นร้อยละ 27.80 และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม - 31 ธันวาคม 2549 ได้รับบัญชี เข้ามาใหม่อีกจำนวน 2,476 บัญชี และดำเนินการเสร็จจำนวน 3,757 บัญชี รวมมีบัญชี ที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบจำนวน ทั้งหมด 37,584 บัญชี และจากการดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและ หนี้สินพบว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีไขผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสนใจไม่ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในระยะเวลา ที่กำหนด กรณีพ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี รวมสามราย ดังต่อไปนี้

1. นายคม ขาวสะอาด ตำแหน่งกรรมการบริหารกิจการองค์การสุรา
2. นายสุรพล พูลเกษ ตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ จังหวัด สมุทรปราการ

3. นางศรีประภา พริ้งพวงษ์ ตำแหน่งกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม และกรรมการบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และ ตำแหน่งกรรมการบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

จากผลการตรวจสอบทรัพย์สินที่ผ่านมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า ยังไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพได้ จึงเร่งรัดให้มีการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาข้อเท็จจริงเพื่อนำไปสู่การพิจารณาแก้ไขวิธีการตรวจสอบให้เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด และเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้สาธารณะสามารถเข้าถึงข้อมูลได้มากยิ่งขึ้นก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อไป

ด้านบริหารจัดการองค์กร

1. นโยบายเร่งด่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้ารับตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2549 มีเรื่องกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 ที่ค้างดำเนินการอยู่เป็นจำนวนมากถึง 11,578 เรื่อง ซึ่งเป็นผลอันเนื่องมาจากการไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่เป็นระยะเวลาประมาณ 2 ปี ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้กำหนดนโยบายเร่งด่วนเพื่อเป็นมาตรการและแนวทางในการแก้ไขปัญหาใน 4 ด้าน คือ

- 1.1 ด้านกฎหมายและนโยบาย
- 1.2 ด้านระบบงานและโครงสร้างของสำนักงาน ป.ป.ช.
- 1.3 ด้านบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช.
- 1.4 ด้านวิชาการ

2. งานวิชาการ

ศึกษาผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและสนับสนุนให้มีการวิจัย เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ศึกษาและเปรียบเทียบวิชาการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศเพื่อนำมาปรับใช้กับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตลอดจนการกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานด้านการต่างประเทศ ความร่วมมือระหว่างประเทศและองค์กรป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างประเทศ และการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่อง “การเสริมสร้างมาตรการเพื่อสัมฤทธิ์ผลในกระบวนการบังคับใช้กฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช.” และ เรื่อง “กระบวนการไต่สวนและการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.”



3. งานการต่างประเทศ

การกำหนดนโยบายและแนวทางดำเนินงานด้านการต่างประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาระบบความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี รวมทั้งความร่วมมือระหว่างประเทศกับองค์กรระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยเน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหน่วยงานทั้งในและนอกประเทศ รวมไปถึงการพัฒนาความโปร่งใส (Transparency) เพื่อให้ประเทศไทยมีดัชนีสันติภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perceptions Index) ที่ดี และการพิจารณาพันธกรณีตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การสร้างองค์ความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

4. งานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

กำหนดนโยบายและแนวทางในการจัดทำและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานและการปฏิบัติงานตามภารกิจหลักคือ การปราบปรามการทุจริต การป้องกันการทุจริต และการตรวจสอบทรัพย์สิน ให้ประสบความสำเร็จในเวลาที่สุดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา จำนวน 2 เรื่อง คือ

1. การแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศ

ในการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศ นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า แม้ว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 จะบัญญัติให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อย่างไรก็ตาม อำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมิใช่จะเป็นภาระหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่เพียงองค์กรเดียว และเพื่อให้การดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันเป็นไปได้ในหลายมิติ ทุกภาคส่วนสมควรที่จะต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจัง เพื่อยกระดับความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนในประเทศ รัฐบาลจะต้องให้ความร่วมมือและให้การสนับสนุนการดำเนินงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมถึงการกำหนดให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นวาระแห่งชาติและให้ความสำคัญอย่างสูงสุด รัฐบาลควรจัดให้มีการสัมมนาระหว่างหน่วยงานของรัฐ รวมถึงภาคเอกชน เพื่อหาแนวทางความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและให้มีสภาพบังคับใช้โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำผลสรุปที่ได้จากการสัมมนานำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม จึงจะทำให้สามารถลดระดับของการทุจริตคอร์รัปชันในภาพรวมของประเทศลงได้

2. การเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญและการแก้ไขกฎหมาย

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอความคิดเห็นต่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไปยัง คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ โดยประเด็นสำคัญที่คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ และ สภาร่างรัฐธรรมนูญ เห็นพ้องด้วย ดังนี้

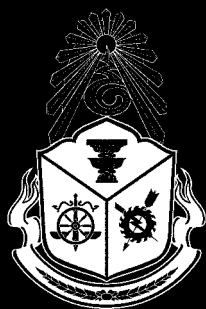
- 2.1 เรื่องสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า “ควรตัดบทบัญญัติที่ว่าด้วยองค์กรแก้ไขภาวะวิกฤตออก เพราะมีความไม่ชัดเจน ในทางปฏิบัติและไม่มีสภาพบังคับ ทั้งขัดกับหลักการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา”
- 2.2 เรื่องรัฐสภา และสมาชิกวุฒิสภา คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า “ไม่ควร มาจากการสรรหาเพียงอย่างเดียว แต่ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง ด้วยโดยเป็นระบบผสม”
- 2.3 เรื่ององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ตามร่างรัฐธรรมนูญที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของ คณะ กรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการกับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ขึ้นไปนั้น คณะ กรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า “ควรบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นๆ นอกจากตำแหน่งดังกล่าวตามที่เห็นสมควร ได้ด้วย”
- 2.4 การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. มี ความเห็นว่า ควรมีบทบัญญัติที่ชัดเจนในเรื่องของทรัพย์สินที่จะต้องยื่นกล่าวคือ “ให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ผู้มีหน้าที่ยื่น บัญชีฯ เข้ารับตำแหน่งหรือในวันที่พ้นจากตำแหน่ง” เพื่อให้เกิดความชัดเจนตรง กันในแนวทางปฏิบัติและข้อมูลของทรัพย์สินที่ต้องแสดง และ “ควรเพิ่มเติม บทบัญญัติของกฎหมายเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินด้วย”
- 2.5 การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง ซึ่ง ร่างรัฐธรรมนูญเดิมกำหนดให้ต้องดำเนินการไต่สวนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า “เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มี กระบวนการไต่สวนหลายขั้นตอน และจำเป็นต้องใช้เวลาแก่ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อ พิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ จึงไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบ วันได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเสนอให้แก้ไขเป็นดำเนินการไต่สวนให้แล้วเสร็จ โดยเร็ว”



- 2.6 การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า “ในการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่ควรจำกัดเฉพาะผู้เสียหายเท่านั้น การกล่าวหาอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหาซึ่งเป็นผู้เสียหาย ผู้กล่าวหาซึ่งมิใช่ผู้เสียหาย และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัย”
- 2.7 เรื่องคุณสมบัติของกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีข้อสังเกตว่า “การกำหนดให้ข้าราชการพลเรือนระดับ 9 มีสิทธิเข้ารับการสรรหาเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้นั้นยังไม่เหมาะสม หากจะกำหนดก็ควรให้มีคุณสมบัติอย่างอื่นประกอบด้วย เช่น เคยดำรงตำแหน่งด้านบริหาร และการกำหนดคุณสมบัติของกรรมการ ป.ป.ช. ควรให้สอดคล้องกับผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระอื่นด้วย”
- 2.8 เรื่องอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งเป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเดิมร่างรัฐธรรมนูญกำหนดให้การกำกับ ดูแลคุณธรรมและจริยธรรมเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า “ควรตัดออกและให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่กำกับ ดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง”
- 2.9 คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า “ไม่ควรมีบำเหน็จบำนาญ หรือประโยชน์ตอบแทนอื่นสำหรับผู้ดำรงตำแหน่ง เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา”

ส่วนที่ 1

รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช.
ระหว่างที่ไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่
ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 5 ตุลาคม พ.ศ. 2549



ด้านปราบปราม
การทุจริต

ปป.ช.



ด้านปราบปรามการทุจริต

การปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกฎหมายอื่น ซึ่งกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการดำเนินการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

1. หลักในการพิจารณารับเรื่องของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีประเด็นที่สำคัญ 2 ประการ คือ เรื่องผู้ถูกกล่าวหาและการพิจารณาเรื่องกล่าวหา

1.1 ผู้ถูกกล่าวหา

(1) กรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้ถูกกล่าวหา

การกล่าวหาเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น มีหลักเกณฑ์ ดังนี้ คือ

ผู้กล่าวหา ต้องเป็นผู้เสียหายจากการกระทำอันเป็นเหตุให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น¹

ข้อกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามประมวลกฎหมายอาญา กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

การกล่าวหา ทำเป็นคำร้องระบุชื่อหรือตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหาข้อกล่าวหา และพฤติการณ์ ความเสียหายที่ได้รับ หรือพยานหลักฐานที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนต่อไปได้ โดยผู้เสียหายต้องระบุชื่อที่อยู่และลงลายมือชื่อไว้ด้วย

¹ ปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2550 ซึ่งได้แก้ไขให้การกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น อาจกระทำได้ 3 กรณีคือ

1. มีผู้กล่าวหาซึ่งเป็นผู้เสียหาย 2. มีผู้กล่าวหาซึ่งมิใช่ผู้เสียหาย 3. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัย

(2) กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้ถูกล่าวหา

ผู้ถูกล่าวหา เป็นผู้ใดก็ได้ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เสียหาย หรืออาจเป็นบัตรสนเท่ห์ ซึ่งระบุพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการได้ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิด

ข้อกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

การกล่าวหา ทำเป็นหนังสือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดพร้อมพยานหลักฐาน ชื่อหรือตำแหน่งผู้ถูกล่าวหา ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ทั้งนี้ผู้กล่าวหาต้องลงลายมือชื่อของตนด้วย และต้องกล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี

1.2 การพิจารณาเรื่องกล่าวหา

(1) เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่

เรื่อง que เข้าสู่อำนาจหน้าที่ ป.ป.ช. และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ มีกรณีดังต่อไปนี้

- ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง เนื่องจากได้มีการร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนบุคคล เช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงซึ่งได้แก่ ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีขึ้นไป เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้แก่ บุคคลที่มีตำแหน่งสำคัญๆ เช่น ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นต้น
- ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินคดีอาญากับ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ในกรณีร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น
- มีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ
- มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองร่ำรวยผิดปกติ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น กระทำความผิดฐานทุจริต



ต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม²

(2) เรื่องที่ไม่ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ หรือไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณา

- ไม่ได้กล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ไม่ใช่เรื่องกล่าวหาว่าร้ายผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม
- เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้วและไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี
- เรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล หรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว

(3) เรื่องที่คณะกรรมการอาจไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณา

- บัตรสนเท่ห์ ซึ่งไม่ระบุพยานชัดแจ้งเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง
- เรื่องที่ล่วงเลยมาเกินห้าปี นับแต่วันเกิดเหตุและไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป

2. การไต่สวนข้อเท็จจริง

เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป ดังนี้

2.1 การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกล่าวคือ นอกจากกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเองแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแทนก็ได้

คณะอนุกรรมการไต่สวนประกอบด้วย

- กรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานอนุกรรมการ
- พนักงานเจ้าหน้าที่
- ผู้ทรงคุณวุฒิตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

² ปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2550 ซึ่งได้แก้ไขให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณีที่ผู้กล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นร้ายผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่นได้

คณะกรรมการไต่สวนมีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด โดยกฎหมายบัญญัติให้คณะกรรมการไต่สวน มีอำนาจดำเนินการดังนี้ คือ

อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ (ไต่สวน)

- (1) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ เรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ให้ถ้อยคำเพื่อประโยชน์แห่งการไต่สวนข้อเท็จจริง
- (2) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใดๆ เพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง
- (3) มีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชน ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่การไต่สวนข้อเท็จจริงหรือวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

อำนาจในการดำเนินคดีอาญา

- (1) แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ
- (2) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อให้มีการจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มูล เพื่อส่งตัวไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการต่อไป

2.2 ข้อพิจารณาในการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน

กฎหมายกำหนดให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะและระดับของตำแหน่งและการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร

2.3 การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดได้แก่ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับขั้นตอนการไต่สวนและมีหลักประกันในการให้ความเป็นธรรมกับผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาในกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนี้

ในการไต่สวนข้อเท็จจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐ นอกจากจะต้องพิจารณาว่าเรื่องกล่าวนั้นอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้หรือไม่ หรือเป็น



เรื่องที่ถูกกฎหมายบัญญัติห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือไม่อย่างไรแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังต้องพิจารณาและคำนึงถึงหลักการให้ความเป็นธรรมกับผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะได้บัญญัติรองรับไว้ในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) การห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลผู้มีส่วนได้เสียเป็นอนุกรรมการไต่สวน

การไต่สวนข้อเท็จจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐกรณีมีผู้กล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมวด 4 การไต่สวนข้อเท็จจริง³ ได้ให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนเองหรือจะแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการแทนก็ได้ โดยกำหนดองค์ประกอบอันเป็นสาระสำคัญของคณะอนุกรรมการไต่สวนไว้ในมาตรา 45 ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนประกอบด้วย กรรมการ ป.ป.ช. หนึ่งคน พนักงานเจ้าหน้าที่และหรือผู้ทรงคุณวุฒิตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด มีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะและระดับของตำแหน่งและการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ มาตรา 46 บัญญัติห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้ เป็นอนุกรรมการไต่สวน

1. รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหามาก่อน
2. มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ถูกกล่าวหา
3. มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา
4. เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา
5. มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังกล่าวเป็นอนุกรรมการไต่สวน ให้อนุกรรมการผู้หนึ่งแจ้งต่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็ว ระหว่งนั้นห้ามมิให้อนุกรรมการผู้หนึ่งยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะอนุกรรมการไต่สวนและให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาคัดค้านว่า อนุกรรมการผู้ใดมีเหตุต้องห้ามดังกล่าวด้วย ส่วนการยื่นคำคัดค้าน การพิจารณา คำคัดค้าน และการแต่งตั้งบุคคลเป็นอนุกรรมการไต่สวนแทนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

³ “การไต่สวนข้อเท็จจริง” ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 หมายความว่า การแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและมูลความผิดหรือเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริง และพิสูจน์ความร้ายผิดปกติ

(2) การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 ข้อ 7 กำหนดว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องใดแล้ว ให้ประธานอนุกรรมการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ” และข้อ 9 กำหนดว่า “ในการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ จะให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน แล้วมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ หรือจะส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือตามหลักฐานที่ปรากฏจากการไต่สวนข้อเท็จจริงก็ได้ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนแล้ว”

(3) การยื่นและพิจารณาคำคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวน

การยื่นและการพิจารณาคำคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวน ผู้คัดค้านต้องทำคำคัดค้านเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนหรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน⁴ โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในคำคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การไต่สวนข้อเท็จจริงไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างใด ในการนี้ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำเนาคำคัดค้านให้ประธานอนุกรรมการไต่สวนทราบและรวบรวมไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง แล้วให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคำคัดค้านให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา โดยระหว่างนั้นห้ามมิให้อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการไต่สวน จนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติยกคำคัดค้าน ซึ่งในการพิจารณาคำคัดค้านนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยว่าเหตุแห่งการคัดค้านเป็นไปตามที่ผู้คัดค้านได้กล่าวอ้างหรือไม่ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีได้เป็นไปตามคำคัดค้านและมีเหตุผลสมควรที่จะให้อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติยกคำคัดค้านนั้นเสีย แล้วแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ และให้มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ให้ยกคำคัดค้านถือเป็นที่สุด

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคำคัดค้านฟังขึ้นหรือมีเหตุผลเพียงพอที่จะฟังได้ว่า หากให้อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจทำให้การไต่สวนข้อเท็จจริงไม่ได้ความจริงและความยุติธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้อนุกรรมการผู้นั้นพ้นจากการเป็นอนุกรรมการไต่สวนในเรื่องนั้นแล้วแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ และการพ้นจากการเป็นอนุกรรมการ ไม่กระทบถึงการไต่สวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

⁴ เหตุคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวน ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 ข้อ 11 มี 5 ประการคือ 1. รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหามาก่อน 2. มีส่วนได้เสียในเรื่องกล่าวหา 3. มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา 4. เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือ พี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา 5. มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา



(4) การแจ้งข้อกล่าวหา

เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดเสร็จแล้วเห็นว่าพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่าข้อกล่าวหา มีมูล ให้เรียกผู้ถูกกล่าวหา มาพบและแจ้งข้อกล่าวหาโดยจัดทำเป็นบันทึกตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ในการกระทำความผิดเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหา ได้ดี โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับและเก็บไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน⁵

(5) การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้สิทธิผู้ถูกกล่าวหานำพยานความหรือบุคคลที่ไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและ นำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจแก้ข้อกล่าวหาโดยทำเป็นหนังสือหรือชี้แจงด้วยวาจาก็ได้ และผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำ พยานความหรือบุคคลที่ไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้ ทั้งนี้ พยานความหรือบุคคลที่ ไว้วางใจต้องมีพยานในเรื่องที่กล่าวหา นั้น ในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐาน มาเองหรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะอนุกรรมการไต่สวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้ ทั้งนี้ หากคณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมจะขยายเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือ นำสืบแก้ข้อกล่าวหาออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้ และในกรณีที่คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าพยาน หลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างไม่เกี่ยวกับประเด็นที่กล่าวหาหรือเป็นการประวิงให้ชักช้า คณะอนุกรรมการ ไต่สวนจะไม่ทำการไต่สวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้⁶

(6) การพิจารณาลงมติว่าข้อกล่าวหา มีมูลหรือไม่

เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยาน หลักฐานตามที่มีการกล่าวหา และที่ผู้ถูกกล่าวหา นำมาใช้อ้างหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพียงพอแล้ว ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนประชุมเพื่อพิจารณาชี้แจงนำพยานหลักฐานแล้วลงมติว่าข้อกล่าวหา มีมูลหรือไม่ แล้วให้จัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาและมีมติ วินิจฉัยว่าข้อกล่าวหา มีมูลหรือไม่ หากมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหา นั้นเป็นอันตกไป แต่ ถ้าหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหา มีมูลให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 56 ต่อไป⁷

การดำเนินการต่อผู้ถูกกล่าวหาหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหา มีมูลความผิด

⁵ ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 หมวด 2 การแจ้งข้อกล่าวหาและการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ข้อ 15

⁶ ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 หมวด 2 การแจ้งข้อกล่าวหาและการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ข้อ 15 - 16

1. ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูลและข้อกล่าวหาอันเป็น เรื่องที่ประธานวุฒิสภาส่งมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริง เนื่องจากได้มีการเข้าชื่อร้องขอ เพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่ง หรือเป็นกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำร้อง เพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้กล่าวหา ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ ดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปไม่ได้จนกว่าวุฒิสภามีมติ หรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำพิพากษา ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและความเห็นไปยัง ประธานวุฒิสภา เพื่อพิจารณาถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่ง และส่งให้อัยการสูงสุดดำเนินคดีใน ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกรณีที่ผลการได้สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูล ความผิดอาญา หรือร้ายแรงผิดปกติ

ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่สมบูรณ์และแจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดจะแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อรวบรวมพยาน หลักฐานให้สมบูรณ์ แต่ถ้าหากหาข้อยุติไม่ได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเอง หรือแต่งตั้ง ทนายความให้ฟ้องคดีแทน

2. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ทางวินัย ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษทางวินัยหรือ พิจารณาให้พ้นจากตำแหน่ง โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก

⁷ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 56 “ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดมีมูล ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานตามมาตรา 54 วรรคสอง และเอกสารที่มี อยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยัง”

(1) ประธานวุฒิสภา ถ้าข้อกล่าวหาอันเป็นเรื่องที่ประธานวุฒิสภาส่งมาตามมาตรา 43 (1) หรือเรื่องที่ยื่น คำร้องขอตามมาตรา 43 (2) “ปัจจุบันความเดิมถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2550 โดยแก้ไขเป็น ประธานวุฒิสภา ถ้า ข้อกล่าวหาอันเป็นเรื่องตามมาตรา 43 (1) หรือ (2)”

(2) อัยการสูงสุด ถ้าผลการได้สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญาหรือร้ายแรงผิดปกติและผู้ถูกกล่าวหาเป็น บุคคลตามมาตรา 58 เว้นแต่อัยการสูงสุด หรือเป็นข้าราชการการเมืองอื่นนอกเหนือจากบุคคลตามมาตรา 58 (1) และ (2)

(3) อัยการสูงสุด ถ้าผลการได้สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญาหรือร้ายแรงผิดปกติและผู้ถูกกล่าวหาเป็น เจ้าของที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

(4) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา ถ้าผลการได้สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิด ทางวินัย หรือมีมูลความผิดต้องให้พ้นจากตำแหน่ง และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าข้อกล่าวหาใดที่ประธานวุฒิสภาส่งมาตามมาตรา 43 (1) เป็นเรื่องสำคัญ จะแยกทำรายงานเฉพาะข้อกล่าวหาอันส่งไปให้วุฒิสภาพิจารณาก่อนก็ได้



การปฏิบัติ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับเรื่องที่คุณคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา

- (1) เมื่อคุณคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัยประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น
- (2) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คุณคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคุณคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก
- (3) ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของคุณคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคุณคณะกรรมการสอบสวนวินัย

กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

- (4) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และส่งสำเนาคำสั่งลงโทษให้คุณคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง
- (5) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนละเลยไม่ดำเนินการตาม (3) และ (4) กฎหมายให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนกระทำความผิดวินัย
- (6) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการทางวินัย หรือการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม กฎหมายกำหนดให้คุณคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือคุณคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งองค์การกลางบริหารงานบุคคลให้ดำเนินการให้ถูกต้องเหมาะสมก็ได้
- (7) ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามฐานความผิดที่คุณคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติมีสิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีคำสั่งลงโทษ

ทางอาญา ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด เพื่อฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี

ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่สมบูรณ์และแจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดจะแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แต่ถ้าหากหาข้อยุติไม่ได้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน

ทางแพ่ง ในกรณีมีมูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายรอยผิดปกติ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน



แผนผังภาพรวมขั้นตอนการได้สวนข้อเท็จจริง

เรื่องกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เรื่องขอให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง/ผู้เสียหาย/ผู้กล่าวหา/มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

ม.44,ม.66,ม.84,ม.85,ม.86,ม.87,ม.88,ม.89

คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ได้สวนเอง

ม.43

แต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการได้สวน

ม.43

แต่งตั้งพนักงานได้สวน

ประกาศ
คปค. 31 ข้อ 5

ส่งหน่วยงานอื่น

ประกาศ
คปค. 31 ข้อ 6

ข้อกล่าวหาไม่มีมูล

↓ ม.53

ให้ข้อกล่าวหาดกไป

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ม.50,ม.53

ข้อกล่าวหาไม่มีมูล

ม.53

มีความผิดทางวินัย

↓ ม.91(1)

ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชา
หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน
พิจารณาโทษทางวินัยตามฐาน
ความผิดที่คณะกรรมการป.ป.ช.
ได้มีมติภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ม.92

มีความผิดอาญา

↓ ม.91(2)

ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด
เพื่อยื่นคำร้องต่อศาล
ซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณา
พิพากษาคดีเพื่อขอให้
ศาลสั่งให้ทรัพย์สิน
ตกเป็นของแผ่นดิน

ม.97

ร้ายวยผิดปกติ

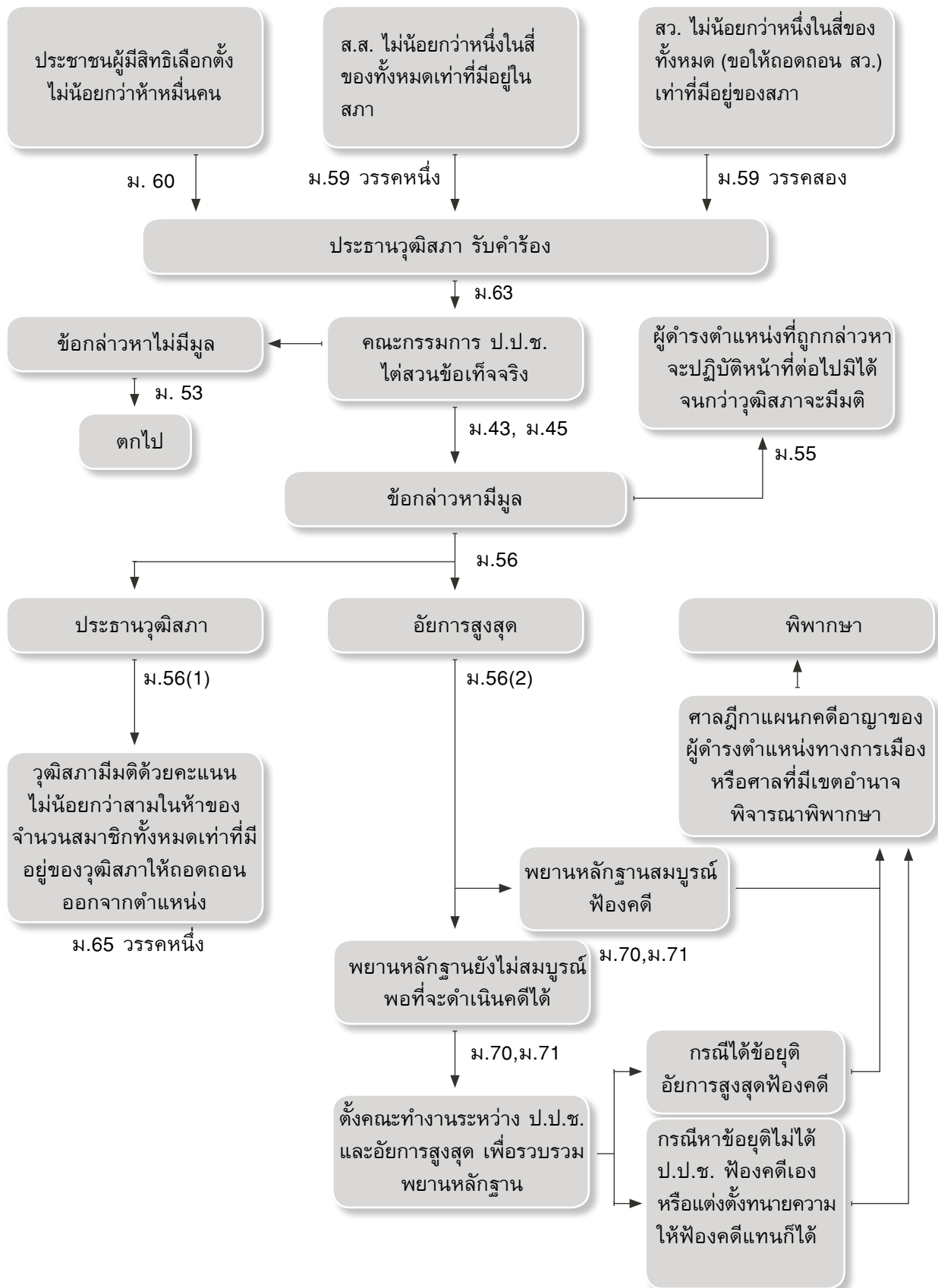
↓ ม.80

ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด
เพื่อฟ้องคดีอาญาในศาล
ซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณา
พิพากษาคดี

ม.80,ม.81

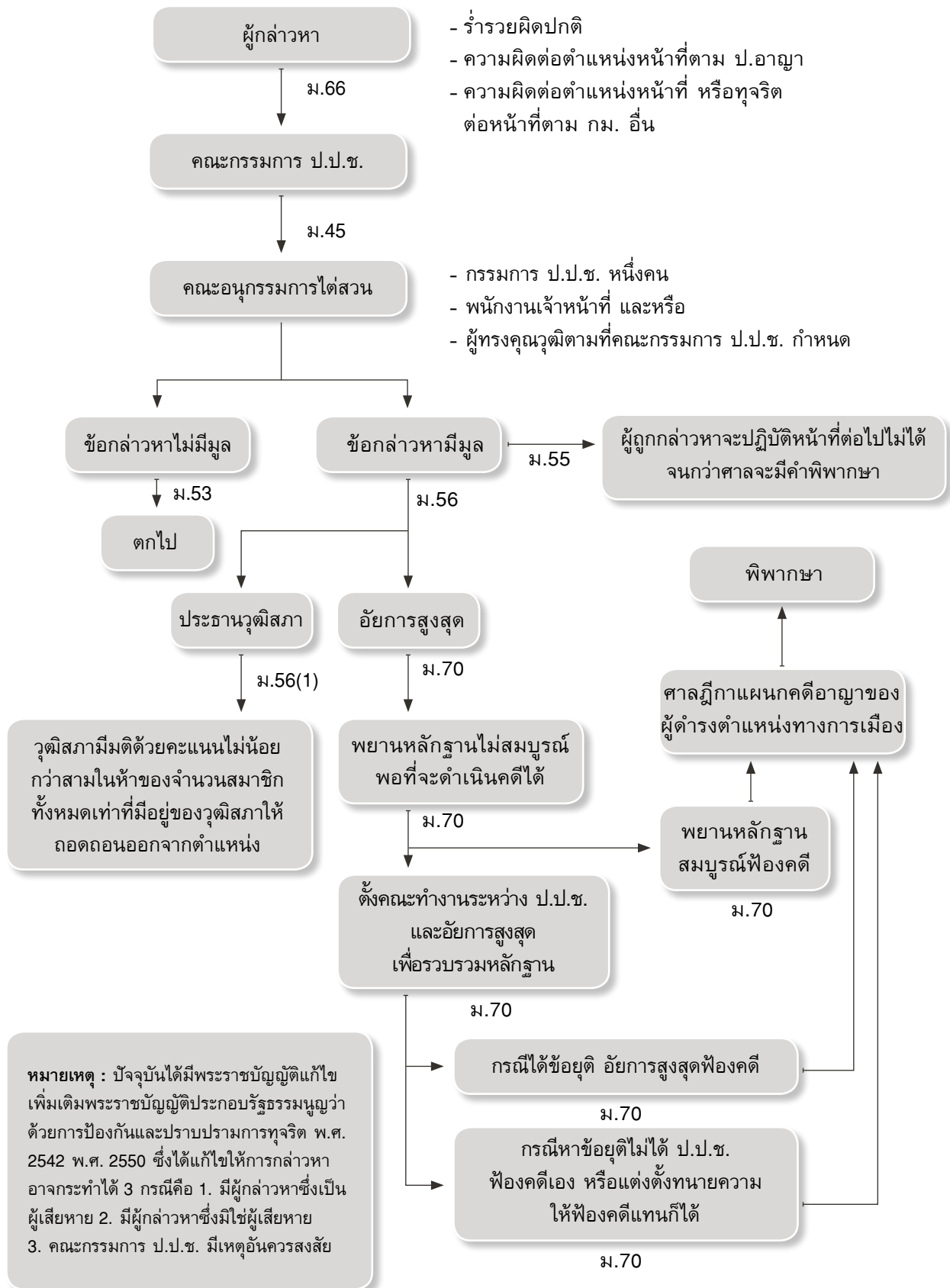
หมายเหตุ : ส่งหน่วยงานอื่นหมายความว่า ส่งให้ต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือส่งให้คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือส่งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

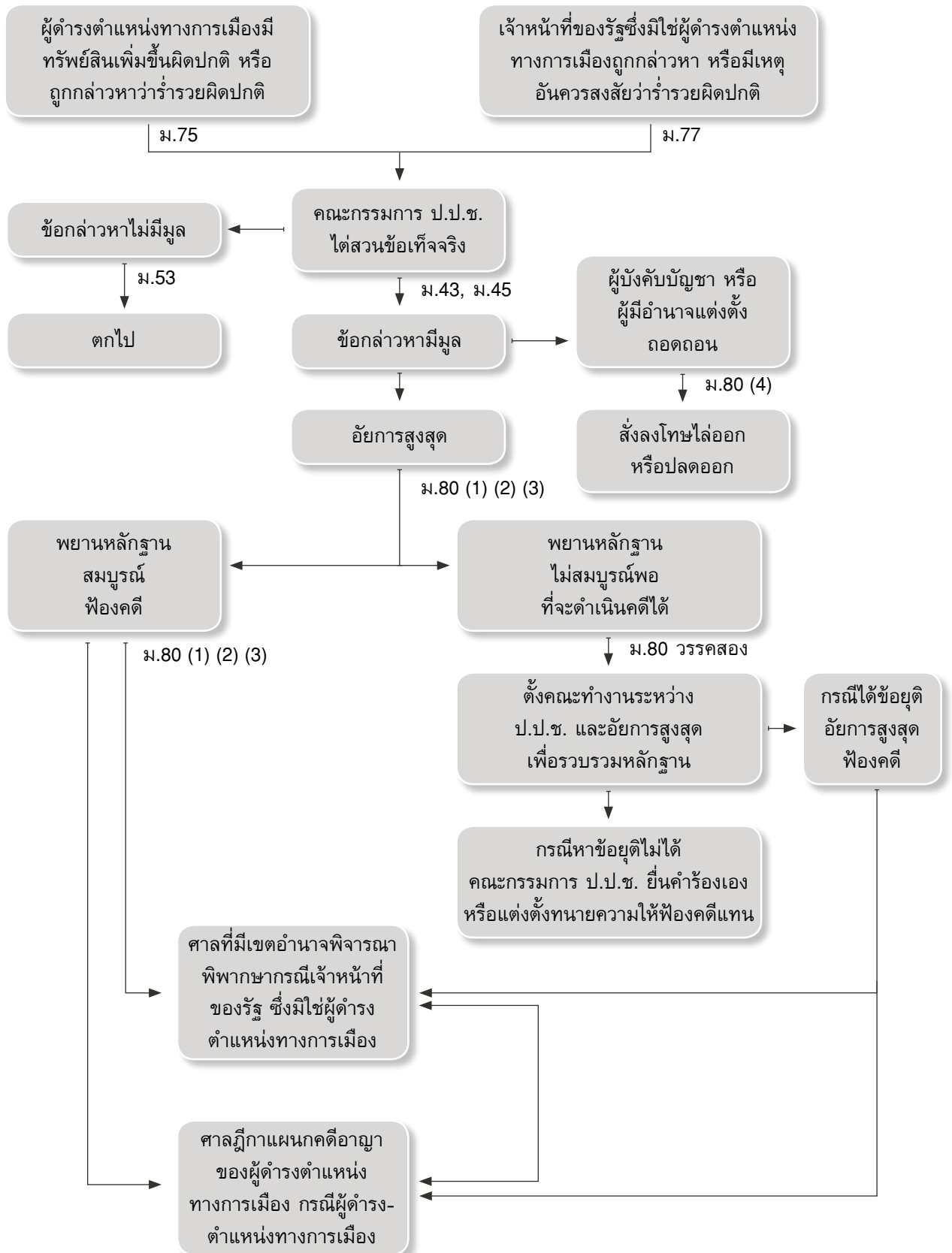




การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

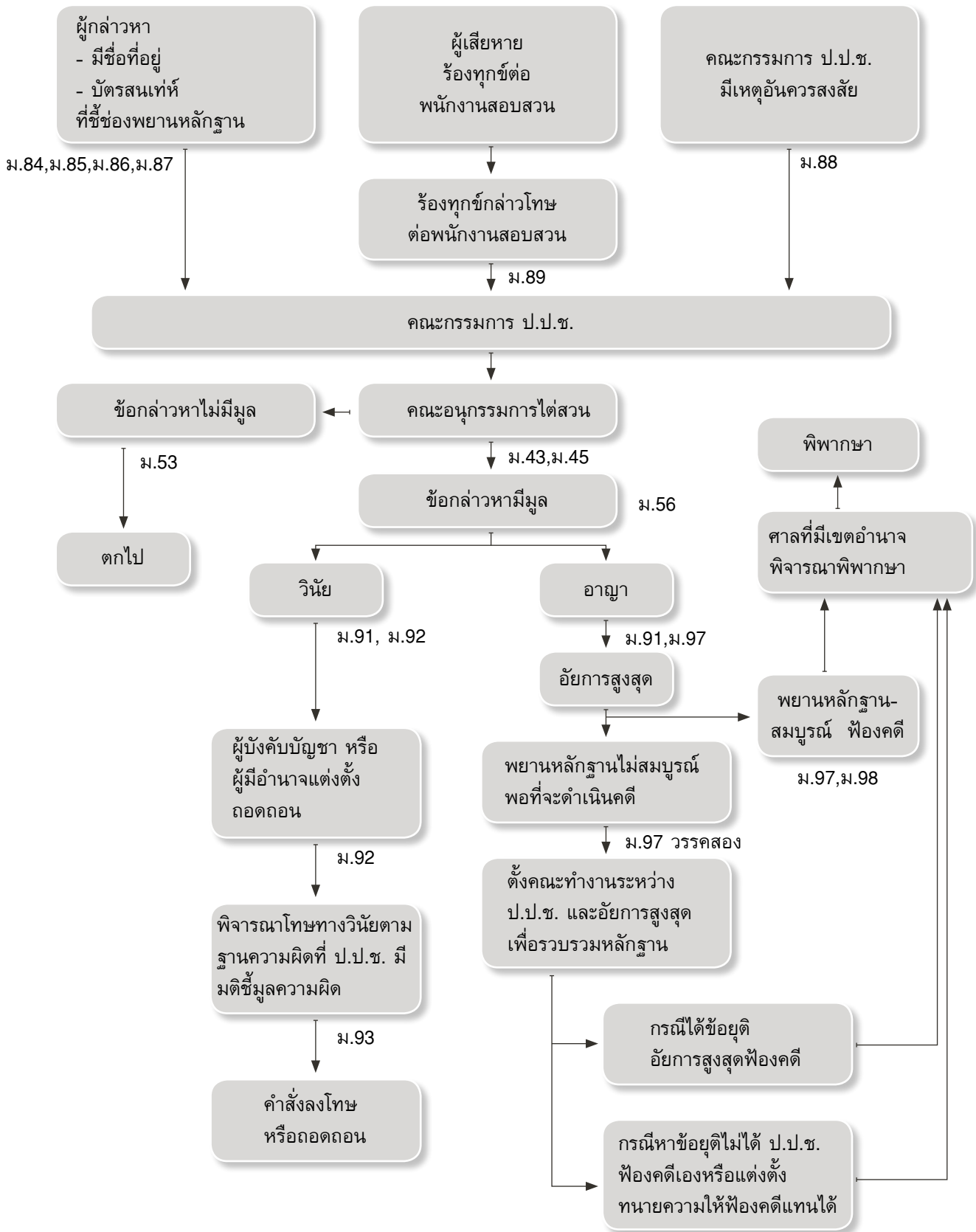


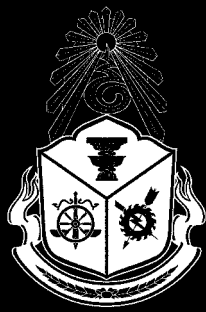
การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน





การดำเนินการทางวินัยและอาญาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง





ผลดำเนินการด้านปราบปราม
การทุจริต

ปป.ช.



ผลดำเนินการด้านปราบปรามการทุจริต

การดำเนินงานด้านปราบปรามการทุจริตในปี พ.ศ. 2549 ในขณะที่ยังไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 สำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะหน่วยงานตุลาการที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา 105 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ยังคงปฏิบัติหน้าที่และดำเนินการในส่วนที่สามารถดำเนินการต่อไปได้ เพื่อมิให้เกิดความเสียหาย อาทิ การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับเรื่องไว้แล้วในขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังปฏิบัติหน้าที่อยู่ และในส่วนที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาใหม่ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่ โดยการแสวงหาหรือรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นอันเกี่ยวข้องกับคดี เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้อย่างรวดเร็ว และการติดตามผลการดำเนินการทางวินัยและการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นต้น โดยปรากฏผล ดังต่อไปนี้

การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ

1. รับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนทั้งสิ้น 11,578 เรื่อง จำแนกได้ ดังนี้
 - 1.1 เรื่องกล่าวหาที่ยกมาจากปี พ.ศ. 2549 จำนวน 9,190 เรื่อง
 - 1.2 เรื่องกล่าวหาที่รับเข้ามาใหม่ในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 2,388 เรื่อง
2. เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ระหว่างการแสวงหาหรือรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น การขอทราบรายละเอียดจากผู้กล่าวหาเพิ่มเติม การขอทราบข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานจากต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา และการเดินทางไปท้องที่ที่เกิดมูลเหตุเพื่อรวบรวมข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเพื่อสรุปเรื่องกล่าวหาเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปหรือยุติเรื่อง จำนวน 10,299 เรื่อง
3. สรุปสำนวนคดีเพื่อเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณามีมติให้ข้อกล่าวหาตกไปไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณา และส่งเรื่องคืนให้พนักงานสอบสวนเนื่องจากมิได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ จำนวน 488 เรื่อง
4. สรุปเรื่องกล่าวหาที่ข้อกล่าวหามีมูลเพื่อเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน 791 เรื่อง

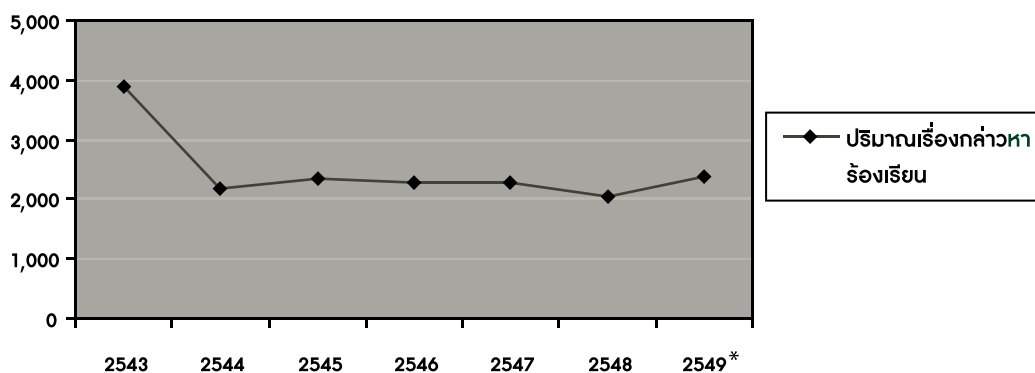
**ตารางแสดงสถิติเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ระหว่างเดือนมกราคม - กันยายน พ.ศ. 2549**

ประเภท	รับ			เสร็จ				คงเหลือ
	ยกมา	ใหม่	รวม	ตกไป	ไม่รับ/ยก	ชี้มูล	รวม	
1. เรื่องรับโอนตามมาตรา 128	266	0	266	0	0	0	0	266
2. เรื่องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 58	3	0	3	0	0	0	0	3
3. เรื่องกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ	30	11	41	0	0	0	0	41
4. เรื่องกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองร้ายผิดปกติ	53	6	59	0	0	0	0	59
5. เรื่องกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม	3,886	484	4,370	0	0	0	0	4,370
6. เรื่องที่พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ตามมาตรา 89	4,127	1,782	5,909	0	0	0	0	5,909
7. เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542	825	105	930	0	0	0	0	930
ผลรวม	9,190	2,388	11,578	0	0	0	0	11,578



ตารางแสดงสถิติเปรียบเทียบเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ระหว่างปี พ.ศ. 2543 - 2549

ประเภทเรื่อง	ปี พ.ศ. (หน่วย : เรื่อง)						
	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549*
1. เรื่องรับโอนจาก ป.ป.ป. ตามมาตรา 128	2,086	0	0	0	0	0	0
2. เรื่องที่ประธานวุฒิสภาส่งมา (ขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 58)	3	0	9	1	3	0	0
3. เรื่องกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่	26	13	11	11	9	5	11
4. เรื่องกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายฉ้อฉล หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายฉ้อฉล	12	33	32	46	12	8	6
5. เรื่องกล่าวหา หรือเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่	970	1,110	1,089	1,076	1,090	762	484
6. เรื่องที่พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ตามมาตรา 89	603	841	929	957	1,022	1,159	1,782
7. เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542	176	182	267	194	155	109	105
รวม	3,876	2,179	2,337	2,285	2,291	2,043	2,388



หมายเหตุ : *สถิติการรับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐระหว่างเดือนมกราคม - เดือนกันยายน

การติดตามผลการดำเนินคดีอาญาและคดีร่ำรวยผิดปกติ

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ติดตามผลการดำเนินคดีอาญาและคดีร่ำรวยผิดปกติระหว่างเดือนมกราคม - กันยายน ปรากฏผล ดังต่อไปนี้

การดำเนินคดีอาญา

1. อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนสมบูรณ์ พอที่จะดำเนินคดีอาญาได้แล้ว	จำนวน	64	ราย
2. แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรายงานตัวต่ออัยการสูงสุด	จำนวน	62	ราย
3. เตรียมเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขออนุมัติยื่นคำร้อง ต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อให้ออกหมายจับกุมผู้ถูกกล่าวหา กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวต่ออัยการสูงสุด	จำนวน	9	ราย
4. ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อให้ออกหมายจับกุม ผู้ถูกกล่าวหา กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวต่ออัยการสูงสุด	จำนวน	21	ราย
5. ส่งหมายจับกุมผู้ถูกกล่าวหาให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	จำนวน	21	ราย
6. การดำเนินการในชั้นศาล			
6.1 ฟ้องจำเลยต่อศาลในปี 2549	จำนวน	39	ราย
6.2 อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น	จำนวน	80	ราย
6.3 ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษ	จำนวน	19	ราย
6.4 ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง	จำนวน	11	ราย
6.5 อยู่ระหว่างอุทธรณ์	จำนวน	20	ราย
6.6 ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษ	จำนวน	3	ราย
6.7 อยู่ระหว่างฎีกา	จำนวน	5	ราย
6.8 คดีถึงที่สุดให้ลงโทษ	จำนวน	8	ราย
6.9 คดีถึงที่สุดให้ยกฟ้อง	จำนวน	3	ราย
6.10 การดำเนินการบังคับคดีนำยึดทรัพย์สิน	จำนวน	2	ราย





ด้ ำ น ป้ อ ง กั น
ก ำ ร หุ จ ร ี ต

ป.ป.ช.



ด้านป้องกันการทุจริต

ในการป้องกันการทุจริต พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 (8) และ (10) บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐเพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตลอดจนดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริต และเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ปี พ.ศ. 2549 ระหว่างเดือนมกราคม - กันยายน การดำเนินงานด้านป้องกันการทุจริต ในขณะที่ไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่ นั้น สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการติดตามมาตรการป้องกันการทุจริตตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอต่อคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีมีมติให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ และการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งการดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. การติดตามผลมาตรการป้องกันการทุจริต เรื่อง “มาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤตินิชอบเกี่ยวกับบรรพบุรุษหน้าหนักเกิน”

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงคมนาคมเพื่อขอทราบ ว่า กรมทางหลวง ได้ดำเนินการเกี่ยวกับโครงการจัดตั้งด่านชั่งน้ำหนักเพื่อควบคุมน้ำหนักยานพาหนะทั่วประเทศเพิ่มเติมจากที่ได้เคยแจ้งไปแล้วประการใดบ้าง สำหรับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานตามที่กรมทางหลวงแจ้งว่าเนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอ ขาดแคลนเจ้าหน้าที่ ปัญหาการทุจริต ปัญหาการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินงานนั้น กรมทางหลวงได้มีแนวทางในการแก้ไขอย่างไร และได้ดำเนินการไปแล้วประการใดบ้าง และกรณีที่ปรากฏเป็นข่าวว่าเจ้าหน้าที่ด่านชั่งน้ำหนักฯ จังหวัดกำแพงเพชร เรียก รับเงินจากผู้ขับรถบรรทุก นั้น กรมทางหลวงได้ดำเนินการในเรื่องนี้อย่างไรบ้าง และมีมาตรการในการป้องกันกรณีรถบรรทุกน้ำหนักเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ผ่านด่านชั่งน้ำหนักถาวร โดยเจ้าหน้าที่ประจำด่านชั่งน้ำหนักไม่ทำการจับกุมดำเนินคดีไว้หรือไม่อย่างไรบ้าง

กระทรวงคมนาคมได้รายงานผลความคืบหน้าโครงการจัดตั้งด่านชั่งน้ำหนักเพื่อควบคุมน้ำหนักยานพาหนะทั่วประเทศ ดังนี้

1.1 การจัดตั้งด่านชั่งน้ำหนักถาวรทั่วประเทศ

ตามแผนงานจัดตั้งด่านชั่งน้ำหนักถาวรปี 2546 - 2549 ได้กำหนดแผนจัดตั้งด่านฯ จำนวน 112 แห่ง แต่เพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับเศรษฐกิจในปัจจุบัน เห็นควรจัดตั้งจำนวน 81 แห่ง ซึ่งผลดำเนินงานสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1.1.1 ได้ก่อสร้างด่านชั่งน้ำหนักถาวรแล้วเสร็จ และเปิดทำการชั่งน้ำหนักแล้ว จำนวน 33 แห่ง

1.1.2 ได้ก่อสร้างด่านชั่งน้ำหนักถาวรแล้วเสร็จ และเตรียมการเปิดด่านชั่งน้ำหนักจำนวน 8 แห่ง

1.1.3 กำลังก่อสร้างด่านชั่งน้ำหนักถาวรจำนวน 5 แห่ง

1.1.4 ออกประกาศประกวดราคาหาตัวผู้รับจ้าง เพื่อเซ็นสัญญาในเดือนกันยายน 2549 จำนวน 14 แห่ง

1.1.5 เห็นชอบแผนและกำลังดำเนินการเพื่อออกประกาศประกวดราคาในปี 2549 เพื่อเซ็นสัญญาในปีงบประมาณ 2549 หรือปี 2550 จำนวน 19 แห่ง

1.1.6 อยู่ในโครงการก่อสร้างทางหลวงจำนวน 2 แห่ง รวมทั้งสิ้น 81 แห่ง

1.2 การจัดตั้งด่านชั่งน้ำหนักแบบ WIM แล้วเสร็จจำนวน 5 แห่ง อยู่ระหว่างก่อสร้างจำนวน 3 แห่ง

1.3 การจัดตั้งศูนย์ควบคุมเครือข่าย เพื่อควบคุมด่านชั่งน้ำหนักถาวรรอบๆ กรุงเทพฯ และปริมณฑลประมาณ 5 แห่ง อยู่ในระหว่างตรวจการจ้างและตรวจสอบด้านเทคนิค

1.4 การจัดซื้อเครื่องชั่งน้ำหนักเคลื่อนที่

ได้ดำเนินการจัดซื้อเครื่องชั่งน้ำหนักเคลื่อนที่ (Spot Check) รวมทั้งสิ้น 20 ชุด และได้จัดส่งให้ทุกสำนักทางหลวง, แขวงฯ, สำนักงานบำรุงทาง และตำรวจทางหลวง เพื่อใช้ในการดำเนินการสุ่มตรวจชั่งน้ำหนักแล้ว

1.5 สำหรับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานเนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอขาดแคลนเจ้าหน้าที่ ปัญหาการทุจริต ปัญหาการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐและกฎหมายที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินงาน กรมทางหลวงได้มีแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังนี้



1.5.1 กรณีงบประมาณไม่เพียงพอแก้ไขโดย

- (1) แยกการของบประมาณออกเป็นหน่วยงาน สำนักงานควบคุมน้ำหนักรยานพาหนะ และจำนวนเงินที่ขอพร้อมรายละเอียดของยอดเงินที่ยื่นขอ
- (2) ให้สำนักงานควบคุมน้ำหนักรยานพาหนะ ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอนุมัติเงินงบประมาณอย่างต่อเนื่อง

1.5.2 กรณีขาดแคลนเจ้าหน้าที่

- (1) ให้สำนักงานควบคุมน้ำหนักรยานพาหนะดำเนินการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่จัดหาอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพออาจจะขอจาก ก.พ. หรือเกลี้ยจากหน่วยงานอื่น เจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดสามารถจ้างได้ก็ให้ดำเนินการของบประมาณมาดำเนินจ้างต่อไป
- (2) กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอกับด่านชั่งน้ำหนักที่เกิดขึ้น ได้มีการประสานกับทางตำรวจทางหลวงแล้ว

1.5.3 ปัญหาการทุจริตได้ดำเนินการตามมาตรการในการป้องกันแก้ไขการทุจริตประพฤตินมิชอบ

- (1) ในด่านชั่งน้ำหนักถาวรได้ติดตั้งระบบเสียงหวูดและสัญญาณไซเรนไว้แล้ว ขณะนี้กำลังปรับระบบกดด้วยมือ (Manual) เป็นระบบอัตโนมัติ เมื่อมีรถบรรทุกเกินเข้าชั่ง ระบบจะทำงานทันทีโดยอัตโนมัติ
- (2) ให้จัดตั้งด่านชั่งน้ำหนักแบบ WIM (Weight in Motion) เพื่อให้ระบบ WIM ตรวจสอบน้ำหนักในเบื้องต้น โดยชั่งน้ำหนักรถบรรทุกขณะรถวิ่งว่าน้ำหนักเกินหรือไม่ เพื่อไม่ให้รถบรรทุกคับคั่งบริเวณหน้าด่านฯ และให้เครื่อง WIM คัดรถบรรทุกน้ำหนักเกินแทน เจ้าหน้าที่ใบกจรเข้าชั่ง เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินการ ซึ่งมีโครงการจัดตั้งด่านฯ แบบ WIM จำนวน 40 ด่าน ขณะนี้ได้รับงบประมาณเพียงพอจัดตั้งได้เพียง 8 ด่านเท่านั้น
- (3) ให้จัดตั้งศูนย์ควบคุมส่วนกลาง เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลน้ำหนักรถบรรทุกและภาพจากกล้อง CCTV จำนวน 3 - 5 กล้อง ที่ด่านชั่งน้ำหนักถาวร เพื่อตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ของด่านฯ ขณะนี้เชื่อมโยงกับด่านฯ ถาวรได้จำนวน 5 ด่าน (ด่านฯ หินกอง, บางปะอิน, ชลบุรี, บางแพ และ สุวินทวงศ์) และจะขอเงินงบประมาณเชื่อมโยงกับด่านชั่งน้ำหนักถาวรให้ครบทุกด่านฯ ต่อไป

- (4) จ้างเอกชนมาดำเนินการบริหารด้านซังน้ำหนักยานพาหนะ โดยมีเจ้าหน้าที่ที่เป็นพนักงานทางหลวงคอยควบคุมกำกับ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างขั้นตอนดำเนินการว่าจ้างที่ปรึกษาศึกษาความเหมาะสมและรูปแบบในการดำเนินการ
- (5) จัดซื้อเครื่องซังน้ำหนักแบบเคลื่อนที่ให้สำนักทางหลวง แขวงฯ สำนักงานบำรุงทาง เพื่อจัดตั้งหน่วยซังน้ำหนักเคลื่อนที่ (Spot Check) เพื่อสุ่มตรวจสอบน้ำหนักบรรทุกที่ผ่านการซังน้ำหนักจากด้านซังน้ำหนักถาวร และรถบรรทุกที่หลบเลี่ยงด้านซังน้ำหนักถาวร
- (6) สำนักงานคูน้ำหนักยานพาหนะ ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้จัดการด้านยถาวรทุกด้านฯ, แขวงฯ ที่มีด้านยถาวร ตั้งอยู่ในพื้นที่ควบคุม ตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้านยถาวร อย่างเข้มงวด อย่าให้มีการรับผลประโยชน์หากมีการเรียก รับผลประโยชน์หรือทุจริตประพฤติมิชอบ จะพิจารณาลงโทษตามระเบียบแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน และถ้าพบว่าผู้บังคับบัญชามีได้กวดขันปล่อยให้มีการทุจริตประพฤติมิชอบนี้เกิดขึ้น ก็จะต้องได้รับโทษด้วย

1.5.4 ปัญหาการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐ

- (1) ได้ประสานงานกับกองตำรวจทางหลวงในการร่วมมือตรวจสอบน้ำหนักบรรทุก และมาตรการในการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบในการปฏิบัติงานที่ด้านซังน้ำหนักถาวร
- (2) ให้ความร่วมมือและประสานงานกับกรมการขนส่งทางบก

1.5.5 กรณีกฎหมายที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินงาน

ได้ร่างแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติทางหลวงนำเสนอนายกรัฐมนตรี ดำเนินกระบวนการตามขั้นตอนของกฎหมาย เพื่อออกใช้บังคับต่อไป

1.6 กรณีที่ปรากฏเป็นข่าวว่าเจ้าหน้าที่ด้านซังน้ำหนักถาวรจังหวัดกำแพงเพชร เรียกเงินจากผู้ขับรถบรรทุก กรมทางหลวงได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริง และได้แจ้งความลงบันทึกประจำวันต่อสถานีตำรวจภูธรเมืองกำแพงเพชรแล้ว ส่วนมาตรการในการป้องกันกรณีรถบรรทุกน้ำหนักเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด กองบังคับการตำรวจทางหลวงได้จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปประจำที่ด้านซังน้ำหนักถาวรทุกด้านตลอด 24 ชั่วโมง หากมีรถบรรทุกน้ำหนักเกินแล้วไม่จับกุมจะดำเนินคดีอาญา กับเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงทันที รวมทั้งผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องทุกระดับและเจ้าหน้าที่ของด้านซังน้ำหนักถาวรด้วย



2. การดำเนินการเรื่อง “ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบตามกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ/จังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549”

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ร่วมกับสำนักงาน ก.พ.ร. จัดทำกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ/จังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ประเด็นการประเมินผลด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวชี้วัดที่ 7 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

น้ำหนัก : ร้อยละ 4 สำหรับส่วนราชการ และร้อยละ 3 สำหรับจังหวัด

พิจารณาความครบถ้วนของการดำเนินการใน 2 ประเด็น ได้แก่

1. การบริหารจังหวัดในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและการสนับสนุนให้ภาคประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง
2. การจัดทำข้อมูลการทุจริตและประพฤติมิชอบของจังหวัด และการดำเนินการอย่างเคร่งครัดเมื่อพบว่ามีกรณีกระทำผิดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

ประเด็นที่ 1 : การบริหารจังหวัดในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและการสนับสนุนให้ภาคประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง

ตัวชี้วัดที่ 7.1 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการ/แผนปฏิบัติการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

น้ำหนัก : ร้อยละ 1.5 สำหรับส่วนราชการ และร้อยละ 1 สำหรับจังหวัด

พิจารณาจากระดับขั้นของความสำเร็จในการดำเนินการตามมาตรการ/แผนปฏิบัติการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

สำนักงาน ก.พ.ร. และที่ปรึกษา เป็นผู้ดำเนินการติดตามประเมินผล ส่วนสำนักงาน ป.ป.ช. จะมีส่วนเกี่ยวข้องเฉพาะการดำเนินการเป็นผู้ให้คำแนะนำด้านวิชาการ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องแก่ส่วนราชการ/จังหวัดที่จะต้องดำเนินการเชิงรุกในการสนับสนุนภาคประชาชนและภาครัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ประเด็นที่ 2 : การจัดทำข้อมูลการทุจริตและประพฤติมิชอบของจังหวัดและการดำเนินการอย่างเคร่งครัดเมื่อพบว่ามีกรณีกระทำผิดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

ตัวชี้วัดที่ 7.2 ระดับความสำเร็จของการจัดทำข้อมูลการทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการ/จังหวัด

น้ำหนัก : ร้อยละ 1.5 สำหรับส่วนราชการ และร้อยละ 1 สำหรับจังหวัด

พิจารณาจากความสำเร็จของการจัดทำและรายงานข้อมูลการทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการ/จังหวัด เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลด้านการทุจริตในระดับชาติ

สำนักงาน ก.พ.ร. และที่ปรึกษา เป็นผู้ดำเนินการติดตามประเมินผล ส่วนสำนักงาน ป.ป.ช. ให้ความอนุเคราะห์ในการรวบรวมผลการรายงานข้อมูล ดังนี้

1. กำหนดแบบฟอร์ม ขท 01 (แบบข้อมูลเรื่องกล่าวหา/ร้องเรียนที่เกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ) และแบบ ขท 02 (รายงานข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้าง) เพื่อให้ส่วนราชการ/จังหวัด รายงานข้อมูลให้สำนักงาน ป.ป.ช. ทราบทาง e-mail : infonccc01@nccc.go.th
2. กำหนดการรายงานข้อมูล : กำหนดให้ส่วนราชการรายงาน 3 ครั้ง คือภายในเวลา 30 วัน นับจากวันครบรอบระยะเวลาการปฏิบัติราชการ รอบ 6 เดือน 9 เดือน และ 12 เดือนของปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

ตัวชี้วัดที่ 7.3 ร้อยละของจำนวนสำนวนการสอบสวนที่ดำเนินการได้ครบถ้วนสมบูรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด

น้ำหนัก : ร้อยละ 1

พิจารณาจากร้อยละของจำนวนสำนวนการสอบสวนที่ดำเนินการได้ครบถ้วนสมบูรณ์ตามประเด็นที่สำนักงาน ป.ป.ช. ขอทราบ โดยมีเอกสารประกอบหรือพยานหลักฐานชัดเจนพร้อมให้วินิจฉัยได้ และสามารถจัดส่งสำนวนการสอบสวนและเอกสารประกอบหรือพยานหลักฐานไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่กำหนด

สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ดำเนินการติดตามประเมินผล โดยให้ความอนุเคราะห์ในการรวบรวมผลการรายงานข้อมูล

ในการดำเนินการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินผลด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ



โดยให้คณะทำงานมีหน้าที่ ดังนี้

1. ให้คำปรึกษา แนะนำ หรือข้อคิดเห็นแก่ส่วนราชการ/จังหวัด เพื่อให้การดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตามประเด็นการประเมินผลตัวชี้วัดที่ 7 เป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วน
2. จัดทำแบบฟอร์มในการกรอกข้อมูลที่เป็นประเด็นของตัวชี้วัดแล้วรวบรวมข้อมูลตามแบบฟอร์มที่กำหนดส่งให้สำนักงาน ก.พ.ร. ประกอบการประเมินผล
3. กำหนดแนวทางการเข้าไปมีบทบาท หรือส่วนร่วมในการดำเนินการตามเกณฑ์ตัวชี้วัดด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งแนวทางในการให้การสนับสนุนส่วนราชการและจังหวัด ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามเกณฑ์ตัวชี้วัด
4. วิเคราะห์ข้อมูลและประเมินสถานการณ์ แนวโน้มในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของส่วนราชการและจังหวัด เพื่อเป็นฐานข้อมูลประกอบการดำเนินการต่อไป
5. รวบรวมปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ และวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวรวมทั้งความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาตัวชี้วัด เกณฑ์การวัดและการประสานงาน เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในการประสานความร่วมมือกับสำนักงาน ก.พ.ร. ในปีต่อไป
6. ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่กระบวนการต่างๆ ที่สำนักงาน ป.ป.ช. ร่วมมือกับสำนักงาน ก.พ.ร. จัดทำกรอบการประเมินผลด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ 2549 ให้เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ทราบทั่วกัน
7. ดำเนินการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้พิจารณาดำเนินการนอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น ดังนี้

1. ประสานงานกับสำนักงาน ก.พ.ร. และส่วนราชการ/จังหวัด เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินผลด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วน
2. ให้ความร่วมมือกับส่วนราชการ/จังหวัด ในการตอบข้อมูลเพื่อให้ส่วนราชการ/จังหวัดนำไปประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับตัวชี้วัด
3. จัดวิทยากรสนับสนุนตามที่ส่วนราชการหรือจังหวัดร้องขอ และกำหนดแนวทางการเข้าไปมีบทบาท หรือส่วนร่วมในการดำเนินการตามเกณฑ์ตัวชี้วัดด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งแนวทางในการให้การสนับสนุนส่วนราชการและจังหวัดในการปฏิบัติให้เป็นไปตามเกณฑ์ตัวชี้วัด

4. สนับสนุนเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ส่วนราชการหรือจังหวัดที่ร้องขอได้ให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
5. ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่กระบวนการต่างๆ ที่สำนักงาน ป.ป.ช. ร่วมมือกับสำนักงาน ก.พ.ร. จัดทำกรอบการประเมินผลด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ให้เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. และส่วนราชการหรือจังหวัดทราบทั่วกันโดยนำลงจุลสารสำนักงาน ป.ป.ช. “ สุจริต ” และจดหมายข่าว ป.ป.ช. “ รอบรู้สุจริต ”
6. รวบรวมปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ และวิธีการแก้ไขปัญหา รวมทั้งความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาตัวชี้วัด เกณฑ์การวัดเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาประสานความร่วมมือกับสำนักงาน ก.พ.ร.
7. สำนักงาน ป.ป.ช. ร่วมมือกับสำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณากำหนดกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ/จังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 โดยแก้ไขปรับปรุงตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการดำเนินการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น
8. ประมวลผลข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดที่ 7.2 และตัวชี้วัดที่ 7.3 แจ้งสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ/จังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549



3. การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

การดำเนินการป้องกันการทุจริต การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต ในปี พ.ศ. 2549 ได้ดำเนินโครงการ ดังนี้

3.1 โครงการเสวนาเรื่อง พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองระดับท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันมิให้กระทำความผิด โดยดำเนินการร่วมกับมูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

สถานที่	วัน เดือน ปี	จำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนา
ณ จังหวัดสิงห์บุรี	6 ม.ค. 49	120 คน
ณ จังหวัดกาญจนบุรี	7 ม.ค. 49	200 คน
ณ จังหวัดเชียงราย	20 ก.พ. 49	220 คน
ณ จังหวัดลำพูน	21 ก.พ. 49	100 คน
ณ จังหวัดลำปาง	22 ก.พ. 49	150 คน
ณ จังหวัดสงขลา	7 มี.ค. 49	280 คน
ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	8 มี.ค. 49	250 คน
ณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	18 พ.ค. 49	100 คน
ณ จังหวัดชุมพร	19 พ.ค. 49	130 คน
ณ จังหวัดเพชรบุรี	7 มิ.ย. 49	110 คน
ณ จังหวัดอุบลราชธานี	26 ก.ค. 49	1,400 คน
ณ จังหวัดอำนาจเจริญ	27 ก.ค. 49	200 คน
ณ จังหวัดหนองคาย	22 ส.ค. 49	280 คน
ณ จังหวัดขอนแก่น	23 ส.ค. 49	500 คน

3.2. โครงการผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์

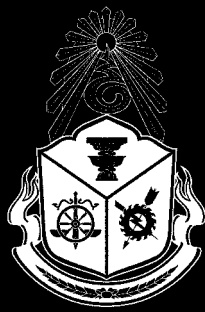
เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และเป็นการประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. อีกทั้งเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตได้ ดำเนินการผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์ ดังนี้

3.2.1 สื่อสิ่งพิมพ์

- (1) จัดพิมพ์และเผยแพร่จุลสาร ป.ป.ช. “สุจริต” จำนวน 3 ฉบับ ฉบับละ 15,000 เล่ม ดังนี้
 - ปีที่ 6 ฉบับที่ 18 ประจำเดือนมกราคม - มีนาคม 2549
 - ปีที่ 6 ฉบับที่ 19 ประจำเดือนเมษายน - มิถุนายน 2549
 - ปีที่ 6 ฉบับที่ 20 ประจำเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2549
- (2) ผลิตและเผยแพร่แผ่นพับ “รู้จัก ป.ป.ช.” จำนวน 30,000 แผ่น
- (3) จัดพิมพ์และเผยแพร่หนังสือนิทานสอนใจวัยอนุบาล เล่ม 1 และ เล่ม 2 จำนวนเล่มละ 25,000 เล่ม
- (4) ผลิตและเผยแพร่สติ๊กเกอร์ จำนวน 3 แบบ ดังนี้
 - มือสะอาด ชาติไม่ล้ม จำนวน 50,000 แผ่น
 - รวมพลังไทยทั้งชาติ ประกาศล้างคอร์รัปชัน จำนวน 50,000 แผ่น
 - คอร์รัปชัน กัดกินอนาคต เราไม่ขอมีส่วนร่วม จำนวน 20,000 แผ่น
- (5) ผลิตและเผยแพร่โปสเตอร์ “รวมพลังไทยทั้งชาติ ประกาศล้างคอร์รัปชัน” จำนวน 20,000 แผ่น
- (6) ผลิตและเผยแพร่ชุดอุปกรณ์เครื่องเขียน (ประกอบด้วย ปากกา ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด และกบเหลาดินสอ บรรจุในซองพลาสติก) จำนวน 10,000 ชุด
- (7) ผลิตและเผยแพร่สมุดโน้ต จำนวน 20,000 เล่ม
- (8) ผลิตและเผยแพร่หนังสือสารคดีสั้นการป้องกันและปราบปรามการทุจริต “1 นาทีกับ ป.ป.ช.” พร้อมแนบซีดี จำนวน 10,000 เล่ม



- 3.2.2 การจัดแสดงนิทรรศการร่วมกับสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตามโครงการ ศาลรัฐธรรมนูญพบประชาชนในภูมิภาค จังหวัดแม่ฮ่องสอน ระหว่างวันที่ 16 - 18 มกราคม 2549
- ร่วมกับมูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการเสวนา เรื่อง “พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542” ดังนี้
- จังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2549
- จังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2549
- จังหวัดลำปาง เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2549
- 3.2.3 ร่วมกับสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาในการสัมมนา เรื่อง “ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพบประชาชนในภูมิภาค” เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2549 ณ จังหวัดเชียงราย
- 3.2.4 ร่วมกับสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาในการสัมมนา เรื่อง “ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพบประชาชนในภูมิภาค” ระหว่างวันที่ 3 - 4 กรกฎาคม 2549 ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- 3.2.5 ร่วมกับคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในงาน “วันรพี 2549” ระหว่างวันที่ 7 - 8 สิงหาคม 2549 ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ กรุงเทพมหานคร
- 3.2.6 จัดนิทรรศการให้ความรู้และสร้างเครือข่ายในการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2549 ณ จังหวัดพะเยา



ด้ ำ น ๓ ร ๓ จ ส ๓ บ
ท ๓ พ ๓ ย ๓ ส ๓ น

๓.๓.๓.



ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน

การตรวจสอบทรัพย์สิน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 (4) (5) และ (6) บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งและชั้นหรือระดับของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี รวมทั้งการดำเนินคดีทางอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามมาตรา 119 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ในระหว่างที่ไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่นั้น สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการในส่วนที่สามารถกระทำได้ คือ การรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงได้ยื่นแสดงไว้ในเบื้องต้นเพื่อเตรียมการไว้สำหรับเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาทิ การตรวจสอบว่าผู้ยื่นได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินถูกต้องตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดไว้หรือไม่ ตรวจสอบรายละเอียดของเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งผู้ยื่นต้องจัดทำเป็นหลักฐานเพื่อใช้ประกอบการยื่นอันได้แก่ สำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษี (แบบ ภ.ง.ด.90, แบบ ภ.ง.ด.91) ของผู้ยื่น คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ สำเนาเอกสารที่พิสูจน์หรือแสดงถึงความมีอยู่จริงของทรัพย์สิน ผู้มีหน้าที่ยื่นได้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินทุกหน้าโดยถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ผู้ยื่นได้ยื่นตามกำหนดระยะเวลาการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือไม่ และการตรวจเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ยื่นพ้นจากตำแหน่งกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ยื่นได้ยื่นไว้เมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่งเพื่อเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อไป รวมบัญชีที่ดำเนินการตรวจสอบแล้วและเตรียมที่จะเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาจำนวนทั้งสิ้น 8,418 บัญชี

สำหรับการรับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ปรากฏตามรายการจำนวนทั้งสิ้น 4,651 บัญชี ดังต่อไปนี้

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน 3,510 บัญชี ประกอบด้วยกรณี

เข้ารับตำแหน่ง	จำนวน	1,505	บัญชี
พ้นจากตำแหน่ง	จำนวน	930	บัญชี
พ้นจากตำแหน่งหนึ่งปี	จำนวน	1,075	บัญชี

เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน 1,141 บัญชี ประกอบด้วยกรณี

เข้ารับตำแหน่ง	จำนวน	374	บัญชี
ทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่ง	จำนวน	54	บัญชี
พ้นจากตำแหน่ง	จำนวน	303	บัญชี
พ้นจากตำแหน่งหนึ่งปี	จำนวน	356	บัญชี
พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ	จำนวน	20	บัญชี
พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหนึ่งปี	จำนวน	34	บัญชี





ด้านบริหารจัดการ
อ ง ค ก ร

ป.ป.ช.



ด้านบริหารจัดการองค์กร

สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เพื่อให้เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีฐานะเป็นส่วนราชการที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ โดยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
2. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
3. ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมือง
4. ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย

การดำเนินงานด้านการบริหารงานจัดการองค์กร จึงเป็นการปฏิบัติภารกิจที่ให้การสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย การบริหารงานบุคคล งบประมาณ การศึกษาวิจัย งานวิชาการ และการต่างประเทศ ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ งานการข่าวของหน่วยงาน ดังนี้

การพัฒนามูลฐาน

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญต่อการพัฒนามูลฐานของหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ทุกระดับโดยดำเนินการจัดอบรม และจัดส่งข้าราชการไปอบรมกับหน่วยงานภายนอก ดังนี้

1. การจัดประชุมเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านการไต่สวน จำนวน 140 คน
2. การส่งเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. เข้ารับการอบรมตามที่หน่วยงานภายนอกจัด จำนวน 165 คน
3. การส่งวิทยากรของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อบรรยายให้ความรู้แก่บุคลากรของหน่วยงานต่างๆ ตามที่ขอความอนุเคราะห์มา จำนวนผู้เข้ารับฟังการบรรยาย 16,000 คน

4. การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องทุนรัฐบาล (ก.พ.) เพื่อส่งข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ไปศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตร “กฎหมายมหาชน” ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา
5. การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องทุนรัฐบาล (ก.พ.) เพื่อส่งข้าราชการไปฝึกอบรมหลักสูตร “Corruption Control and Prevention” ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา
6. การดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องทุนรัฐบาล (ก.พ.) เพื่อส่งข้าราชการไปฝึกอบรมหลักสูตร “Corruption Control and Prevention” ณ ประเทศสิงคโปร์
7. การสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง อาทิ การบรรจุกลับเข้ารับราชการ การให้ข้าราชการมาช่วยราชการ การเลื่อนข้าราชการขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น เป็นต้น

งบประมาณ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 สำนักงาน ป.ป.ช. ขอรับงบประมาณดำเนินการทั้งสิ้น จำนวน 1,465,252,500 บาท และได้รับการจัดสรรตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 จำนวน 784,701,400 บาท โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้นำเงินงบประมาณ มาบริหารจัดการภายในสำนักงานฯ เป็นการใช้จ่ายด้านต่างๆ ดังนี้

รายละเอียดการจัดสรรค่าใช้จ่ายงบประมาณประจำปี

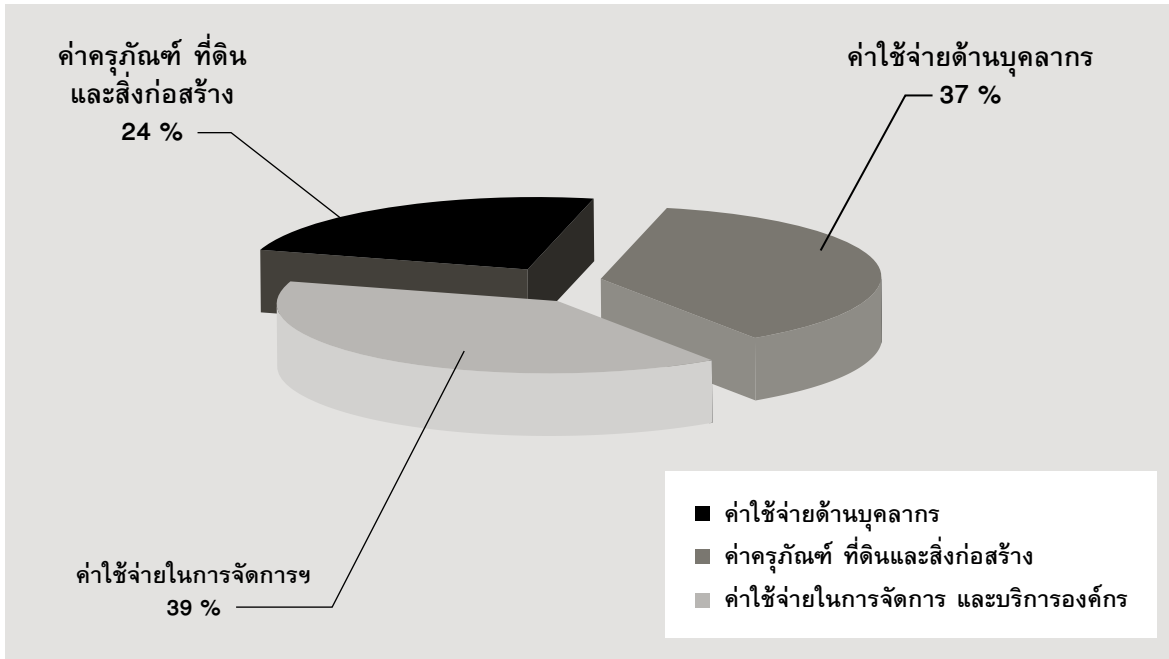
แผนงานบริหารงานพัฒนา

หมวดรายจ่ายอื่น : งานป้องกันและปราบปรามการทุจริต

1. ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร	287,649,600	บาท
2. ค่าใช้จ่ายในการจัดการและบริหารองค์กร	310,739,800	บาท
3. ค่าใช้จ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง จำแนกเป็น	186,312,000	บาท
3.1 ค่าครุภัณฑ์	60,000,000	บาท
3.2 โครงการก่อสร้างอาคารสำนักงาน ป.ป.ช. (ผูกพันงบประมาณปี 2548 - 2550)	120,000,000	บาท
3.3 ค่าควบคุมงาน	6,312,000	บาท



แผนภูมิแสดงงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549



งานการต่างประเทศ

1. ความร่วมมือระหว่างประเทศ

1.1 การเจรจาจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีไทย - สหรัฐอเมริกา (Thailand-United States Free Trade Agreement Negotiations: FTA)

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมร่วมกับกลุ่มกฎหมาย (Legal) กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อพิจารณากำหนดท่าทีของฝ่ายไทย โดยได้เสนอให้ใช้ประโยชน์จากอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention against Corruption : UNCAC) ที่มีความครอบคลุมทุกมิติ ไม่ผูกพันเฉพาะเรื่องการค้าการลงทุน

1.2 บันทึกความเข้าใจ (MOU) ระหว่างกันว่าด้วยความร่วมมือในการป้องกันและต่อต้านการทุจริตในภูมิภาคเอเชียและอาเซียน (Memorandum of Understanding between Anti - Corruption Agencies)

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มความร่วมมือขององค์กรต่อต้านการทุจริตในภูมิภาคเอเชีย และกลุ่มความร่วมมืออาเซียน โดยมีการยกร่างบันทึกความเข้าใจ ที่เป็นเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างกันในการประสานงานและดำเนินการด้านการต่อต้านการทุจริตระหว่างองค์กรฯ ภายใต้กฎหมายภายในของแต่ละประเทศ เพื่อส่งเสริมความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมาย (Mutual Legal Assistance)

1.3 ความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการต่อต้านการทุจริตในกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย แปซิฟิก หรือ เอเปค (Asia Pacific Economic Cooperation : APEC)

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุม APEC อย่างต่อเนื่อง และมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมตามกรอบของเอเปคในการต่อต้านการทุจริตต่างๆ อาทิ การขอทุนสนับสนุนจัดประชุมเชิงปฏิบัติการนานาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการฟอกเงิน เป็นต้น

1.4 แผนปฏิบัติการการป้องกันการทุจริตในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก (ADB/OECD Anti - Corruption Initiative for Asia - Pacific: Action Plan)

ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย และองค์กรเพื่อความความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (ADB/OECD) และองค์กรต่อต้านการทุจริตในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกได้ร่วมกันยกร่างแผนปฏิบัติการฯ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งระหว่างประเทศในภูมิภาคในการต่อต้านการทุจริต มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมถึงการส่งเสริมภาครัฐและภาคเอกชนในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตแก่ประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมยกร่างและประชุมมาอย่างต่อเนื่อง โดยประเทศสมาชิกจะร่วมกันพิจารณาความก้าวหน้าในการต่อต้านการทุจริต Steering Committee เป็นประจำทุกปี และมีการจัดทำรายงานความก้าวหน้า รวมถึงการจัดทำ Overview Report on Frameworks for Extradition and Mutual Legal Assistance in Corruption Matters in 27 Asian and Pacific Countries และ Thematic Review on Mutual Legal Assistance and Extradition in Corruption Cases เพื่อให้ประเทศสมาชิกทราบและสามารถเข้าถึงกลไกทางกฎหมายและความร่วมมือระหว่างกันในการต่อต้านการทุจริตได้อย่างเป็นรูปธรรม

1.5 อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention against Corruption : UNCAC)

หลังจากประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 เมื่อเดือนธันวาคม 2546 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กระทรวงยุติธรรมและสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานหลักในการตรวจสอบพันธกรณีตามอนุสัญญาฯ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาพันธกรณีตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 ขึ้นเพื่อพิจารณาแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่หรือยกร่างกฎหมายขึ้นใหม่ที่จะจำเป็นเพื่อรองรับพันธกรณีต่างๆ ของไทยตามอนุสัญญาฯ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศไทยสามารถเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ ได้โดยเร็วที่สุด ซึ่งผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในคณะกรรมการฯ ดังกล่าวด้วย และส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมอย่างต่อเนื่อง



ในส่วนภายในของสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานประสานงานและดำเนินงานเรื่องอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตขึ้นโดยคณะทำงานประกอบด้วยข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ที่รับผิดชอบงานด้านการปราบปรามการทุจริต การป้องกันการทุจริต และการตรวจสอบทรัพย์สิน

1.6 ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration), UN Congress

สืบเนื่องจากการได้มีการประกาศปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) ในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11 (11th UN Congress on Crime Prevention and Criminal Justice) ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 18 - 25 เมษายน 2548 ซึ่งถือเป็นเจตจำนง/แนวทางร่วมกันของผู้เข้าร่วมการประชุมกว่า 180 ประเทศ ในการที่จะกำหนดนโยบายแห่งชาติในการป้องกันอาชญากรรมและรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรมทางอาญา โดยทุกประเทศจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับที่ได้กำหนดไว้ในปฏิญญากรุงเทพ นี้

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามปฏิญญากรุงเทพ และรายงานความคืบหน้าในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องทุก 6 เดือน และมอบหมายให้กระทรวงยุติธรรมโดยสำนักงานกิจการยุติธรรมรับผิดชอบเป็นผู้ประสานงาน ติดตาม และสรุปผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

1.7 กลุ่มความร่วมมือว่าด้วยการต่อต้านการฟอกเงินและส่วนที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริต (Financial Action Task Force/ Asia Pacific Group on Money Laundering : FATF/ APG)

กลุ่มความร่วมมือว่าด้วยการต่อต้านการฟอกเงินและส่วนที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริต มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบวิธีการสืบสวนมาตรการในการต่อต้านการฟอกเงิน และได้ออกคำแนะนำ 49 ข้อ (40 + 9 Recommendations) เพื่อนำใช้วางแนวมาตรการในการต่อต้านการฟอกเงิน และยังได้เล็งเห็นความเกี่ยวเนื่องกับการต่อต้านการทุจริต ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมอย่างต่อเนื่อง

2. วิชาการต่างประเทศ

2.1 การจัดทำคำแปลอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (UNCAC)

หลังจากประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (United Nations Convention against Corruption 2003 - UNCAC) เมื่อเดือนธันวาคม 2546 โดยกระทรวงยุติธรรมและสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นหน่วยงานหลักในการพิจารณาพันธกรณีตามอนุสัญญาดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดทำคำแปล UNCAC เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานได้ศึกษาทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของอนุสัญญาในเบื้องต้น ต่อมากระทรวงยุติธรรมได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำคำแปลอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 โดยมีผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ร่วมเป็นอนุกรรมการด้วย คณะอนุกรรมการฯ ได้มีการประชุม 4 ครั้ง โดยพิจารณาปรับแก้จากคำแปลของสำนักงาน ป.ป.ช. คำแปลของ ดร.กิตติพงษ์ และคณะ รวมทั้งคำแปลของผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ จนแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2549 และได้นำเสนอคณะกรรมการพิจารณาพันธกรณีตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 เพื่อเห็นชอบให้ใช้เป็นคำแปลอย่างเป็นทางการ ประกอบการนำเสนอคณะรัฐมนตรีในโอกาสที่ประเทศไทยจะให้สัตยาบันอนุสัญญาดังกล่าวต่อไป

2.2. การบรรยายพิเศษ

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดให้มีการบรรยายพิเศษด้านการต่างประเทศเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ และกลไกต่างๆ ของความร่วมมือในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตขององค์การระหว่างประเทศ องค์การต่อต้านการทุจริตของนานาประเทศ กับบทบาทของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อให้ข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีส่วนร่วมรับรู้และเตรียมความพร้อมที่จะปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง

2.3. การศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานองค์กรป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทยและต่างประเทศ

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายที่บังคับใช้รวมทั้งบทบาทหน้าที่ขององค์กรกลางที่ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตของต่างประเทศเพื่อเปรียบเทียบ ศึกษาวิเคราะห์ ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างกฎหมายหลักและบทบาทหน้าที่ รูปแบบ และแนวทางการดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของไทย ออสเตรเลีย สิงคโปร์ ฮองกง ไต้หวัน มาเลเซีย และเกาหลีใต้ รวมถึงการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของกฎหมายหลักและบทบาทหน้าที่ รูปแบบ และแนวทางการดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศดังกล่าว ทั้งนี้ได้ดำเนินการและจัดทำร่างเอกสารเบื้องต้นแล้วเสร็จ 3 ประเทศ คือ ออสเตรเลีย สิงคโปร์ และฮ่องกง



3. วิเทศสัมพันธ์

การให้การต้อนรับและหารือเกี่ยวกับความร่วมมือกับผู้แทนจากต่างประเทศ

ระหว่างเดือนมกราคม - กันยายน 2549 สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ให้การต้อนรับและหารือเกี่ยวกับความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกับผู้แทนจากหน่วยงานต่างประเทศที่มาเยือนสำนักงาน ป.ป.ช. โดยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ สนใจและแสดงความยินดีที่จะมีความร่วมมือระหว่างกันต่อไปในอนาคต ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและเพื่อสนับสนุนแนวทางการดำเนินงานตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention Against Corruption - UNCAC) โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ให้การต้อนรับและหารือข้อราชการกับผู้แทนของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- (1) มูลนิธิ Konrad - Adenauer - Stiftung , Goethe Institute และ GTZ (กุมภาพันธ์ 2549)
- (2) Dato' Zulkipi Bin Mat Noor , Director General ของ Anti - Corruption Agency (ACA) ของประเทศมาเลเซีย
- (3) คณะเจ้าหน้าที่จากประเทศบังคลาเทศซึ่งมาเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร Public Administration and Capacity Building ของสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (Asian Institute of Technology - AIT) (พฤษภาคม 2549)
- (4) Mr. Nguyen Van Tuan Dung, Deputy Chief of City's Inspector และคณะเจ้าหน้าที่จาก Hanoi People's Committee สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (มิถุนายน 2549)
- (5) Mr. Sugiyanto, Director of Centre for Public Administration Law Studies และคณะจาก National Institute of Public Administration (NIPA) ประเทศอินโดนีเซีย (มิถุนายน 2549)
- (6) Ms. Neten Zangmo, Chairperson , Office of Anti Corruption Commission แห่งราชอาณาจักรภูฏาน (มิถุนายน 2549)
- (7) คณะเจ้าหน้าที่จากประเทศเนปาลซึ่งมาเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร Good Governance ของสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (Asian Institute of Technology - AIT) (กรกฎาคม 2549)
- (8) ต้อนรับ Dasho Rinzin Gyaltshen ประธานคณะที่ปรึกษาสมเด็จพระราชาธิบดีแห่งราชอาณาจักรภูฏานและคณะ (สิงหาคม 2549)

4. การฝึกอบรม/ดูงาน

สำนักงาน ป.ป.ช.ได้จัดทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency - JICA) ภายใต้โครงการ Strengthening of Anti - Corruption Capacity in Thailand มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้และเสริมสร้างศักยภาพให้แก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานในการดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ด้วยการให้การฝึกอบรมภายในประเทศ และต่างประเทศ รวมทั้งการศึกษา ดูงาน โดยมีสถาบัน United Nations Asia and Far East Institute for the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders (UNAFEI) ซึ่งมีสำนักงานอยู่ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่นเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการฝึกอบรม โครงการนี้มีระยะเวลาการดำเนินงาน 3 ปี เริ่มตั้งแต่ปี 2547 และจะสิ้นสุดโครงการในปี 2549 แบ่งออกเป็นการฝึกอบรมในประเทศไทย (In - Country Training) 3 ครั้ง ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 180 คน และการฝึกอบรมและศึกษาดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น (Country Focused) 3 ครั้ง ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 54 คน รวมมูลค่าความร่วมมือที่รัฐบาลญี่ปุ่นให้การสนับสนุนประมาณ 20 ล้านบาท

สำหรับการดำเนินงานระหว่างเดือนมกราคม - กันยายน 2549 ได้มีกิจกรรมภายใต้โครงการดังกล่าวคือ การฝึกอบรมที่สถาบัน UNAFEI และศึกษาดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 4 - 29 เมษายน 2549 มีผู้เข้ารับการฝึกอบรม 15 คน รวมทั้งการอนุมัติให้เจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงานเป็นที่ปรึกษา (Counselor) ระหว่างการฝึกอบรมดังกล่าวตามคำเชิญจำนวน 1 คน ด้วย ทั้งนี้ ได้มีการจัดทำรายงานผลการฝึกอบรมโดยสรุปได้ว่า ระดับการทุจริตของประเทศญี่ปุ่น มีระดับการทุจริตต่ำกว่าประเทศไทย โดยพิจารณาจากผลการจัดลำดับความโปร่งใสขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ประจำปี พ.ศ. 2548 จำนวน 159 ประเทศ คะแนนความโปร่งใสสูงสุด 10 คะแนน ปรากฏว่าประเทศญี่ปุ่นได้คะแนน 7.3 เป็นลำดับที่ 21 ประเทศไทยได้คะแนน 3.80 เป็นลำดับที่ 59 ลักษณะการกระทำความผิดในประเทศญี่ปุ่นไม่มีลักษณะการกระทำความผิดรายย่อยๆ เช่น สินบนจรรยา หรือการเรียกร้องสินบนในการให้บริการของส่วนราชการต่างๆ กฎหมายหลักที่บัญญัติกำหนดความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่คือ กฎหมายอาญา ซึ่งใช้กฎหมายของประเทศเยอรมันเป็นต้นแบบ ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท และมีการกำหนดความผิดเกี่ยวกับการให้สินบน/รับสินบนในภาคเอกชนเป็นความผิดด้วย นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายป้องกันการทุจริต เช่น กฎหมายควบคุมเงินทุนทางการเงินเมือง กฎหมายว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการ กฎหมายข้อมูลข่าวสาร และกฎหมายเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินของสมาชิกสภา โดยมีกลไกการดำเนินคดีเกี่ยวกับเรื่องการทุจริตของประเทศญี่ปุ่น คือ ตำรวจ อัยการ และฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมเพียงศาลเดียว

เปรียบเทียบกับประเทศไทยมีกฎหมายอาญา ซึ่งบัญญัติให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับทุจริตต่อหน้าที่ไว้ในประมวลกฎหมาย ซึ่งปรับปรุงแก้ไขมาจากกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 และกฎหมายฉบับนี้ได้แนวทางยกร่างมาจากประเทศญี่ปุ่นและมีเนติบัณฑิตชาวญี่ปุ่น คือ หมอโตกิจิ มาเซา เป็นกรรมการยกร่างด้วย นอกจากนี้ ยังมีพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชนซึ่งเป็นผู้สนับสนุน ยกเว้นพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดความผิด



ของเอกชนไว้ด้วย นอกจากนี้ ยังมีมาตรการป้องกันการทุจริต ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 คือ การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน การวางมาตรการป้องกันการทุจริต การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต และการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม กฎหมายข้อมูลข่าวสารของทางราชการ กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง โดยมีคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรหลักในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และมีองค์กรอื่นๆ มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยคือ ตำรวจ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) อัยการ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ศาลอาญาหรือศาลจังหวัดในส่วน of ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ และศาลทหาร รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่นๆ เช่น คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เมื่อเปรียบเทียบกฎหมายทั้งสารบัญญัติ วิธีบัญญัติ และองค์กรบังคับใช้กฎหมายระหว่างประเทศญี่ปุ่นกับประเทศไทยแล้ว กฎหมายสารบัญญัติมีความแตกต่างกันน้อย เว้นแต่กฎหมายที่เกี่ยวกับการทุจริตในภาคเอกชนและกฎหมายจรรยาบรรณข้าราชการที่ประเทศญี่ปุ่นมีความก้าวหน้ามากกว่าประเทศไทย ส่วนประเทศไทยมีกฎหมายเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยกำหนดโทษของการยื่นบัญชี เท็จ ปกปิด หรือไม่ยื่น ซึ่งมีมาตรการบังคับมีการบัญญัติเรื่องร้ายร้ายผิดปกติ ซึ่งประเทศญี่ปุ่นไม่มีกฎหมายวิธีบัญญัติและองค์กรบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยมีความซับซ้อนมากกว่าประเทศญี่ปุ่น แต่ปัจจัยที่มีความแตกต่างกันมากซึ่งส่งผลต่อระดับการทุจริต คือ คุณภาพของประชากรและการจัดโครงสร้างหรือองค์กรของรัฐกล่าวคือ ประเทศญี่ปุ่นมีระบบการศึกษาที่ก้าวหน้ากว่าประเทศไทย มีการปลูกฝังให้ประชาชนรังเกียจการแสวงหารายได้ที่ไม่ชอบ โดยเฉพาะข้าราชการซึ่งเปลี่ยนจากชนชั้นนักรบ (ซามูไร) ในสมัยศักดินา มีการจัดองค์กรของรัฐที่ไม่ซับซ้อนเพียง 2 ชั้น คือ รัฐบาลกลางและท้องถิ่น กระจายอำนาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองพิจารณาจากจำนวนเจ้าหน้าที่ของรัฐและงบประมาณระหว่างรัฐบาลกลางและท้องถิ่นมีสัดส่วน 1:3 และ 1:2 ตามลำดับ แต่ประเทศไทยมีการจัดโครงสร้างที่รวมศูนย์เจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนกลางประมาณ 3 ล้านคน และของท้องถิ่นประมาณ 200,000 คน งบประมาณของรัฐบาลกลางกับท้องถิ่นมีสัดส่วน 80:20 แม้จะมีการกำหนดให้มีการกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยกำหนดให้ท้องถิ่นได้รับงบประมาณไม่ต่ำกว่าร้อยละ 35 ในปี 2549 ก็ยังมีปัญหาในทางปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาการทุจริตของประเทศไทย

1. ควรเปลี่ยนวิธีการแก้ไขปัญหาการทุจริตจากการให้ความสำคัญกับการสร้างมาตรการและกลไกในการควบคุมตรวจสอบ ไปเน้นการสร้างคุณภาพของคนไทยใช้การศึกษาเป็นระบบขับเคลื่อนทุกภาคส่วน เปลี่ยนแนวคิดของประชาชนจาก “ไพร่” เป็น “พลเมือง” ซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย มีสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและเปลี่ยนแนวคิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จาก “มูลนาย” เป็น “ผู้รับใช้ประชาชน”

2. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรให้ความสำคัญกับงานป้องกันมากขึ้นเพื่อสนับสนุนแนวทางตามข้อ 1 รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมมากขึ้น และต้องมีการศึกษาทำความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้บังคับใช้กฎหมาย (พนักงานสอบสวน อัยการ ศาล) และประชาชน เพราะเป็นการเปลี่ยนบรรทัดฐาน (Norm) ของสังคม
3. ควรมีการพัฒนาระบบกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตในภาคเอกชน กฎหมายจรรยาบรรณของข้าราชการและลดกลไกการตรวจสอบให้มีความซับซ้อนน้อยลง
4. สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองโดยกระจายอำนาจและงบประมาณลงสู่ระดับท้องถิ่นมากขึ้นและมีการเตรียมพร้อม โดยให้ความรู้แก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
5. ควรมีความร่วมมือกับประเทศญี่ปุ่นเพื่อแลกเปลี่ยนทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งประเทศอื่นๆ เพื่อพัฒนามาตรการและกลไกในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติของประเทศไทย ให้ระดับการทุจริตของประเทศลดลง

งานวิจัย

ในโอกาสที่สำนักงาน ป.ป.ช. และสถาบันพระปกเกล้าได้จัดให้มีการศึกษาอบรมเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ในหลักสูตร “ธรรมาภิบาลกับการพัฒนาด้านการบริหารสำหรับเจ้าพนักงาน ป.ป.ช.” รุ่นที่ 1 ระหว่างเดือนตุลาคม 2548 ถึงเดือนมีนาคม 2549 ได้กำหนดให้ผู้เข้ารับการศึกษาจะต้องจัดทำเอกสารวิชาการกลุ่มกรณีศึกษาตามหัวข้อที่สถาบันพระปกเกล้ากำหนดจำนวน 4 เรื่อง เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้วย โดยเอกสารวิชาการกลุ่มนี้ให้จัดทำในลักษณะและรูปแบบรายงานการศึกษาวิจัย เนื่องจาก การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและเป็นประโยชน์ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งเป็นหน่วยงานธุรการของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งผลถึงการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อไปด้วย จึงสมควรรายงาน และเผยแพร่เพื่อนำผลการศึกษาไปสู่สังคม ดังนี้

เรื่องที่ 1 “แนวทางในการดำเนินการปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเปรียบเทียบกับไทย ชองกง เกาหลี”

การศึกษาเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงการดำเนินการขององค์กรซึ่งทำหน้าที่ ตรวจสอบการทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของประเทศไทย เขตปกครองพิเศษชองกง และ สาธารณรัฐเกาหลี เพื่อหาแนวทางและข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

จากการศึกษาพบว่า การดำเนินการปราบปรามการทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของประเทศไทยมีสองมาตรการคือ การดำเนินคดีอาญาและการถอดถอนออกจากตำแหน่ง โดยในการดำเนินคดีอาญามีกระบวนการตั้งแต่การไต่สวนโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อไต่สวนแล้วพบว่ามีความผิดให้ส่งเรื่องให้



อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งเป็นศาลพิเศษและสิ้นสุดในศาลเดียวโดยใช้สำนวนของ ป.ป.ช. เป็นหลัก มีกรณีศึกษาคือ คดีนายรักเกียรติ สุขธนะ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่วนการถอดถอนเป็นกรณีเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาโดยประชาชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาและประธานวุฒิสภา ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนเพื่อเสนอวุฒิสภามีมติ แต่การดำเนินการถึงชั้นวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยังไม่มี

การศึกษาการดำเนินการปราบปรามการทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของเขตปกครองพิเศษฮ่องกงพบว่า มีองค์กรอิสระในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คือ Independent Commission Against Corruption หรือ ICAC ทำหน้าที่ดำเนินการสืบสวนสอบสวน ในชั้นการดำเนินคดีจะดำเนินไปตามระบบศาลยุติธรรมปกติ มีกรณีศึกษาคือ คดีหัวหน้าตำรวจฮ่องกง Peter Godber รับสินบน ส่วนการดำเนินการปราบปรามการทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของสาธารณรัฐเกาหลีนั้นพบว่า องค์กรที่รับผิดชอบเบื้องต้น คือ คณะกรรมการอิสระต่อต้านการคอร์รัปชัน (Korea Independent Commission Against Corruption หรือ KICAC) มีหน้าที่รับรายงานและเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับคอร์รัปชันแล้วส่งเรื่องให้องค์กรที่มีหน้าที่สอบสวน หากเป็นกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงถูกกล่าวหาและจำเป็นต้องมีการสอบสวนเพื่อลงโทษทางอาญาคณะกรรมการ KICAC จะยื่นคำกล่าวหาบุคคลนั้นต่อพนักงานอัยการในนามของคณะกรรมการ พนักงานอัยการจะดำเนินคดีไปตามระบบศาลยุติธรรม มีกรณีศึกษาคือ คดีอดีตประธานาธิบดีชุน ดู วาน และอดีตประธานาธิบดี โร แท วู ทุจริตรับเงินสินบน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา คือ

1. การดำเนินการปราบปรามการทุจริตสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของไทย ควรปรับปรุงแก้ไขให้ครอบคลุมถึงการกระทำที่มีลักษณะเป็นการทุจริตในเชิงนโยบายหรือการกระทำที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนด้วยเพราะเป็นเรื่องเสียหายร้ายแรงต่อประเทศ โดยควรกำหนดให้การกระทำผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญาและต้องถูกดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วยการเสนอแก้ไขกฎหมายของรัฐบาลเพื่อแบ่งเบาภาระของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ต้องรับผิดชอบการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับ นั้น ควรพิจารณาประเด็นที่อาจกระทบกับอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งกำหนดไว้โดยรัฐธรรมนูญด้วย และควรมีการศึกษาเชิงลึกเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงในเรื่องถ้อยคำและนิยามที่ใช้ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการตีความและการวินิจฉัย เช่น การที่กำหนดให้ “ผู้เสียหาย” เท่านั้นที่มีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มีการไต่สวนดำเนินคดีอาญาเหตุแห่งการถอดถอนที่ใช้ถ้อยคำ “ส่อไปในทางทุจริตขลย” และรูปแบบการไต่สวนเพื่อดำเนินคดีอาญาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรมีรูปแบบเหมือนกระบวนการพิจารณาในศาลชั้นต้นเพื่อให้สำนวนมีมาตรฐานเทียบเท่าคำพิพากษาของศาล

2. กระบวนการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้านการปราบปรามการทุจริตควรมีการปรับเปลี่ยนโดยควรจำแนกเรื่องแต่ละประเภทก่อนแล้วจึงตั้งองค์คณะในการไต่สวนให้เหมาะสม โดยเรื่องที่จำเป็นสำคัญเร่งด่วนต้องใช้อุทธรณ์การผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกร่วมด้วยส่วนเรื่องอื่นๆ ใช้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. เป็นหลัก และดำเนินการออกระเบียบเพื่อมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการในรูปคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อให้ดำเนินการได้รวดเร็วขึ้น
3. ส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคมเพื่อช่วยเหลืองานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเฉพาะด้านการปราบปราม ดังเช่น ICAC ได้ใช้ประโยชน์จากกลุ่ม NGOs ส่วน KICAC ได้ทำสัญญาทางสังคมในการต่อต้านการคอร์รัปชันและการสร้างความโปร่งใสในสังคม ระหว่างฝ่ายรัฐบาล การเมือง เอกชน และประชาคมพลเรือน (Korean Pact on Anti - Corruption and Transparency หรือ K-PACT)
4. การบริหารจัดการองค์กรต้องสอดคล้องกับภารกิจและมีความคล่องตัวเช่นเดียวกับ ICAC ที่มอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบสวน หรือ KICAC ใช้อำนาจผ่านสำนักงานอัยการ
5. การกำหนดนโยบายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีความชัดเจน แผนกลยุทธ์ต้องมีรูปแบบในเชิงรุกมากขึ้น การทำงานต้องรวดเร็วตอบสนองให้ทันต่อกระแสสังคม ขณะเดียวกันต้องเร่งปรับปรุงภายในองค์กรด้วยการสร้างแรงจูงใจและความมั่นคงให้กับเจ้าหน้าที่
6. เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรเพิ่มขึ้นจากเดิมที่มีอยู่และเป็นจุดแข็ง โดยคณะกรรมการผู้บริหารสำนักงาน ป.ป.ช. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ปรับเปลี่ยนทัศนคติให้อยู่บนฐานคติที่ว่า “เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. มีความรับผิดชอบและรู้จักการใช้อำนาจอย่างถูกต้องเป็นธรรม” เพื่อให้การใช้อำนาจขององค์กรเป็นที่ไว้วางใจของทุกฝ่ายและสามารถตรวจสอบการใช้อำนาจได้

การศึกษาเชิงลึกเพื่อให้มีการศึกษาเปรียบเทียบอย่างจริงจังถึงการดำเนินการต่อต้านการทุจริตของประเทศในภูมิภาคเอเชียไม่เฉพาะเขตปกครองพิเศษฮ่องกงและสาธารณรัฐเกาหลี เช่น สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไต้หวัน มาเลเซีย ซึ่งได้รับการจัดอันดับให้เป็นประเทศที่มีความโปร่งใสสูงกว่าไทย โดยศึกษาทั้งด้านกฎหมาย บทบาทหน้าที่ ความเหมือนและความต่าง ความสำเร็จและไม่สำเร็จโดยเฉพาะรูปแบบกระบวนการดำเนินการต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่กระทำทุจริตตลอดจนกรณีศึกษาจะเป็นแนวทางหนึ่งเพื่อให้มีข้อมูลประกอบการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย รวมทั้งการกำหนดมาตรการเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในประเทศไทยได้ผลมากขึ้น



เรื่องที่ 2 ลักษณะการทุจริตประพฤติมิชอบในทศวรรษหน้าและการวางแนวทางป้องกัน

การศึกษามีวัตถุประสงค์ศึกษาถึงลักษณะและรูปแบบการทุจริตและประพฤติมิชอบที่จะเกิดขึ้นในทศวรรษหน้าและหาแนวทางป้องกันแก้ไขโดยได้ศึกษาแนวความคิดทฤษฎีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตประพฤติมิชอบ ข้อมูลการกระทำทุจริตประพฤติมิชอบที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการมา รายงานการวิจัย และสื่อสารมวลชนต่างๆ ในอดีตจนถึงปัจจุบัน

ผลการศึกษาที่ใช้ข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์ประกอบกับข้อมูลเหตุการณ์ปัจจุบันพบว่า ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการไทยยังคงปรากฏอยู่คู่กับระบบราชการและสังคมไทย เนื่องจากปัญหาการทุจริตโดยลักษณะในตัวแล้วเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับบริบทต่างๆ ของสังคม ปัญหาการทุจริตในสังคมไทยได้เกิดขึ้นคู่กับสังคมไทยมาช้านาน และได้ฝังรากลึกกลงเกินกว่าจะแก้ไขเยียวยา มีการพัฒนาปรับเปลี่ยนลักษณะรูปแบบวิธีการที่สลับซับซ้อนผันแปรตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและไร้พรมแดน และเกี่ยวข้องโดยตรงกับ “คน” ที่มีความต้องการไม่รู้จักพอจนกระทั่งเปลี่ยนเป็น “กิเลส”

สรุปแนวโน้มลักษณะการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการไทยในทศวรรษหน้าได้ ดังนี้

1. ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการไทย ยังคงมีทั้งลักษณะรูปแบบเดิมที่ไม่สลับซับซ้อน วงเงินไม่สูงมาก เกี่ยวข้องเฉพาะบุคคลหรือเฉพาะกลุ่ม กับลักษณะรูปแบบที่สลับซับซ้อนมีการกระทำเป็นที่มึกระบวนกรเป็นระบบครบวงจร ตั้งแต่คิดวางแผน ตัดสินใจกำหนดเป็นนโยบายลงมือปฏิบัติ
2. การทุจริตในเชิงนโยบายหรือการมีผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) จะมึมากขึ้น
3. กลุ่มนักการเมือง กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูง และกลุ่มทุนธุรกิจ จะมีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการดำเนินการทุจริต โดยเฉพาะการทุจริตในเชิงนโยบาย หรือการมีผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งกันและกัน
4. โครงการขนาดใหญ่ (Mega Project) จะเป็นแหล่งที่มาสำคัญของการทุจริต เนื่องจากมึงบประมาณสูงมาก
5. การทุจริตจะมีการดำเนินการในลักษณะข้ามชาติมากขึ้น โดยอาศัยเทคนิค วิธีการขั้นสูง รวมถึงการฟอกเงินที่ได้มาจากการทุจริตด้วย
6. การทุจริตในรูปแบบเดิมที่เคยปฏิบัติกันมา ก็ยังคงมึอยู่โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอาจจะมีการระมัดระวังมากขึ้น
7. ฝ่ายการเมืองยังคงเข้ามาแทรกแซงการทำงานขององค์กรอิสระด้านการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เพื่อมิให้การทำงานเป็นไปอย่างอิสระแท้จรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

ยุทธศาสตร์หลักและแนวทางในการแก้ไขและป้องกันที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและบริบทต่างๆ ของสังคมไทย คือ

1. ด้านตัวผู้นำต้องมีคุณธรรม จริยธรรมสูง เป็นแบบอย่างที่ดีด้านซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นผลประโยชน์ของชาติ จริใจแก้ปัญหาทุจริต
2. ด้านกฎหมายมีกฎหมายที่ทันสมัย ครอบคลุมฐานความผิดต่างๆ ที่เกี่ยวกับทุจริต บทลงโทษรุนแรง มีวิธีพิจารณาพิเศษที่รวดเร็วเป็นธรรม คุ่มครองพยาน และมีกฎหมายที่เอื้อต่อการปฏิรูประบบราชการ
3. ด้านระเบียบข้อกำหนดขั้นตอนมาตรการปฏิบัติงาน ต้องสั้น ชัดเจน ลดขั้นตอนการทำงานให้คล่องตัว ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบ นำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานมีคู่มือปฏิบัติงาน กำหนดมาตรการป้องกันการทุจริตในลักษณะต่างๆ มีมาตรฐานกลางในการดำเนินโครงการ มีราคากลางที่ทันสมัยเป็นธรรมได้มาตรฐาน มีการควบคุมจรรยาบรรณนักวิชาชีพ สนับสนุนให้องค์กรอิสระตรวจสอบ มีการศึกษาวิจัยเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับนโยบายที่เอื้อต่อกลุ่มธุรกิจ และจัดเวทีสาธารณะแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
4. ด้านโครงสร้างระบบราชการ ต้องปฏิรูปโครงสร้างให้ยืดหยุ่น คล่องตัว ทันสมัยทุกหน่วยสนับสนุนซึ่งกันและกัน
5. ด้านเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้บริหารต้องปลูกฝังค่านิยมคุณธรรมการทำงานภาครัฐให้ยึดศักดิ์ศรีเกียรติยศทำงานเพื่อประชาชน ซื่อสัตย์สุจริต และมีจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการ พัฒนาความรู้ความสามารถให้เชี่ยวชาญอย่างมืออาชีพ มีระบบเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการต่างๆ ที่ใกล้เคียงกับองค์กรภาคธุรกิจชั้นนำ ยึดหลักความพอเพียง ยกย่องเชิดชูและให้รางวัลตอบแทนเจ้าหน้าที่ที่ซื่อสัตย์สุจริตและมีประสิทธิภาพในการทำงาน
6. ด้านประชาชนผู้รับบริการโดยตรง ต้องเข้าใจและยอมรับระเบียบ ขั้นตอน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ มีค่านิยมต่อต้านและรังเกียจการทุจริตการใช้อภิสิทธิ์ต่างๆ มีช่องทางเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการได้อย่างง่ายและสะดวกสบาย ให้ความร่วมมือแจ้งเบาะแสเป็นพยานพิสูจน์ความถูกผิดในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ และยกย่องเชิดชูผู้ให้ความร่วมมือในการสืบสวนไต่สวน
7. ด้านองค์กรและกลไกการตรวจสอบ มีการตรวจสอบทั้งภายในฝ่ายบริหารและองค์กรอิสระ รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณอย่างพอเพียง องค์กรตรวจสอบต้องมีรูปแบบและหลักประกันที่แสดงถึงความเป็นกลาง โปร่งใสและมีอิสระ มีองค์กรตรวจสอบภาคประชาชน คณะผู้บริหารขององค์กรอิสระด้านตรวจสอบต้องกล้าหาญและปราศจากอคติยึดผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเป็นสำคัญ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานขององค์กรอิสระด้านตรวจสอบต้องมีคุณลักษณะพิเศษ ร่วมมือกับสถาบันการศึกษา องค์กรวิชาชีพ และองค์กรตรวจสอบภาคประชาชน



8. ด้านค่านิยมและวัฒนธรรมของสังคม ต้องมีการรณรงค์และดำเนินการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่ถูกต้องหรือเอื้ออำนวยต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างจริงจังต่อเนื่องและกระทำในทุกสถาบันของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา
9. ด้านการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม ต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวเป็นองค์กรภาคประชาชนและเครือข่ายพันธมิตรในทุกพื้นที่เพื่อเป็นหูเป็นตาคอยเฝ้าระวัง รณรงค์ เผยแพร่ความรู้ด้านการป้องกันการทุจริตให้แก่ประชาชนทั่วไป ตรวจสอบการทำงานภาครัฐให้เป็นไปด้วยความถูกต้องโปร่งใสเป็นธรรมมากที่สุด โดยรัฐจัดสรรงบประมาณสนับสนุนเช่นเดียวกับที่รัฐจัดสรรให้พรรคการเมืองตามรัฐธรรมนูญ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ปัญหาการทุจริตควรถือเป็นวาระแห่งชาติ (National Agenda) ที่ต้องดำเนินการอย่างจริงจังทันทีและต่อเนื่อง
2. ทุกภาคส่วนของสังคมควรถือเป็นพันธกิจที่จะดำเนินการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและมีระบบจัดการตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance)
3. รัฐบาลควรเอาใจจริงเอาใจและเป็นตัวอย่างที่ดีในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
4. องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่มีหน้าที่ด้านการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ควรผนึกกำลังกันเป็นเครือข่ายพันธมิตรดำเนินการตรวจสอบให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลภายใต้การดำเนินงานที่เป็นกลางโปร่งใสและมีอิสระจากฝ่ายการเมือง
5. คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ควรเป็นองค์กรหลักในการศึกษาและกำหนดแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศเป็นศูนย์กลางขององค์ความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับปัญหาการทุจริต

ข้อเสนอแนะเชิงศึกษาวิจัย

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงลึกในปัญหาการทุจริตของแต่ละกลุ่มภารกิจ อาทิ กลุ่มภารกิจด้านอุตสาหกรรมและการลงทุน ด้านการศึกษา ด้านความมั่นคง ด้านการสาธารณสุข ด้านการเกษตร ด้านการบริการ เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยลักษณะการทุจริตในภาคธุรกิจเอกชน
3. ควรมีการศึกษาวิจัย แนวทางแก้ไขและป้องกันการทุจริตในด้านต่างๆ

ข้อเสนอแนะเชิงการนำนโยบายไปปฏิบัติ

1. ควรให้ทุกส่วนราชการ ธุรกิจเอกชน และทุกภาคส่วนของสังคมยึดถือในวาระแห่งชาติ (National Agenda) เป็นนโยบายสำคัญเร่งด่วนในการส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เกิดขึ้นอย่างเข้มแข็งเป็นสำนึกค่านิยมและคุณธรรมของคนไทยและวัฒนธรรมไทย
2. รัฐควรมุ่งส่งเสริมให้มีการจัดตั้งองค์กรควบคุมทางวิชาชีพในทุกสาขาอาชีพในรูปแบบ Professional Solidarity ทั้งนี้ภายใต้พื้นฐานหลักการการจัดตั้งโดยรูปแบบประชาสังคม (Civil Society) โดยรัฐต้องจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อให้ทุกองค์กรมีความเข้มแข็ง
3. รัฐควรส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรภาคประชาสังคมเพื่อให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
4. ควรมีการจัดตั้ง “ศูนย์ประสานงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ” เป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อทำหน้าที่ด้านวิชาการข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีสารสนเทศ และประสานการดำเนินงานเครือข่าย (Network) ของทุกภาคส่วน
5. ควรมีการจัดตั้ง “สถาบันพัฒนาเพื่อความโปร่งใสของประเทศไทย” เพื่อการพัฒนาองค์กร บุคลากร และศึกษาวิจัยด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย

เรื่องที่ 3 “แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างการพัฒนาบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช. การสรรหา การพัฒนา และการกำหนดค่าตอบแทน”

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างการพัฒนาบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช. ในประเด็นการสรรหา การพัฒนา และค่าตอบแทนโดยศึกษาจากองค์กรในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง ศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด กรมสอบสวนคดีพิเศษ และสำนักงาน ป.ป.ช. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ทรงคุณวุฒิจากองค์กรในกระบวนการยุติธรรม นักวิชาการ ผู้บริหารสำนักงาน ป.ป.ช. ข้าราชการ สำนักงาน ป.ป.ช. โดยการสัมภาษณ์ จำนวน 69 ราย และตอบแบบสอบถาม จำนวน 164 ราย

ผลการศึกษารูปได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งให้อำนาจที่สำคัญในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เป็นองค์กรวิชาชีพ (Professional) และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมในการใช้อำนาจตุลาการชี้ขาดตัดสินการลงโทษทางวินัยและการพ้นจากตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และยังมีอำนาจวินิจฉัยพิจารณาคดีขึ้นสู่ศาลเยี่ยงอัยการ จึงมีลักษณะเป็นองค์กรตุลาการและกึ่งตุลาการเพียงองค์กรเดียวในองค์กรกระบวนการยุติธรรม องค์กรอื่นในกระบวนการยุติธรรม จะมีภารกิจอำนาจหน้าที่แตกต่างกันไป อาทิ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษของกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) มีอำนาจหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวน อัยการมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยสำนวนการสอบสวน



ของพนักงานสอบสวนเพื่อนำคดีสู่ศาล และศาลมีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดตัดสินคดี ภารกิจอำนาจหน้าที่ขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมดังกล่าวขึ้นอยู่กับภารกิจอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช. ทั้งสิ้น ดังนั้น ป.ป.ช. จึงควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์เพราะบุคคลเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าขององค์กรที่จะนำพาองค์กรสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา คือ

1. ให้มีองค์กรกลางในการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ และมีสถาบันพัฒนาบุคลากรของ ป.ป.ช. เพื่อเป็นหน่วยงานในการสรรหา การพัฒนา การรักษาบุคลากรของ ป.ป.ช. ให้เป็นระบบเป็นธรรม
2. การสรรหาบุคลากร ใช้วิธีสรรหาโดยสอบแข่งขันคัดเลือกบุคลากรให้ตรงตามลักษณะงาน (Job Fit) และไม่ละเลยการคัดเลือกบุคลากรตามค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กรคือ ความซื่อสัตย์สุจริตประกอบด้วย ตลอดจนคุณสมบัติอื่นต้องพิจารณาประกอบอย่างเข้มงวดทั้งในด้านประวัติส่วนตัว ภูมิหลัง และคุณวุฒิการศึกษาให้ตรงตามลักษณะงานหลัก ทั้ง 3 ด้าน คือ งานปราบปรามมีคุณวุฒิการศึกษาทางกฎหมาย เนติบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางกฎหมายมหาชน ปริญญาโท มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและการไต่สวน งานตรวจสอบทรัพย์สิน มีคุณวุฒิศึกษานิติศาสตร์และพาณิชยศาสตร์ รวมทั้งบัญชี เศรษฐศาสตร์ มีความเชี่ยวชาญในการพิสูจน์ทราบทางการเงิน การธนาคาร แต่ในส่วนของการตรวจแบบบัญชีแสดงทรัพย์สินหรือหนี้สินใช้วุฒิทางการศึกษาระดับ ปวช. หรือ ปวส. ส่วนงานป้องกันมีคุณวุฒิศึกษานิติศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สื่อสารมวลชน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
3. การพัฒนาบุคลากร ควรมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง ตามแผนพัฒนาบุคลากรบนฐานขีดสมรรถนะภายใต้โครงการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรสำนักงาน ป.ป.ช. พ.ศ. 2547 - 2550 สนับสนุนทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง และส่งเสริมให้บุคลากรได้อบรม ศึกษา ดูงานทั้งในและต่างประเทศ
4. เนื่องจากลักษณะงานและขอบเขตงานของ ป.ป.ช. กว้างขวางมาก ต้องตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ซึ่งมีทั้งข้าราชการระดับล่างไปจนถึงระดับสูง และนักการเมืองฝ่ายรัฐบาลฝ่ายค้าน และยังมีขอบข่ายตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นที่บุคลากรต้องเป็นคนดี คนเก่ง ประกอบกับความเป็นองค์กรวิชาชีพ บุคลากรต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถพิเศษ มีความเชี่ยวชาญชำนาญงานอย่างมืออาชีพ การกำหนดเงินเดือน ค่าตอบแทน จึงควรสะท้อนคุณค่าความเป็นวิชาชีพ คุณค่าความรู้ความสามารถ ประสพการณ์ และความคาดหวังที่สูงของสังคม โดย ป.ป.ช. ต้องมีโครงสร้างเงินเดือนและค่าตอบแทนของสายงานหลักเทียบเท่ากระบวนการยุติธรรม เช่น ศาล และอัยการ

5. จัดระบบความก้าวหน้าในสายงานอาชีพ (Career Path) อย่างชัดเจน กำหนดหลักเกณฑ์ และประเมินโดยมีองค์กรกลางของ ป.ป.ช. ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. และผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก
6. มีระบบประมวลจริยธรรม (Code of Conduct) เพื่อให้องค์กรเป็นที่ยอมรับศรัทธาของประชาชน และต่างประเทศ อาทิ ในการห้ามไปรับประทานอาหารกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ ประมวลจริยธรรมมีสภาพบังคับทางปกครอง อาทิ ไม่ได้เลื่อนตำแหน่ง ไม่ได้รับการพิจารณาความดีความชอบประจำปี หรือถูกลงโทษทางวินัย
7. กำหนดระเบียบและปรับปรุงเพิ่มเติมระเบียบ เช่น ระเบียบในเรื่องสิทธิประโยชน์ของการเบิกค่าพาหนะเครื่องบินโดยพิจารณาจากระยะทาง ค่ารักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลเอกชน ค่าเบี้ยเลี้ยง ที่พักที่เหมาะสม เพียงพอและมีศักดิ์ศรี มีประกันชีวิตในการปฏิบัติราชการ ค่าตอบแทนแต่ละตำแหน่งในทุกระดับที่ไม่มีเงินประจำตำแหน่ง จัดระบบรางวัลและเงินโบนัสเพื่อรักษาบุคลากรที่มีคุณค่าและความเชี่ยวชาญให้อยู่กับองค์กร

เรื่องที่ 4 “กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบ : ศึกษาเฉพาะภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกระบวนการถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542”

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ วิเคราะห์ให้เห็นถึงกระบวนการทำงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องในระบบการถอดถอน และสัมฤทธิ์ผลของกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญในการสร้างประชาธิปไตยอย่างยั่งยืนและส่งเสริมธรรมาภิบาล หากการมีส่วนร่วมของประชาชนมีมากขึ้น จะช่วยให้มีการตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารและทำให้ผู้บริหารมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากยิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการป้องกันการกำหนดนโยบายที่ไม่เหมาะสมและสร้างความมั่นใจว่าเสียงของประชาชนจะมีคนรับฟังและความต้องการของประชาชนจะได้รับการตอบสนอง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 304 มีเจตนารมณ์ให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมและถอดถอนผู้ใช้อำนาจรัฐอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ถอดถอนผู้ใช้อำนาจรัฐทุกฝ่ายที่อาจถูกดำเนินการตามกระบวนการถอดถอน โดยได้กำหนดให้กระบวนการเข้าชื่อดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนด เมื่อประชาชนยื่นร้องขอไปแล้ว ประธานวุฒิสภาจะต้องตรวจสอบคำร้องขอก่อนส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใต้สวนข้อเท็จจริงและรายงานวุฒิสภาเพื่อวินิจฉัยและมีมติต่อไป ซึ่งนับได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เน้นหนักในเรื่องประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมโดยมีบทบัญญัติที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นกลไกหนึ่งในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ



จากการเปรียบเทียบกระบวนการถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐในประเทศไทยกับประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า

1. บุคคลที่อยู่ในกระบวนการถอดถอนนอกจากตำแหน่งในสหรัฐอเมริกา ได้แก่ ประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี และข้าราชการพลเรือน คณะรัฐมนตรี ผู้พิพากษา ข้าราชการระดับสูง ยกเว้นข้าราชการทหาร และข้าราชการสังกัดสภาคองเกรส ส่วนประเทศไทย ได้แก่ บุคคลที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด กรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน รองประธานศาลฎีกา รองประธานศาลปกครองสูงสุด หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร รองอัยการสูงสุด ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง
2. ข้อกล่าวหาที่จะดำเนินกระบวนการถอดถอนได้ของสหรัฐอเมริกา คือ สงสัยว่าบงกั รับสินบน หรือกระทำความผิดทางอาญาอย่างร้ายแรงหรืออุกฉกรรจ์ ส่วนประเทศไทย คือ มีพฤติการณ์ร้ายว่ผิดปกติ มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ มีพฤติการณ์ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มีพฤติการณ์ส่อว่ากระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม มีพฤติการณ์ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย
3. ขั้นตอนในการดำเนินกระบวนการถอดถอนของสหรัฐอเมริกาดำเนินการโดยสภา ผู้แทนราษฎรตั้งข้อกล่าวหาโดยอาศัยการสอบสวนของคณะกรรมการที่รับผิดชอบ และเสนอความเห็นให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ซึ่งคะแนนที่จะสามารถถอดถอนได้ ต้องเกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมด จากนั้นจึงเสนอสภาสูงเพื่อพิจารณาต่อไป การลงมติถอดถอนของสภาสูงจะต้องใช้เสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิก ทั้งหมด ส่วนของประเทศไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือประชาชนผู้มีสิทธิ เลือกตั้งไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาหรือสมาชิกวุฒิสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเข้าชื่อ ร้องขอต่อประธานวุฒิสภาขอให้ถอดถอนสมาชิกวุฒิสภา เมื่อได้รับคำร้องขอแล้วให้ ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยเร็ว เมื่อ ไต่สวนเสร็จแล้วให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำรายงานเสนอต่อวุฒิสภา ถ้าคณะ กรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มูล ผู้ถูกกล่าวหาต้องหยุดการปฏิบัติหน้าที่ จนกว่าวุฒิสภาจะมีมติ หากมีมูลความผิดทางอาญาหรือร้ายว่ผิดปกติด้วย ต้องส่ง เรื่องไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง หรือศาลยุติธรรมแล้วแต่กรณี

การดำเนินกระบวนการถอดถอนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พบว่า ตั้งแต่วันที่ 11 ตุลาคม 2540 ซึ่งเป็นวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีผลบังคับใช้จนถึงปัจจุบันได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้ถอดถอน ผู้ดำรงตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 303 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 58 จำนวน 9 เรื่อง 13 ราย คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงและพิจารณาวินิจฉัยแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลและเป็นอันตกไปทั้ง 9 เรื่อง คณะผู้ศึกษาเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวทำให้เห็นได้ว่า กระบวนการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงในประเทศไทยยังไม่สัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ แต่กระบวนการถอดถอนฯ ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ นับได้ว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีของระบบการเมืองไทย ในเรื่องการตรวจสอบและควบคุมอำนาจของผู้ใช้อำนาจรัฐ และในอนาคตเมื่อประชาชนรู้สึกสิทธิของตนเองมากขึ้น ระบบการตรวจสอบเข้มแข็งขึ้น อาจทำให้สัมฤทธิ์ผลของรัฐธรรมนูญในเรื่องนี้เป็นที่ประจักษ์ นอกจากนี้กระบวนการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ยังถือได้ว่าเป็นการพัฒนาทางการเมือง (Political Development) อีกระดับหนึ่งของระบบการเมืองไทย ที่กำหนดให้เกิดการมีส่วนร่วมในทางการเมือง อันจะเป็นบ่อเกิดของการเมืองที่เข้มแข็งและเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของรัฐธรรมนูญ จึงขึ้นอยู่กับประชาชน ผู้สนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าจะมีความตื่นตัวเป็น “พลเมือง” (citizen) ที่เห็นกิจการของ “เมือง” (city) เป็นเรื่องสำคัญเท่าเรื่องของตนหรือไม่

คณะผู้ศึกษามีความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาของกระบวนการถอดถอนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ดังนี้

- 1) ปัญหาในแง่มุมมองของกฎหมาย กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิด ซึ่งเรื่องจะยุติในชั้นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือกรณีวุฒิสภาพิจารณาแล้วมีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง ซึ่งมีผู้ให้ความคิดเห็นว่า หากทั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. และวุฒิสภาไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย จะไม่มีองค์กรใดทำหน้าที่ถ่วงดุลตรวจสอบการทำงานของทั้งสององค์กรได้ นั้น คณะผู้ศึกษาเห็นว่า หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องขัดต่อกฎหมาย ก็สามารถถูกตรวจสอบด้วยระบบของการถอดถอนโดยวุฒิสภาหรือดำเนินคดีอาญาในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้
- 2) ปัญหาในแง่ถ้อยคำของกฎหมายในเหตุถอดถอนไม่ชัดเจน กรณีข้อกล่าวหาที่อาจนำไปสู่การพิจารณาถอดถอน คือ มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ นั้น ใช้คำว่า “ส่อ” ซึ่งมีลักษณะที่ไม่ชัดเจน ทำให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และวุฒิสภา อาจใช้ดุลพินิจในการแปลความหมายได้อย่างกว้างขวาง และอาจนำไปสู่การใช้มาตรฐานที่ไม่เหมือนกันในแต่ละคดีนั้น คณะผู้ศึกษาเห็นสมควรแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ถ้อยคำมีความชัดเจนมากขึ้นต่อไป



- 3) ปัญหาในแง่ความยุ่งยากในขั้นตอนการดำเนินการ กรณีมีผู้เห็นควรให้ยื่นคำร้องขอได้โดยตรงต่อสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อลดขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้องของคำร้องและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและป้องกันการใช้ดุลพินิจที่อาจจะมากเกินไปของประธานวุฒิสภา โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ดำเนินการเรื่องดังกล่าว เมื่อเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลแล้ว จึงส่งสำนวนไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณานั้น คณะผู้ศึกษาเห็นว่าประธานวุฒิสภาสามารถดำเนินการและประสานงานกรณีนี้ได้ดีอยู่แล้ว ทั้งเป็นการใช้หลักการแบ่งแยกงานกันทำและตรวจสอบถ่วงดุลซึ่งกันและกันด้วย

ข้อสรุป

สรุปผลการศึกษาทั้ง 4 เรื่องข้างต้น สะท้อนให้เห็นประเด็นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งเป็นหน่วยธุรการจะต้องปรับปรุงการปฏิบัติงานนับแต่การพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพให้พร้อมรับรูปแบบการทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป ต้องกำหนดยุทธศาสตร์การทำงานเพื่อต่อต้านการทุจริตที่ยังคงมีอยู่และทวีความร้ายแรง รวมทั้งต้องพัฒนาระบบกฎหมายและมาตรการเพื่อการปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ศึกษา วิเคราะห์ และดำเนินการพัฒนาระบบงาน ระบบฐานข้อมูลกลางระบบเครือข่าย อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไว้ ดังนี้

1. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อจัดทำฐานข้อมูลกลาง เพื่อให้ผู้บริหารสามารถบริหารจัดการติดตามงานได้
 - 1.1 ปรับปรุงระบบงานเดิมที่ได้พัฒนาไปแล้วให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น ประกอบด้วย ระบบรับเรื่องร้องเรียน ระบบบัญชีเงินเดือน ระบบข้อมูลการทุจริต และระบบบริหารจัดการคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์
 - 1.2 บำรุงรักษาระบบงานที่ติดตั้งใช้งานแล้ว ประกอบด้วย ระบบบุคลากร ระบบงบประมาณ ระบบงานคณะอนุกรรมการ ระบบจัดเก็บเอกสารห้องสมุด ระบบงานพัสดุ และครุภัณฑ์ ระบบค่าตอบแทนอนุกรรมการ ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ระบบบริหารการจัดเก็บและค้นหาเอกสาร
 - 1.3 พัฒนาระบบงานอื่นๆ เพิ่มเติม ประกอบด้วย ระบบการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ประกอบด้วยระบบย่อย 3 ระบบ คือ ระบบรับแบบแสดงบัญชี ระบบการแสดงผลแบบทรัพย์สินและหนี้สิน และระบบตรวจสอบติดตามข้อมูล
2. พัฒนาระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูลของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้สามารถรองรับการใช้ระบบงาน ระบบอินเทอร์เน็ตและอินทราเน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 2.1 ศึกษา วิเคราะห์ ออกแบบการพัฒนาขยายระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูลของสำนักงานเพิ่มเติม รวมถึงระบบรักษาความปลอดภัย
 - 2.2 บำรุงรักษาระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูลให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. พัฒนาศักยภาพบุคลากร

ดำเนินการฝึกอบรม แนะนำ ให้คำปรึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้แก่ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อให้มีความรู้และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้กับการปฏิบัติงาน และดำเนินการพัฒนาความรู้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้มีความรู้และนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงระบบงานด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป นอกจากนี้ยังได้เผยแพร่ให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

4. จัดทำแผนปฏิบัติการเทคโนโลยีสารสนเทศ ประจำปีงบประมาณ 2549 - 2550

โดยแปลงแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศประจำปีงบประมาณ 2546 - 2550 ไปสู่การปฏิบัติและติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บท

5. การประยุกต์ใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

5.1 ระบบอินเทอร์เน็ต ดำเนินการพัฒนาบำรุงรักษา Website ของสำนักงาน ป.ป.ช.
<http://www.nccc.thaigov.net/>

5.2 ระบบอินทราเน็ต

พัฒนาระบบอินทราเน็ต เพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ และ การเรียนรู้ด้วยตนเองแก่เจ้าหน้าที่ผ่านทางระบบเครือข่าย

6. งานประยุกต์ใช้ภาพถ่ายทางอากาศหรือดาวเทียม นำเทคโนโลยีด้านอื่น อาทิ การสำรวจ และการทำแผนที่ ข้อมูลการสำรวจระยะไกล (Remote Sensing) พิกัดเชิงภูมิศาสตร์ (Global Positioning System) มาดำเนินการ

6.1 บูรณาการกับสารสนเทศที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้พัฒนาเป็นฐานข้อมูลกลาง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์เชิงลึกในลักษณะการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ ทำให้สามารถตรวจสอบ ติดตามประเมินผลโครงการต่างๆ และดำเนินการในด้านการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในเชิงรุกได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6.2 จัดทำข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ประกอบการไต่สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐกรณี ทุจริตเรื่องการบุกรุกที่ทรัพยากร

7. นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานด้านอื่น อาทิ ทางด้านการข่าวใน เชิงรุก การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดทำสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น



การข่าว

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินงานด้านการข่าวเพื่อสนับสนุนภารกิจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเชิงรุก จึงมอบหมายให้กลุ่มการข่าวดำเนินการรวบรวมเสนอข่าวการทุจริตที่เกิดขึ้นและติดตามข่าวการทุจริตเป็นรายกรณี ทั้งที่ปรากฏตามสื่อมวลชนได้เสนอข่าวต่อสาธารณะ การเข้าไปสืบสวนหรือรวบรวมข้อมูลการทุจริตในโครงการจัดซื้อจัดจ้าง และการติดตามจับกุมตัวผู้ถูกกล่าวหาตามหมายจับกรณีผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีเพื่อนำตัวส่งอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป

ส่วนที่ 2

รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่
พร้อมข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ระหว่างวันที่ 6 ตุลาคม - 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549



ด้านปราบปราม
การทุจริต

ปป.ช.



ด้านปราบปรามการทุจริต

นับแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้ารับตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2549 มีเรื่องกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐค้างดำเนินการอยู่เป็นจำนวนทั้งสิ้น 11,578 เรื่อง ด้วยเหตุที่ไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่เป็นระยะเวลาประมาณสองปี (22 ต.ค. 2547 - 5 ต.ค. 2549) ทำให้การไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่นต้องหยุดชะงักลง ด้วยเหตุผลนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงแก้ไขปัญหาคอขวดต่างๆ เพื่อให้การดำเนินการไต่สวนมีประสิทธิภาพและเป็นไปด้วยความรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยปรับปรุงวิธีการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นปัญหา ทำให้เกิดความล่าช้าเสียใหม่ ประกอบกับประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ 31 ข้อ 5 และข้อ 6 ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ดังนี้

- คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงรวบรวมพยานหลักฐานและสรุปสำนวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด
 - ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควรอาจส่งเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา 66 (ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง) ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมที่อยู่ระหว่างดำเนินการให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วแต่กรณี
 - ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควรอาจส่งเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา 66 (ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง) ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมที่อยู่ระหว่างดำเนินการให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป
- ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงกำหนดกรอบวิธีการในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา 66 คือ ต้องเป็นเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับล่าง อาทิ ลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ พนักงานของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา และต้องเป็นเรื่องที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงหรือข้าราชการตั้งแต่ระดับ 9 ขึ้นไปเข้าไปเกี่ยวข้องในลักษณะ

เป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือเป็นตุลาการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน หรือเป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เพียงเล็กน้อยหรือมีมูลค่าความเสียหายไม่มากก็จะพิจารณาส่งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วแต่กรณี หรือส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงรวบรวมพยานหลักฐานและสรุปสำนวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อไป

ในการดำเนินการดังกล่าวของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนตุลาคม - เดือนธันวาคม พ.ศ. 2549 ปรากฏผลดำเนินการตามตารางแสดงสถิติดังต่อไปนี้

ตารางแสดงสถิติผลดำเนินการ

ประเภท	รับ			เสร็จ					คงเหลือ
	ยกมา	ใหม่	รวม	ตกไป	ไม่รับ/ยก	ชี้มูล	ส่งหน่วยงานอื่น	รวม	
1. เรื่องรับโอนตามมาตรา 128	266	0	266	15	0	1	0	16	250
2. เรื่องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 58	3	0	3	0	0	0	0	0	3
3. เรื่องกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ	41	8	49	0	5	0	1	6	43
4. เรื่องกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวญผิดปกติหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองร้ายวญผิดปกติ	59	0	59	0	12	0	0	12	47
5. เรื่องกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม	4,370	309	4,679	142	129	1	4	276	4,403
6. เรื่องที่พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ตามมาตรา 89	5,909	455	6,364	116	277	14	7	414	5,950
7. เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542	930	107	947	34	12	0	6	52	895
ผลรวม	11,578	789	12,367	307	435	16	18	776	11,591



เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยแล้วมีมติว่าการกระทำเป็นความผิดทางวินัยและหรืออาญา หรือร้ายวผิดปกติ

จากการดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัย คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวผิดปกติ การกระทำเป็นความผิดทางวินัยและหรือทางอาญา ที่เห็นควรนำมารายงานเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จำนวน 16 เรื่อง ดังต่อไปนี้

1. เรื่องกล่าวหานางสุพัตร์ คงเพชรศักดิ์ หัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลสามง่าม จังหวัดพิจิตร สังกัดกระทรวงมหาดไทย

ข้อกล่าวหา	เป็นเจ้าของพนักงานยกยอทรัพย์
ประเด็นพิจารณา	ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์ใด เบียดบังทรัพย์นั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์นั้นเสียหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการได้สวน

จากการได้สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสุพัตร์ คงเพชรศักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารการเงินและบัญชี 4 ทำหน้าที่หัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลสามง่าม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงินเขียนเช็คเสนอลงนาม และการเก็บรักษาสมุดเช็ค กระทำการทุจริตนำสมุดเช็คธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาสามง่าม และเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินจำนวน 181,731 บาท โดยปลอมลายมือชื่อของผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากขององค์การบริหารส่วนตำบลสามง่าม นำไปเบิกเงินจากธนาคาร และได้ปลอมลายมือชื่อของนาง ญ. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสามง่าม เป็นผู้รับเงิน แล้วยกยอเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นของตนเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามง่ามได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาจากสำนวนการได้สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของนางสุพัตร์ คงเพชรศักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 98 วรรคสอง และตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ข้อ 3 และข้อ 19 ประกอบพระราชบัญญัติบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 26 ประกอบมาตรา 17 (6) และเป็นความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่ ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์ใด เบียดบังทรัพย์นั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์นั้นเสีย ฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร กรอกข้อความลงในเอกสาร หรือดูแลรักษาเอกสาร กระทำการปลอมเอกสารโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น ปลอมตัวเงินและใช้ตัวเงินปลอม ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 147 157 161 264 266 และมาตรา 268

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณา พิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

2. เรื่องกล่าวหาสืบตำรวจโท พีระ จันทอง กับพวก เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร อำเภอพนสนิมคม จังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อกล่าวหา ร่วมกันข่มขืนใจหรือจู่ใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น

ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาพร้อมกันกับพวกเป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่ง โดยมีขอบ ข่มขืนใจหรือจู่ใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น และร่วมกัน เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2545 เวลาประมาณ 19.00 น. ส.ต.ท. พีระ จันทอง ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และส.ต.ต. เอนก ศรีสว่าง ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้ร่วมกันกระทำการ โดยมีขอบด้วยหน้าที่ ร่วมมือกับนายศุภฤกษ์ จันท์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นายธนพร พงษ์พันธ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 และนายแดงอ่อน ทองพรม ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 กลั่นแกล้งทำการจับกุมตัวนาย อ. และนาง จ. ในข้อหาเมีย เสพติดให้โทษประเภท 1 (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในความครอบครองโดยผิดกฎหมายเพื่อจำหน่าย แล้วร่วมกันทำการข่มขู่เรียก รับเงินจากบุคคลทั้งสองจำนวน 4,000 บาท เพื่อจะไม่นำตัวส่งพนักงานสอบสวน ดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่งปรากฏพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาทั้งห้า ดังนี้

เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2545 เวลาประมาณ 19.00 น. ขณะที่นาย อ. อยู่ที่บ้านพักอาศัยของตนเอง ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ซึ่งรู้จักกันมาก่อนมาหาพร้อมนำธนบัตร ฉบับละ 20 บาท จำนวน 3 ฉบับ รวมจำนวน 60 บาท เพื่อให้ไปซื้อยาบ้ามาให้จำนวน 1 เม็ด แต่ไม่สามารถซื้อมาได้ จึงนำเงินจำนวนดังกล่าวคืนให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 กลับไม่ยอมรับเงินจากนาย อ. ซึ่งในขณะนั้น ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ยืนอยู่นอกรั้วบ้านของนาย อ. และนาย อ. ยืนอยู่บริเวณรั้วภายในบ้าน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 2 3 และ 4 ได้พาผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 เข้าไปในบ้านของนาย อ. และร่วมกันจับกุมนาย อ. พร้อมกับยึดเงินจำนวนดังกล่าวที่อยู่ในมือตนไว้เป็นของกลาง และแจ้งข้อกล่าวหาว่ามีความผิดฐานจำหน่ายยาบ้า โดยแสดงตัวให้นาย อ. เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 2 3 และ 4 เป็นเจ้าพนักงานตำรวจ และได้พูดว่าจะให้เรื่องเสร็จที่นี่หรือเสร็จที่ศาล จากนั้นนาง จ. ภรรยาของ นาย อ. ได้ออกมาจากในบ้าน ผู้ถูกกล่าวหาทั้งห้าจึงได้เรียกเข้ามาเจรจาด้วยเพื่อตกลงกัน โดยได้เรียกเงินจากนาย อ. และภรรยาเป็นเงินจำนวน 100,000 บาท และข่มขู่หากไม่ได้เงินจำนวนดังกล่าวก็จะจับกุมตัวนาย อ. และภรรยาดำเนินคดี แต่เนื่องจากนาย อ. และภรรยาไม่มีเงินจำนวนนั้น จึงได้เจรจาและมอบเงินจำนวน 4,000 บาท ให้ และในขณะที่มีการเจรจากันได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจภูธรตำบลเพี้ยะต๋านหลายนายมาที่บ้านของนาย อ. เพื่อตรวจสอบตามที่ได้รับแจ้งจากพลเมืองตีว่าเกิดเหตุร้ายที่บ้านของนาย อ. นาย อ. จึงได้แจ้งเหตุ



ดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบว่าคุณถูกกล่าวหาทั้ง 5 ร่วมกันกระทำความผิด พร้อมกันชี้ให้จับกุมตัวพร้อมด้วยของกลางหลายรายการส่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรตำบลเพนียด ดำเนินคดี

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของ ส.ต.ท. พีระ จันทอง ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ส.ต.ต. เอนก ศรีสว่าง ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 98 วรรคสอง พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 ข้อ 12 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 และมาตรา 127 และเป็นความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 148 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 83 และการกระทำของนายศุภฤกษ์ จันท์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นายธนพร พงษ์พันธุ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 และนายแดงอ่อน ทองพรม ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 เป็นความผิดทางอาญา มาตรา 148 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 86

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งห้าตามฐานความผิดดังกล่าวแล้วแต่กรณี

3. เรื่องกล่าวหา ร้อยตำรวจเอก มนต์รี บัณฑิต พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลพระโขนง กับพวก สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อกล่าวหา	ร่วมกันปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบช่วยเหลือผู้ต้องหาคดีมียาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองให้ได้รับโทษน้อยลง
ประเด็นพิจารณา	ผู้ถูกกล่าวหาทั้งห้าร่วมกันเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือจัดการให้เป็นไปตามหมายอาญา กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบ เพื่อจะช่วยเหลือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมิให้ต้องโทษหรือให้รับโทษน้อยลงหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า ร.ต.อ. มนต์รี บัณฑิต ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ตำแหน่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลพระโขนง ได้ปฏิบัติหน้าที่ร้อยเวรสอบสวนคดีอาญาในวันที่ 5 มกราคม 2545 ตั้งแต่เวลา 08.00 - 18.00 น. เป็นพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีที่นาย ธ. ผู้ต้องหาถูกจับกุมในข้อหา มียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในความครอบครอง จำนวน 213 เม็ด ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ในฐานะพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีได้กระทำการทุจริต เรียกและรับเงินจากภรรยาและมารดาของนาย ธ. จำนวน 30,000 บาท เป็นค่าตอบแทนในการให้ความช่วยเหลือนาย ธ. ให้รับโทษน้อยลง

และผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ให้ ส.ต.ท. อภิชาติ ศิริวรรณ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมนาย ธ. เขียนบันทึกรายงานจับกุมนาย ธ. ขึ้นมาอีกหนึ่งฉบับแทนบันทึกการจับกุมฉบับแรก และให้ ส.ต.ท. สุบรรณ ธรรมรส ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ปฏิบัติหน้าที่เสมือนประจำคดี มีหน้าที่บันทึกรายละเอียดในสมุดประจำวัน ตามที่พนักงานสอบสวนสั่งการ ซึ่งรับทราบข้อเท็จจริงก่อนแล้วว่านาย ธ. ถูกจับกุมและมียาบ้าของกลาง จำนวน 213 เม็ด ลงบันทึกรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีนี้ตามบันทึกการจับกุมที่เขียนขึ้นใหม่ โดยระบุว่ายาบ้าของกลางมีจำนวน 8 เม็ด เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการดำเนินคดีตามกฎหมาย เป็นหลักฐาน ในการลงรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี และเป็นหลักฐานประกอบการดำเนินคดีแก่นาย ธ. ในข้อหา มี ยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย จากจำนวน 213 เม็ด เป็นจำนวน 8 เม็ด และจากการแก้ไขจำนวนยาบ้าดังกล่าวเป็นเหตุพนักงานอัยการได้สั่งฟ้องนาย ธ. ตาม ความเห็นของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และศาลอาญารุงเทพใต้ใต้มีคำพิพากษาให้จำคุก นาย ธ. 1 ปี ปรับ 20,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาจึงมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่ง หนึ่ง คงจำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ซึ่งคำพิพากษา ดังกล่าวเป็นประโยชน์สำหรับนาย ธ. ที่ได้รับโทษสถานเบา เนื่องจากยาบ้าของกลางในคดีมีจำนวนเพียง 8 เม็ด จากการช่วยเหลือของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสาม

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำ ของ ร.ต.อ. มนต์รี บัณฑิต ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ ราชการ และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 98 วรรคสอง ประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) และพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 และเป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สิน เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความ เสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่ง พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือจัดการให้เป็นไปตามหมายอาญา กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบ เพื่อจะช่วยเหลือบุคคลหนึ่งบุคคลใด มิให้ต้องโทษหรือให้รับโทษน้อยลง และฐานเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานสอบสวน เรียก รับ หรือ ยอมจรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำ การอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าจะการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 มาตรา 157 มาตรา 200 วรรคหนึ่ง และมาตรา 201 ประกอบมาตรา 83

การกระทำของ ส.ต.ท. อภิชาติ ศิริวรรณ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 และ ส.ต.ท. สุบรรณ ธรรมรส ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิ ชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานกระทำการอื่น



ได้อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 98 วรรคสอง ประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) และพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 123 และเป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าของพนักงานในตำแหน่งพนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือจัดการให้เป็นไปตามหมายอาญา กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบ เพื่อจะช่วยเหลือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมิให้ต้องโทษหรือให้รับโทษน้อยลง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และมาตรา 200 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 83

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามตามฐานความผิดแล้วแต่กรณี

4. เรื่องกล่าวหา นายคมกฤษณ์ วงศ์ษาสิงห์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์ 3 ประจำแผนกรับฝาก ที่ทำการไปรษณีย์ดุสิต สังกัดการสื่อสารแห่งประเทศไทย

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานยกยอกทรัพย์
ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด เบียดบังทรัพย์นั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริตหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นายคมกฤษณ์ วงศ์ษาสิงห์ ผู้ถูกกล่าวหา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์ 3 ประจำแผนกรับฝาก ที่ทำการไปรษณีย์ดุสิต สำนักงานการสื่อสารไปรษณีย์นครหลวง ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่รับ-จ่ายเงินธนาณัติ จัดทำบัญชีรับ-จ่ายเงินธนาณัติ ธน.64 (บัญชีรับเงินในธนาณัติในประเทศ) และ ธน.65 (บัญชีจ่ายเงินธนาณัติในประเทศ) โดยผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่รับฝากช่อง 6 ในระหว่างวันที่ 16 พฤศจิกายน 2543 ถึงวันที่ 2 มีนาคม 2544 เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจากผู้ฝากธนาณัติและจ่ายเงินให้กับผู้รับเงินธนาณัติในแต่ละวันแล้ว เมื่อสิ้นวันทำการ ผู้ถูกกล่าวหาจะนำยอดเงินรวมรายรับมาลงรายการใน ธน.64 ให้ตรงกับจำนวนที่รับฝากจริง แต่จะลงรายการในระบบคอมพิวเตอร์ให้ต่ำกว่าจำนวนเงินที่รับจริง และนำยอดเงินรวมรายจ่ายมาลงรายการใน ธน.65 ให้ตรงกับจำนวนที่จ่ายจริง แต่จะลงรายการในระบบคอมพิวเตอร์ให้สูงกว่าจำนวนเงินที่จ่ายจริง เพื่อเบียดบังเงินส่วนต่างรวม 24 รายการ เป็นเงิน 299,683.75 บาท ไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองโดยทุจริต

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของ นายคมกฤษณ์ วงศ์ษาสิงห์ ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด เบียดบังทรัพย์นั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต ฐานเป็น

เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร รับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 147 มาตรา 157 และมาตรา 162 (1) (4) ประกอบพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ.2519 มาตรา 15

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

สำหรับความผิดทางวินัย เนื่องจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอีก

5. เรื่องกล่าวหา จำเอก ประสิทธิ์ศร จุมเกตู จำสารวัตร สังกัดกองร้อยสารวัตรที่ 1 กองพันสารวัตรทหารเรือที่ 1 สังกัดกรมสารวัตรทหารเรือ กองทัพเรือ

ข้อกล่าวหา	เป็นเจ้าของพนักงานเบียดบังเครื่องมือสื่อสารและอาวุธปืนพร้อมเครื่องกระสุนปืนซึ่งเป็นทรัพย์สินของทางราชการไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยทุจริต
ประเด็นพิจารณา	ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่รักษาเครื่องมือสื่อสารและอาวุธปืนพร้อมเครื่องกระสุนปืนซึ่งเป็นทรัพย์สินของทางราชการแล้วเบียดบังไปเป็นของตนหรือของผู้อื่นโดยทุจริตหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2545 กรมสารวัตรทหารเรือ ได้มีคำสั่งให้ จ.อ. ประสิทธิ์ศร จุมเกตู ผู้ถูกกล่าวหาไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ศูนย์อำนวยการร่วมกองบัญชาการทหารสูงสุด โดยในวันที่ 17 กรกฎาคม 2545 ผู้ถูกกล่าวหาได้รับอนุมัติให้เบิกยืมเครื่องมือสื่อสารพร้อมอุปกรณ์จำนวน 1 ชุด และในวันที่ 23 กรกฎาคม 2545 ได้รับอนุมัติให้เบิกยืมอาวุธปืน ของ และกระสุนปืนเพื่อนำไปใช้ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามคำสั่งดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่ต้องเก็บรักษาและระมัดระวังทรัพย์สินของทางราชการที่เบิกไปใช้ราชการมิให้เกิดชำรุด สูญหาย หรือเสียหาย ตามระเบียบกองพันสารวัตรทหารเรือที่ 1 กรมสารวัตรทหารเรือว่าด้วยการควบคุมเครื่องสรรพาวุธ พ.ศ. 2537 และระเบียบกองพันสารวัตรทหารเรือที่ 1 กรมสารวัตรทหารเรือว่าด้วยการเบิกยืมอาวุธปืนไปปฏิบัติราชการที่ศูนย์อำนวยการร่วมกองบัญชาการทหารสูงสุด พ.ศ. 2540 การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่นำเครื่องมือสื่อสาร และอาวุธปืนพร้อมเครื่องกระสุนปืนส่งคืนให้แก่ทางราชการ เป็นพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนา นำเครื่องมือสื่อสาร และอาวุธปืน พร้อมเครื่องกระสุนปืนไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองโดยทุจริต เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง



มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของ จ.อ. ประสิทธิ์ศร จุ่มเกตุ ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 มาตรา 15 ประกอบระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยผู้ซึ่งไม่สมควรจะดำรงอยู่ในยศทหารและบรรดาศักดิ์ พ.ศ. 2507 ข้อ 2.1 และข้อ 2.9 และเป็นความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ ซื่อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สิน เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือของผู้อื่นโดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 147 และมาตรา 157 ประกอบประมวลกฎหมายอาญาทหาร พ.ศ. 2455 มาตรา 5

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

สำหรับความผิดทางวินัย เนื่องจากกองทัพเรือได้มีคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาแล้ว จึงไม่มีการที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอีก

6. กรณีกล่าวหานายนิพัทธ์ พุกกะณะสุต ตำแหน่งรองปลัดกระทรวงการคลัง สังกัดกระทรวงการคลัง

ข้อกล่าวหา	ร่ำรวยผิดปกติ
ประเด็นพิจารณา	ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ เป็นจำนวนเงิน 93 ล้านบาท หรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า ในระหว่างที่นายนิพัทธ์ พุกกะณะสุต ผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมธนารักษ์ นั้น กรุงเทพมหานคร ได้ขอใช้พื้นที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิต เพื่อใช้จัดสร้างโรงงานและซ่อมบำรุงรถไฟฟ้า กระทรวงการคลังจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานโดยมีผู้ถูกกล่าวหาเป็นเลขานุการคณะทำงาน ซึ่งคณะทำงานมีหน้าที่พิจารณาเสนอโครงการและรายละเอียดขั้นตอนในการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิต และจากการพิจารณาในรายละเอียดคณะทำงาน มีความเห็นว่าการพัฒนาที่ราชพัสดุดังกล่าวต้องใช้วงเงินงบประมาณ 3,135 ล้านบาท กรุงเทพมหานคร สามารถรับภาระได้ 520 ล้านบาท บริษัทขนส่ง จำกัด รับภาระได้ 110 ล้านบาท ส่วนที่เหลือที่ต้องเป็นค่าใช้จ่ายอีก 2,505 ล้านบาท ยังไม่มีผู้รับภาระ คณะทำงานจึงสรุปแนวทางเลือกที่จะพัฒนาที่ราชพัสดุเป็น 3 แนวทาง และแนวทางเลือกที่ 3 คณะทำงานเสนอให้นำที่ราชพัสดุด้านหน้าของสถานีขนส่งหมอชิตเนื้อที่ 23 ไร่ มาจัดหาประโยชน์เพื่อนำเงินไปชดเชยการก่อสร้างอาคาร 7 ชั้น สำหรับเป็นโรงจอดซ่อมบำรุงรถไฟฟ้า และใช้เป็นสถานีขนส่งของบริษัทขนส่ง จำกัด ซึ่งจะสร้างลงบนที่ดินเนื้อที่ 40 ไร่ ด้านหลังของ

สถานีขนส่งหมอชิต โดยหาเอกชนมาลงทุนและเอกชนต้องรับภาระในการใช้จ่ายสิ่งก่อสร้างตามโครงการพัฒนาที่ราชพัสดุของกรมธนารักษ์ในวงเงิน 2,505 ล้านบาท ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้รับทราบตามแนวความเห็นของคณะทำงานเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2537 จึงฟังเป็นที่ยุติได้ว่าโครงการพัฒนาที่ดินของกรมธนารักษ์เป็นโครงการที่มีวงเงินลงทุนเกิน 1,000 ล้านบาท จึงต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว แต่กลับเสนอความเห็นต่อปลัดกระทรวงการคลังเพื่อขอยกเว้นไม่ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 และทำความเห็นที่สามารถดำเนินการตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 กฎกระทรวง พ.ศ. 2519 และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการพัฒนาที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2534 ในการพัฒนาที่ราชพัสดุตามแนวทางเลือกที่ 3 ได้

จากการดำเนินการดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่เป็นจำนวนเงิน 30 ล้านบาท ดังต่อไปนี้

1. เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2538 ผู้ถูกกล่าวหาได้นำเช็คจำนวน 10 ล้านบาท ที่ได้รับจากพนักงานของบริษัท ชันเอสเตท จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทผู้เสนอราคาแข่งขันประมูลโครงการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งตลาดหมอชิตที่ได้รับการพิจารณาให้คะแนนเป็นลำดับที่ 1 ในการพัฒนาที่ราชพัสดุ เข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาประดิพัทธ์ ที่ตนเองเป็นเจ้าของบัญชี
2. เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2538 ผู้ถูกกล่าวหาได้รายงานผลการพิจารณาการให้คะแนนบริษัท ชันเอสเตท จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ได้รับคะแนนเป็นลำดับที่ 1 ให้คณะรัฐมนตรีรับทราบ หลังจากนั้น ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเช็คจากพนักงานของบริษัท ทานตะวัน กรุ๊ป จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือเดียวกันกับบริษัท ชันเอสเตท จำกัด จำนวน 20 ล้านบาท เป็นเช็ค 5 ฉบับ ฉบับละ 4 ล้านบาท และเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2538 ผู้ถูกกล่าวหาได้นำเช็คจำนวน 4 ล้านบาท เข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาประดิพัทธ์ ที่ตนเป็นเจ้าของชื่อบัญชี ส่วนที่เหลืออีกจำนวน 16 ล้านบาท ผู้ถูกกล่าวหาได้นำเช็คจำนวนเงินดังกล่าวนำฝากเข้าบัญชีของผู้อื่นเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2538

ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาว่าเป็นรายได้ที่ได้มาจากการขายวัตถุดิบจำนวนเงิน 30 ล้านบาท จึงรับฟังไม่ขึ้น และผู้ถูกกล่าวหาได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่เป็นจำนวนเงินอีก 68 ล้านบาท โดยผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาว่าทรัพย์สินที่ได้มาดังกล่าวคือ เงินฝากในธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 14 ล้าน นั้นเป็นรายได้จากการขายที่ดิน และเงินฝากในสถาบันการเงินจำนวน 49 ล้านบาท เป็นเงินที่เกิดจากการฝากเงินไปก่อน และฝากต่อในตั๋วสัญญาใช้เงิน (PN) ตัวเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและภรรยาถืออยู่และโอนจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์แห่งหนึ่งมาฝากต่อบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์อีกแห่งหนึ่งระหว่างปี 2535 - 2541 มิใช่รายได้ใหม่ โดยเงินที่นำมาฝากเป็นเงินฝากที่มีอยู่เดิมจากเงินเดือน เบี้ยประชุม โบนัส ดอกเบี้ยเงินฝาก เงินจากการซื้อขายหุ้นและที่ดิน จึงรับฟังไม่ขึ้น



มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การที่ นายนิพัทธ์ พุกกะณะสุต ผู้ถูกกล่าวหา ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินที่ได้มาเป็นการได้มาโดยสุจริต ไม่เกี่ยวข้องกับกำกับการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยทุจริตแต่อย่างใด จึงมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิด มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ จึงร่ำรวยผิดปกติ และมีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ตามมาตรา 80 (4) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

สำหรับความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเกษียณอายุราชการ เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2546 พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาอีก

7. เรื่องกล่าวหานายอุเทน เจนสระคู เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักผู้อำนวยการ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล กับพวก สังกัดสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล กระทรวงการคลัง

ข้อกล่าวหา ร่วมกันกับพวกปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตในการออกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล งวดประจำวันที่ 1 มิถุนายน 2544

ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามร่วมกันเป็นเจ้าของงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตในการออกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล งวดประจำวันที่ 1 มิถุนายน 2544 เป็นเหตุให้สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลได้รับความเสียหายหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นายอุเทน เจนสระคู ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุม ดูแล การออกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล งวดประจำวันที่ 1 มิถุนายน 2544 ได้รับความเสียหายจากพฤติการณ์ของกลุ่มบุคคลจำนวน 3 คน ซึ่งมีชื่อเป็นบุคคลที่ประธานกรรมการออกรางวัลฯ เสียงหยิบหางบัตรเพื่อเข้าร่วมในการออกรางวัลเลขท้าย 3 ตัว รางวัลเลขท้าย 2 ตัว และรางวัลที่ 1 ที่แท้จริง และได้รับความเสียหายจากพฤติการณ์ของกลุ่มบุคคลดังกล่าวว่ามีพฤติการณ์ผิดปกติ คือ มีการชะงักงัน และกั๊กมองตลับบรรจุลูกบอลหมายเลขในภาชนะพลาสติกทรงกลม และมีพฤติการณ์ทุจริตในการจับลูกบอลออกรางวัล แต่กลับนิ่งเฉย โดยมีได้หักหัวงและรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบเพื่อวินิจฉัยสั่งการ นอกจากนี้ยังมีพฤติการณ์ปิดเบี่ยงข้อเท็จจริง ปกปิดการกระทำผิด และทำลายหลักฐาน โดยทำความสะอาดตลับบรรจุลูกบอลหมายเลข 1 จำนวน 3 ลูก ที่เบื่อนคราบสีขาวคล้ายแป้งอันเกิดจากการกระทำทุจริตในการออกรางวัล ก่อนที่จะส่งให้กองพิสูจน์หลักฐานตรวจสอบ อันมีลักษณะพฤติการณ์ร่วมกับกลุ่มบุคคลภายนอกข้างต้น

กระทำความผิดมาตั้งแต่ต้น โดยมีการวางแผนแบ่งแยกหน้าที่ในการดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอนตามภาระหน้าที่ของแต่ละคนอันเป็นการกระทำความผิดต่อเนื่องกันมา

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ ตามข้อบังคับว่าด้วยระเบียบพนักงานและลูกจ้างสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. 2521 ข้อ 37 (3) และเป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 11 และฐานเพื่อจะช่วยเหลือผู้อื่นมิให้ต้องรับโทษ หรือให้รับโทษน้อยลง ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ซึ่งพยานหลักฐานในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 184

กรณีนายธรรมบุญ พิชากร ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายการพิมพ์ และได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการควบคุม ดูแล รักษาและใช้เครื่องออกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล มีหน้าที่ตรวจรับหมายเลขทางบัตรและบัตรประจำตัวประชาชนของผู้เข้าชมการออกรางวัลที่ได้รับการจับทางบัตรหมายเลขขึ้นมาร่วมออกรางวัลกับกรรมการที่ประธานกรรมการออกรางวัลฯ กำหนดไว้ พร้อมทั้งบันทึกหลักฐานและลงนามกำกับความถูกต้อง และยังมีหน้าที่ควบคุม ดูแล และสั่งการเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานออกรางวัลสลาก ในแต่ละงวดตามสายงานที่รับผิดชอบ และหรือควบคุมดูแลทั่วไปภายในห้องออกรางวัลสลาก ในวันที่ 1 มิถุนายน 2544 ที่มีการออกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล งวดประจำวันที่ 1 มิถุนายน 2544 ได้มอบหมายให้ นางสาว ช. ซึ่งเป็นกรรมการควบคุม ดูแล เก็บรักษาและใช้เครื่องออกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล เป็นผู้ตรวจสอบทางบัตร ต้นข้าวบัตร และบัตรประจำตัวประชาชนของประชาชนที่ประธานกรรมการออกรางวัลฯ เสียงหยิบทางบัตรฯ เพื่อให้เข้าร่วมในการออกรางวัล เลขท้าย 3 ตัว รางวัลเลขท้าย 2 ตัว และรางวัลที่ 1 จำนวน 3 คน เมื่อนางสาว ช. ตรวจพบว่ากลุ่มบุคคลที่ขึ้นไปร่วมออกรางวัลเลขท้าย 3 ตัว รางวัลเลขท้าย 2 ตัว และรางวัลที่ 1 ไม่ใช่เจ้าของชิ้นส่วนบัตรสำหรับผู้เข้าชมการออกรางวัลฯ ที่ประธานกรรมการออกรางวัลฯ เสียงหยิบได้ที่แท้จริง จึงแจ้งผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ทราบถึงเหตุดังกล่าว ซึ่งตามหน้าที่แล้วผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ต้องรายงานให้ประธานกรรมการออกรางวัลฯ ทราบ เนื่องจากประธานกรรมการออกรางวัลฯ เป็นผู้รับผิดชอบในการออกรางวัลที่ 1 รางวัลเลขท้าย 3 ตัว และรางวัลเลขท้าย 2 ตัว ในทุกขั้นตอน ตามประกาศสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลที่ 13/2536 ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2536 ข้อ 6.6 และ 6.8 ที่กำหนดให้ประธานกรรมการออกรางวัลฯ เป็นผู้ใช้ดุลพินิจและให้ถือเป็นเด็ดขาด ผู้ใดจะโต้แย้งมิได้ แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 กลับไม่ดำเนินการใดๆ อีกทั้งยังจะต้องรายงานให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลทราบในทันที เนื่องจากเป็นการพบเห็นสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นที่อุปกรณ์ที่ใช้ในการออกรางวัลฯ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เพียงใช้นิ้วปาดบริเวณคราบสีขาวยที่ติดอยู่ดังกล่าว และพูดว่าเป็นเพียงรอย ชีตช้วน แม้จะมีพนักงานยืนยันถึงความผิดปกติอีกครั้ง ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ยังคงบอกว่าอาจจะเป็นผู้ฉ้อ อันเป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริงและมีลักษณะใช้ตำแหน่งหน้าที่ที่สูงกว่าเข้าชมพนักงานชั้นผู้น้อยที่พบเห็นรอยคราบสีขาวยไม่ให้แพร่งพรายต่อไป



ยังผลให้กลุ่มบุคคลทั้งสามสามารถกระทำการทุจริตล็อกเลขหรือกำหนดเลขท้ายของรางวัลที่ 1 ให้มีหมายเลขตามที่ต้องการได้เป็นผลสำเร็จ อีกทั้งยังไม่แสดงความจำเป็นเร่งด่วนหรือยืนยันให้มีการตรวจสอบอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกรางวัลฯ โดยเร็ว กลับยินยอมให้เลื่อนระยะเวลาการตรวจสอบไปในวันที่ 10 มิถุนายน 2544 ทั้งที่ตามปกติวิสัยย่อมสังเกตเห็นผลได้ว่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกรางวัลฯ เนื่องจากทราบอยู่แล้วว่ามีตั้บบรรจุลูกบอลหมายเลข 1 มีรอยคราบสีขาวเปื้อนติดอยู่ ถือว่าเป็นสิ่งผิดปกติเป็นอย่างมากเมื่อตรวจสอบก็ต้องพบ ขณะที่ในวันที่ 10 มิถุนายน 2544 ต้องนำอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกรางวัลฯ ไปออกรางวัลสลากฯ ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) และเมื่อมีการตรวจพบรอยคราบสีขาวเปื้อนติดที่ตั้บบรรจุลูกบอลหมายเลข 1 และที่ภาชนะพลาสติกทรงกลมกลับสั่งให้ทำความสะอาดภาชนะพลาสติกทรงกลมที่เปื้อนรอยคราบสีขาวนั้นโดยผลการ โดยมิได้รายงานให้อำนาจการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล หรือผู้บังคับบัญชาทราบก่อน มิได้ร่วมจัดทำบันทึกการตรวจสอบ ไม่เร่งรัดติดตามตั้บบรรจุลูกบอลหมายเลข 1 จำนวน 3 ลูก ที่เปื้อนรอยคราบสีขาว โดยวิญญูชนที่พึงปฏิบัติของพนักงานผู้มีหน้าที่ควบคุมดูแลรักษาอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกรางวัลฯ ย่อมต้องรับรายงานความผิดปกติทั้งหลายให้อำนาจการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาทราบเพื่อพิจารณาสั่งการโดยเร็ว อีกทั้งเมื่อตรวจพบรอยคราบสีขาวเปื้อนติดอยู่ที่ภาชนะพลาสติกทรงกลม มีเหตุผิดปกติอย่างรุนแรง สามารถสันนิษฐานในเบื้องต้นได้ว่าการกระทำทุจริตในการออกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล ในงวดประจำวันที่ 1 มิถุนายน 2544 แล้ว และภาชนะพลาสติกทรงกลมที่มีรอยคราบสีขาวเปื้อนติดอยู่ ย่อมเป็นพยานหลักฐานสำคัญในการที่จะใช้ยืนยันความผิดของผู้กระทำผิด แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 กลับดำเนินการให้มีการทำความสะอาดภาชนะพลาสติกทรงกลมที่เปื้อนรอยคราบสีขาวโดยผลการ ทำให้พยานหลักฐานสำคัญที่จะใช้พิสูจน์ความผิดของผู้กระทำผิดต้องถูกทำลายไป แม้จะมีการบันทึกภาพเก็บไว้ก็เป็นที่ยืนยันได้ในเวลาต่อมาว่ามีการปกปิดไม่นำเทบบันทึกภาพการตรวจสอบอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกรางวัลฯ ในวันที่ 10 มิถุนายน 2544 เสนอให้ผู้บังคับบัญชาและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของ นายธรรมณูญ พิชากกร ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ ตามข้อบังคับว่าด้วยระเบียบพนักงานและลูกจ้างสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. 2521 ข้อ 37 (3) และเป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 11 และฐานเพื่อจะช่วยเหลือผู้อื่นมิให้ต้องรับโทษ หรือให้รับโทษน้อยลง ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ ซึ่งพยานหลักฐานในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 184

กรณีนายชัยวัฒน์ พสภักดี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ตามวันและเวลาเกิดเหตุคือ วันที่ 1 มิถุนายน 2544 ที่มีการออกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลงวดประจำวันที่ 1 มิถุนายน 2544 ไม่ได้อยู่ปฏิบัติงานที่สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โดยได้รับอนุญาตให้เดินทางไปเข้ารับการประชุมพิเศษตามหลักสูตรการเมืองการปกครองของสถาบันพระปกเกล้า (รุ่นที่ 5) ที่

จังหวัดเชียงใหม่ แต่ได้รับแจ้งทางโทรศัพท์จากผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ภายหลังจากออกรางวัลสลากกินสุตลง เมื่อเวลาประมาณ 16.00 น. ว่าประชาชนที่ได้รับการเสี่ยงทางบัตรขึ้นไปเป็นกรรมการออกรางวัลมีพฤติกรรม กัมๆ เงยๆ เหมือนเลือกตักตลับบรรจุลูกบอล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 จึงสั่งการให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ให้เก็บอุปกรณ์ไว้ในห้องมั่นคง ห้ามบุคคลใดเข้าไปแต่ต้องจนกว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 จะ กลับมาที่สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล และเมื่อมีการประชุมระหว่างผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 กับพนักงาน สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง ในวันที่ 4 มิถุนายน 2544 โดย นาง ว. ผู้เข้าร่วมประชุมอยาก ให้ที่ประชุมฯ ไปตรวจตลับบรรจุลูกบอลหมายเลข 1 ในหลักสิบ และหลักหน่วยที่ใช้ในการออกรางวัลที่ 1 งวดประจำวันที่ 1 มิถุนายน 2544 ที่มีรอยคราบสีขาวเปื้อนติดอยู่ แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 แจ้งว่าไม่สามารถ เปิดห้องเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลได้ อ้างว่ากรรมการฯ ไม่ครบ 5 คน ผู้ถูก กล่าวหาที่ 3 จึงสั่งการด้วยวาจาในที่ประชุมว่าให้ไปดูในวันที่ 10 มิถุนายน 2544 และในวันที่ 10 มิถุนายน 2544 เวลาประมาณ 08.30 น. คณะกรรมการควบคุมดูแลเก็บรักษาและใช้เครื่องออกรางวัลสลากกินแบ่ง รัฐบาล และพนักงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันตรวจอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล งวด ประจำวันที่ 1 มิถุนายน 2544 ในห้องเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกรางวัลฯ พบว่าอุปกรณ์ออกรางวัลฯ ดัง กล่าวทั้งหมดอยู่ในสภาพเดียวกับเมื่อมีการออกรางวัลฯ ในวันที่ 1 มิถุนายน 2544 และพบตลับบรรจุ ลูกบอลหมายเลข 1 จำนวน 3 ลูก เปื้อนรอยคราบสีขาวคล้ายแบ่งที่กั้นภาชนะพลาสติกทรงกลม จำนวน 2 ใบ จึงได้มีการบันทึกภาพในแถบบันทึกภาพหรือวีดีโอไว้ด้วย และผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ขอรับตลับบรรจุ ลูกบอลหมายเลข 1 ที่รอยคราบสีขาวคล้ายแบ่งเปื้อนติดอยู่ทั้ง 3 ลูกดังกล่าวไปเพื่อนำไปให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ตามที่ได้สั่งการไว้ และในวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 พบว่าตลับบรรจุลูกบอลหมายเลข 1 จำนวน 3 ลูก ที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 นำไปให้ดู มีรอยคราบสีขาวเปื้อนติดอยู่ และยังได้ดูแถบบันทึกภาพที่ได้บันทึก ภาพไว้ ซึ่งพบว่ามีรอยคราบสีขาวคล้ายแบ่งเปื้อนติดอยู่ที่ภาชนะพลาสติกทรงกลมด้วย

ในวันที่ 14 มิถุนายน 2544 ประธานคณะกรรมการสลากกินแบ่งรัฐบาลและคณะ พร้อม ด้วยสื่อมวลชน ไปตรวจที่สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลเนื่องจากมีสื่อมวลชนลงข่าวว่ามีการทุจริตในการ ออกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล งวดประจำวันที่ 1 มิถุนายน 2544 ปรากฏว่าตลับบรรจุลูกบอลหมายเลข 1 จำนวน 3 ลูกข้างต้น ไม่มีรอยคราบสีขาวเปื้อนติดอยู่ และผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และ 3 ก็มีใ้รายงานให้ ประธานฯ ทราบว่าพบตลับบรรจุลูกบอลหมายเลข 1 และภาชนะพลาสติกทรงกลมเปื้อนรอยคราบสีขาวที่ บันทึกภาพไว้เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2544

ต่อมา เมื่อประมาณวันที่ 13 มิถุนายน 2544 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง สั่ง การด้วยวาจา หลังจากทราบข่าวจากสื่อมวลชน ให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 รายงานเรื่องการออกรางวัลสลากกิน แบ่งรัฐบาล งวดประจำวันที่ 1 มิถุนายน 2544 เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2544 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้มีบันทึก รายงานให้ทราบ แต่มิได้รายงานเรื่องที่มีประชาชน 3 คนขึ้นไปร่วมออกรางวัลฯ โดยไม่มีสิทธิ และเรื่อง พบรอยคราบสีขาวคล้ายแบ่งที่ตลับบรรจุลูกบอลหมายเลข 1 และที่ภาชนะพลาสติกทรงกลม แต่แจ้งว่า ประธานคณะกรรมการสลากกินแบ่งรัฐบาลสั่งการให้สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลนำตลับลูกบอลพลาสติก ีทึบแสงส่งให้กองพิสูจน์หลักฐาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตรวจสอบว่ามีสารเรืองแสงหรือสารเคมีอื่นใด ติดอยู่ที่ตลับลูกบอลหรือไม่ ซึ่งดำเนินการแล้วและได้รับทราบผลการตรวจสอบว่าไม่ปรากฏสารเรืองแสง



หรือสารเคมีอื่นใดติดอยู่ที่ตั้บลับลูกบอล และในการที่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ 1139/2544 ลงวันที่ 15 มิถุนายน 2544 ถึงผู้บังคับการกองพิสูจน์หลักฐานเพื่อนำส่งตั้บลับบรรจุลูกบอลหมายเลข 1 ที่เคยมีรอยคราบสีขาวยื่นติดอยู่ จำนวน 3 ลูก ไปตรวจพิสูจน์นั้น ได้ใช้ถ้อยคำในหนังสือว่า “สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล จึงได้เก็บตัวอย่างตั้บลับภาชนะพลาสติกที่บ่งแสงที่ใช้ในการออกรางวัลในงวดดังกล่าวที่ใช้บรรจุลูกบอลหมายเลข 1 ซึ่งเป็นหมายเลขที่มีผู้สงสัยมากที่สุด เฉพาะตั้บลับที่มีรอยสีหรือคราบมากที่สุด จำนวน 3 คู่ มาเป็นหลักฐาน” กองพิสูจน์หลักฐาน มีหนังสือ ที่ ดช 0026.251/1175 ลงวันที่ 21 มิถุนายน 2544 แจ้งผลการตรวจพิสูจน์ ไปยังผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ว่า ขณะทำการตรวจพิสูจน์ไม่พบสารเคมีและฝุ่นสีสะท้อนแสงที่พลาสติกทรงกลมนี้ทั้งหมด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ไม่แสดงความตั้งใจสงสัยหรือทักท้วงผลการตรวจพิสูจน์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองพิสูจน์หลักฐานแต่อย่างใด

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของนายชัยวัฒน์ พสภภักดิ์ ผู้ถูกกล่าวหา 3 ในฐานะผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ได้รับรายงาน และทราบมาโดยตลอดว่าอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกรางวัลดังกล่าวมีรอยคราบสีขาวยื่นติดอยู่ที่ตั้บลับบรรจุลูกบอลหมายเลข 1 แต่มิได้มีการดำเนินการตรวจสอบโดยเร็ว และได้รายงานให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้รับทราบถึงข้อพิรุณดังกล่าว แต่กลับรายงานว่าไม่พบความผิดปกติ นอกจากนี้ยังได้ลงนามในหนังสือของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ลงวันที่ 15 มิถุนายน 2544 ถึงผู้บังคับการกองพิสูจน์หลักฐาน ขอความร่วมมือตรวจสอบสิ่งปนเปื้อนบนตั้บลับภาชนะพลาสติกที่บ่งแสง โดยมีข้อความว่า “เฉพาะตั้บลับที่มีรอยสีหรือคราบมากที่สุด” ทั้งที่ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล มีความประสงค์ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจกองพิสูจน์หลักฐาน ตรวจสอบรอยคราบสีขาวยื่นติดอยู่ที่ตั้บลับบรรจุลูกบอลหมายเลข 1 ทั้งสามลูก อันมีลักษณะเป็นการปกปิดวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบที่แท้จริง จึงเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ ตามข้อบังคับว่าด้วยระเบียบพนักงานและลูกจ้างสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. 2521 ข้อ 37 (3) และเป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 11 และฐานเพื่อจะช่วยเหลือผู้อื่นมิให้ต้องรับโทษ หรือให้รับโทษน้อยลง ทำให้เสียหาย ทำลาย ช่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ ซึ่งพยานหลักฐานในการกระทำผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 184

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งสาม

สำหรับการกระทำของกลุ่มบุคคลที่ร่วมกันกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต โดยมีการวางแผนแบ่งแยกหน้าที่ในการดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอนในลักษณะความผิดเป็นตัวการผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน และกลุ่มบุคคลดังกล่าวศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษายืนในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงกรณีลือกลเลขรางวัลที่ 1 ของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ประจำงวดวันที่ 1 มิถุนายน 2544

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติให้สำนักงาน ป.ป.ช. ขอคัดสำเนาคำพิพากษาศาลอุทธรณ์มาประกอบการพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

8. เรื่องกล่าวหานายจรรยาภักดิ์ หอมระรื่น เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์ 6 ที่ทำการไปรษณีย์บางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดการสื่อสารแห่งประเทศไทย

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานยกยอกทรัพย์

ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์ใด เบียดบังทรัพย์นั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์นั้นเสียหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นายจรรยา หอมระรื่น ผู้ถูกกล่าวหา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายไปรษณีย์ 6 มีหน้าที่ให้บริการหน้าเคาน์เตอร์รับฝากแบบครบวงจร จ่ายพัสดุไปรษณีย์เก็บเงิน (พกก.) เก็บเงินค่าพัสดุไปรษณีย์เก็บเงิน (พกก.) จัดส่งธนาณัติให้แก่ผู้ฝากส่ง

ระหว่างเดือนมิถุนายน 2543 - เดือนเมษายน 2544 ผู้ถูกกล่าวหาได้ปฏิบัติหน้าที่รับเงินค่าพัสดุไปรษณีย์เก็บเงิน เลขที่ 498, 734, 427, 3711, 952, 3200 และ 1692 จำนวน 7 ครั้ง เป็นเงิน 14,132 บาท แต่ไม่จัดนำส่งเงินค่าพัสดุไปรษณีย์เก็บเงินดังกล่าวตามระเบียบการสื่อสารแห่งประเทศไทย และยังได้กระทำความผิดเช่นเดียวกันอีกจำนวน 30 ครั้ง เป็นเงิน 60,878 บาท รวมรับค่าพัสดุไปรษณีย์เก็บเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยกยอกไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองโดยทุจริตเป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้น 75,010 บาท

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของนายจรรยาภักดิ์ หอมระรื่น ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์ใด เบียดบังทรัพย์นั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์นั้นเสีย ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 และตามมาตรา 157 ประกอบพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2519 มาตรา 15 และเป็นความผิดตามข้อบังคับการสื่อสารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 3 ว่าด้วย การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดขั้นเงินเดือน การถอดถอน ระเบียบวินัย การลงโทษและการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดจำนวนอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือนค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้าง พ.ศ. 2520 ข้อ 55 ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่การงานโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ และข้อ 62 ฐานกระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา



สำหรับความผิดทางวินัย เนื่องจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งลงโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอีก

9. เรื่องกล่าวหานางสาวจันทนา ชมจินดา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งธนกรชั้น 4 ประจำธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอยุธยาประเทศ

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานยกยอกทรัพย์
ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินได้ เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสียหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสาวจันทนา ชมจินดา ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริการรับฝาก/ถอน/โอนเงินสด ตามวงเงินและอำนาจที่ได้รับมอบหมายจากธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอยุธยาประเทศ ตรวจนับเงินสด เก็บรักษาเงินสด อาศัยการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่กระทำความผิดกฎหมายโดยวิธีปลอมลายมือชื่อลูกค้ายธนาคารฯ เจ้าหน้าที่ธนาคารฯ ผู้ตรวจสอบ แล้วถอนเงินออกจากบัญชีลูกค้าและยกยอกนำไปใช้เป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น และโดยวิธีไม่นำเงินที่ลูกค้าฝากเข้าบัญชีลูกค้าโดยระบบ ON LINE แต่ใช้เครื่องพิมพ์ดีดพิมพ์จำนวนเงินที่ฝากในสมุดเงินฝากแทน แล้วยกยอกเงินที่ลูกค้าไปฝากจำนวน 11 ราย หลายครั้ง เป็นเงินรวมทั้งสิ้น 4,518,993.90 บาท ไปเป็นของตนโดยทุจริต ทำให้ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของนางสาวจันทนา ชมจินดา ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินได้ เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 และมาตรา 11

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

สำหรับความผิดทางวินัย เนื่องจาธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ได้มีคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอีก

10. เรื่องกล่าวหานายเฉลิมพล คุณสนธิ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพนักงานการเงิน 4 กลุ่มงานเก็บเงิน แผนกเก็บเงินส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ กองรายได้ส่วนกลาง สังกัดการไฟฟ้านครหลวง

ข้อกล่าวหา เป็นเจ้าพนักงานยกยอกทรัพย์

ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสียหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2540 นายเฉลิมพล ฉุนสนธิ ผู้ถูกกล่าวหา ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานการเงิน 4 กลุ่มงานเก็บเงิน แผนกเก็บเงินส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ทำหน้าที่รับชำระเงินค่าไฟฟ้าจากผู้ใช้ไฟฟ้า แล้วนำเงินส่งแผนกการเงินเพื่อเข้าบัญชีเป็นรายได้ของการไฟฟ้านครหลวง ต่อมาได้มีคำสั่งกำหนดให้พนักงานการเงิน แผนกเก็บเงินส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ นำเงินที่ได้รับชำระค่าใช้ไฟฟ้าส่งเข้าบัญชีออมทรัพย์ เลขที่ 092-1-02344-8 ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาย่อยการไฟฟ้านครหลวง เพชรินจิต ภายในเวลา 15.00 น. ของวันที่ได้รับชำระเงิน ทั้งนี้ ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ลงลายมือชื่อรับชำระเงินค่าไฟฟ้าจำนวน 4 รายการ คือ จากสำนักงานคุ้มครองผู้เอาประกันภัยเขต 3 กรมการประกันภัย จำนวนเงิน 6,208.50 บาท จากกองพลทหารม้าที่ 2 จำนวนเงิน 11,052.25 บาท จากกองตรวจความปลอดภัย กรมแรงงานและศูนย์วิจัยอุบัติเหตุแห่งชาติ จำนวนเงิน 10,000 บาท และจากงานเทศกิจ สำนักงานเขตห้วยขวาง จำนวนเงิน 4,929.25 บาท รวมเป็นจำนวนเงิน 32,190 บาท แล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่นำเงินที่ได้รับชำระค่าไฟฟ้างดงกล่าวนำเงินฝากเข้าธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาย่อยการไฟฟ้านครหลวง เพื่อเข้าบัญชีการไฟฟ้านครหลวง ตามคำสั่งของการไฟฟ้านครหลวง แต่กลับยกยอกเงินค่าไฟฟ้าจำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยทุจริตหรือโดยมิชอบเป็นเหตุให้การไฟฟ้านครหลวงได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าการกระทำของ นายเฉลิมพล ฉุนสนธิ ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริตหรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย และฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 และมาตรา 11

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

สำหรับความผิดทางวินัย เนื่องจากการไฟฟ้านครหลวงมีคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอีก

11. เรื่องกล่าวหานายพรชัย หรือ นายอัศวพันธ์ บุญปาน อดีตนักบริหารทั่วไป 5 สำนักงานบริการโทรศัพท์จันทบุรี บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)) สังกัดกระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร



ข้อกล่าวหา	กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่
ประเด็นพิจารณา	ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเป็นเหตุให้บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้รับความเสียหายหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นายพรชัย หรือ นายอัศรพนธ์ บุญปาน ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่รับเรื่องติดตั้ง ย้าย โอน สำรองประมาณการการติดตั้งและทะเบียนคูสายประจำสำนักงานบริการโทรศัพท์จันทบุรี ไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับชำระเงิน แต่ได้นำใบเสร็จรับเงินของสำนักงานบริการโทรศัพท์จันทบุรี ไปกรอกข้อความเรียกเก็บเงินค่าทางสายเกินจากผู้เช่าที่ขอติดตั้งใหม่ โดยทำให้ผู้เช่าฯ จำนวน 61 ราย เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของหน้าที่ในการเก็บเงินดังกล่าว ทั้งๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น แต่อย่างใด แล้วนำเงินที่เรียกเก็บได้จำนวนทั้งสิ้น 320,373.20 บาท ไปใช้เป็นประโยชน์สำหรับตนเองโดยทุจริต ทำให้บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าการกระทำของนายพรชัย หรือ นายอัศรพนธ์ บุญปาน ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้นหรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 123 และเป็นความผิดทางอาญา ฐานปลอมและใช้เอกสารใบเสร็จรับเงินปลอม ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 264 265 และมาตรา 268

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

สำหรับความผิดทางวินัย เนื่องจากบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้มีคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาแล้ว จึงไม่มีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอีก

12. เรื่องกล่าวหานายประทีป จันทรนิเวศน์ ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา 6 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อกล่าวหา	ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตปลอมลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินจากบัญชีดอกผลกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลกแล้วยกยอกเงินกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 70,000 บาท ไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น
-------------------	--

ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริตปลอมลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินจาก บัญชีดอกผลกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลกแล้ว ยกยอกเงินกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 70,000 บาท ไปเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริตหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2537 กระทรวงศึกษาธิการ มีคำสั่งแต่งตั้งนายประทีป จันทรนิเวศน์ ตำแหน่งนักวิชาการ 6 สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดพิษณุโลก ผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ประสานงานวัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลก และรับหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลืองานคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมพิษณุโลก ในการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมจังหวัดต้องอาศัยเงินที่ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมโอนมาให้ดำเนินการ โดยสภาวัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลกได้เปิดบัญชีไว้กับ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนสิงห์วัฒน์ ต.ในเมือง อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก ใช้ชื่อ บัญชีดอกผลกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลก บัญชีเลขที่ 6441035537 และผู้มีอำนาจ ลงลายมือชื่อถอนเงินคือ นาย พ. นาย จ. นาย บ. และนาย ช. โดยสองในสี่มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงิน ส่วน ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดูแลรักษาสมุดคู่ฝาก และการถอนเงินออกจากบัญชีดังกล่าวไปใช้จ่ายโดยอาศัยมติของ สภาวัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลก โดยวิธีการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีต้องนำเสนอโครงการเข้าสู่การพิจารณา ของสภาวัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลกให้ความเห็นชอบ และเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาต้อง เสนอเรื่องให้ผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินและมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินการเบิกเงินออกมาใช้ จ่ายตามวัตถุประสงค์ โดยผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่กรอกข้อความในใบถอนเงินและเก็บรักษาใบถอนเงินไว้ จนกระทั่งนำไปเบิกเงินจากธนาคาร และผู้ถูกกล่าวหาจะต้องทำหลักฐานการใช้จ่ายเงิน รวบรวมใบเสร็จรับเงินหรือใบสำคัญเพื่อใช้ประกอบการรายงานการใช้จ่ายเงินต่อสภาวัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลกและเสนอ ต่อไปยังกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้ถอนเงินออกจากบัญชี เงินดอกผลกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลกจำนวน 2 ครั้ง เป็นจำนวนเงิน 70,000 บาท แล้วเบียดบังเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต ดังนี้

1. วันที่ 3 เมษายน 2543 ผู้ถูกกล่าวหาได้ปลอมหรือร่วมกับผู้อื่นปลอมลายมือชื่อของ ผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงิน และนำสมุดคู่ฝากที่เก็บรักษาไว้พร้อมนำใบถอนเงิน ฉบับลงวันที่ 3 เมษายน 2543 ไปขอถอนเงินจำนวน 50,000 บาท จากธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนสิงห์วัฒน์ ทำให้พนักงานธนาคารฯ หลงเชื่อว่าเป็นลายมือชื่อของผู้มีอำนาจถอนเงินจริง จึงทำรายการและจ่ายเงิน 50,000 บาท ให้กับผู้ถูกกล่าวหา
2. วันที่ 7 เมษายน 2543 ผู้ถูกกล่าวหาได้ปลอมหรือร่วมกับผู้อื่นปลอมลายมือชื่อของ ผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงิน และนำสมุดคู่ฝากที่เก็บรักษาไว้พร้อมใบถอนเงินฉบับ ลงวันที่ 7 เมษายน 2543 ไปขอถอนเงินจำนวน 20,000 บาท จากธนาคารกรุงไทย

10,876.71 โดยไม่ได้ดอกเบี้ยรับเงินค่าบำรุงท้องที่ และในระหว่างเดือนเมษายน 2543 ผู้ถูกกล่าวหาได้รับชำระเงินค่าประกันสัญญาจ้างก่อสร้างจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. จำนวน 6,272 บาท โดยไม่ได้ดอกเบี้ยรับเงินเช่นกัน และรวมเป็นจำนวนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับไว้ทั้งสิ้น 17,148.71 บาท ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ต้องนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์และบัญชีเงินฝากกระแสรายวันขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแร่ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้นำเงินเข้าบัญชีดังกล่าวแต่อย่างใด กลับเบียดบังเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นของตนโดยทุจริต

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของนางเบญจมาศ สิงห์สถิต ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุให้เสียหายราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง และเป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 และมาตรา 157

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

14. เรื่องกล่าวหานายศิโรตม์ สวัสดิพานิชย์ ตำแหน่ง อธิบดีกรมสรรพากร กับพวก สังกัดกระทรวงการคลัง

ข้อกล่าวหา ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ร่วมกันพิจารณาว่าการโอนหุ้นบริษัท ซินคอร์ปอเรชั่น (มหาชน) ของนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ จากนางสาวดวงตา วงศ์ภักดี ผู้ถือหุ้นแทนคุณหญิงพจมาน ชินวัตร เข้าช้อยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา 42 (10) แห่งประมวลรัษฎากร

ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาพร้อมกับพวกเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่เรียกเก็บหรือตรวจสอบภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดโดยทุจริตเรียกเก็บหรือละเว้นไม่เรียกเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือเงินนั้น หรือกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดเพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นไม่ต้องเสียหรือเสียน้อยไปกว่าที่จะต้องเสีย และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตหรือไม่ อย่างไร



ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า คุณหญิงพจมาน ชินวัตร ได้ประสงค์จะยกหุ้นให้เพื่อเป็นการตอบแทนนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ ในฐานะพี่ชายบุญธรรมซึ่งได้ทุ่มเทช่วยเหลือกิจการของครอบครัวมาโดยตลอดและเพื่อให้พี่น้องมีฐานะเท่าเทียมกันและประกอบกับ นายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ ได้แต่งงานเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2539 และมีบุตรเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2539 จึงยกหุ้นให้เป็นของขวัญเพื่อเป็นทรัพย์สินของครอบครัวและบุตรชาย ซึ่งสำนักตรวจสอบภาษีมีความเห็นว่ากรณีการยกหุ้นของคุณหญิงพจมาน ชินวัตร ให้กับนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ เพื่อเป็นของขวัญแก่ครอบครัวและบุตรชาย จะถือว่าเป็นการยกให้โดยเสน่หาหรือไม่เป็นปัญหาข้อกฎหมาย เห็นควรส่งให้สำนักกฎหมายพิจารณา โดยมีนายวิชัย จีรรักเกียรติ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย น.ส.โมริรัตน์ บุญญาศิริ นิตกร 8 ว. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เป็นผู้รับผิดชอบ และ น.ส.กุลฤดี แสงสายัณห์ นิตกร 7 ว. สำนักกฎหมาย ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 เป็นเจ้าของเรื่อง

เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2544 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 2 3 และ น.ส.สุจินดา แสงชมพู นิตกร 9 ชช. ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ได้มีความเห็นร่วมกันเสนอรองอธิบดีซึ่งรับผิดชอบสำนักกฎหมายว่า เป็นการได้รับหุ้นจากการอุปการะโดยหน้าที่ธรรมจรรยา และการให้โดยเสน่หาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณีได้รับการยกเว้นภาษี ตามมาตรา 42 (10) แห่งประมวลรัษฎากร

วันที่ 14 กันยายน 2544 รองอธิบดีได้ตั้งข้อสังเกตให้สำนักกฎหมายทำการพิจารณาเรื่องเงื่อนไข ซึ่งต่างกัน 1 ปีเศษ จากวันแต่งงานถึงวันที่ให้หุ้น

วันที่ 17 กันยายน 2544 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 2 3 และ 4 มีความเห็นร่วมกันเสนอรองอธิบดีว่ามีเรื่องที่จะต้องให้ตรงตามวันหรือระยะเวลาแต่ประการใด แต่ต้องให้เนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี โดยเทียบเคียงคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1793/2518

วันที่ 24 กันยายน 2544 รองอธิบดีได้ตั้งข้อสังเกตให้สำนักตรวจสอบภาษี พิจารณาว่านายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ ได้คำตอบแทนในการทำงานเป็นปกติหรือไม่ และคุณหญิงพจมาน ชินวัตร ได้โอนหุ้นให้พี่น้องคนอื่นหรือไม่

วันที่ 28 กันยายน 2544 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 2 3 และ 4 มีความเห็นร่วมกันเสนอรองอธิบดีว่านายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ ได้รับคำตอบแทนในระดับผู้บริหารของบริษัทชินคอร์ปอเรชั่นฯ ส่วนการโอนหุ้นให้พี่น้องคนอื่นหรือไม่นั้น สำนักตรวจสอบภาษีไม่ได้หาหรือมา ดังนั้น จึงไม่มีกรณีที่จะต้องพิจารณา และได้สรุปว่าการรับโอนหุ้นกรณีนี้ เป็นการได้รับจากการให้โดยเสน่หาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี และเข้าลักษณะเป็นการได้รับจากการอุปการะโดยหน้าที่ธรรมจรรยาได้รับการยกเว้นภาษี แต่เนื่องจากรองอธิบดีซึ่งรับผิดชอบสำนักกฎหมายคนดังกล่าว ได้ถูกย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง เป็นเหตุให้เรื่องการพิจารณาโอนหุ้นนี้มีการนำเสนอต่อนายศิโรตม์ สวัสดิ์พาณิชย์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ขณะดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมสรรพากร ในวันที่ 28 กันยายน 2544 เวลา 17.00 น. ซึ่งเป็นวันศุกร์สุดท้ายของปีงบประมาณ 2544

หลังจากนั้น ในวันจันทร์ที่ 1 ตุลาคม 2544 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ได้บันทึกต่อท้ายบันทึกเสนอเรื่องนี้ว่า “ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้มาอธิบายรายละเอียดให้ฟังแล้ว แจ้ง สด.ได้ตามเสนอ” ซึ่งหมายความว่า เห็นชอบด้วยความเห็นของสำนักกฎหมาย ให้แจ้งสำนักตรวจสอบภาษีทราบต่อไป

วันที่ 2 ตุลาคม 2544 ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย (คนใหม่) มีบันทึกแจ้งผลการพิจารณาเรื่องดังกล่าวให้ผู้ว่าการสำนักตรวจสอบภาษีทราบ

วันที่ 5 ตุลาคม 2544 น.ส. ก. และ น.ส. ข. มีความเห็นร่วมกันเสนอผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภาษี (คนใหม่) ว่าส่วนสืบสวนฯ พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีไม่มีผลต่อการเสียภาษี เห็นควรยุติการตรวจสอบ ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภาษีจึงอนุมัติให้ยุติการตรวจสอบตามที่เสนอ

ในเรื่องนี้ สำนักงานสรรพากรภาค 4 เคยพิจารณารณการรับโอนหุ้นไม่มีค่าตอบแทน ในลักษณะเดียวกันกับกรณีของนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ ได้แก่ กรณีการรับโอนหุ้นไม่มีค่าตอบแทนของนาย ว. ซึ่งสำนักงานสรรพากรภาค 4 เห็นว่า การที่นาย ว. ได้รับโอนหุ้นจากพี่ชาย หุ้นดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้รับจากการให้โดยเสนหา ถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 เป็นเงินได้ตาม มาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีตามมาตรา 42 (10) แห่งประมวลรัษฎากร และสำนักกฎหมายกรมสรรพากร ได้พิจารณาเห็นชอบด้วยความเห็นดังกล่าวเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2545 และได้ให้เจ้าหน้าที่ถือเป็นแนวปฏิบัติต่อมา

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีประเด็นพิจารณาดังต่อไปนี้

1. การรับโอนหุ้นบริษัทชินคอร์ปอร์เรชั่น จำกัด (มหาชน) ของนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ จาก น.ส.ดวงตา วงศ์ภักดี ผู้ถือหุ้นแทนคุณหญิงพจมาน ชินวัตร ดังกล่าว เข้าชื่อยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ ตามมาตรา 42 (10) แห่งประมวลรัษฎากร หรือไม่ ดังต่อไปนี้
 - 1.1 ระยะเวลาการให้วันที่ 7 พฤศจิกายน 2540 ห่างจากวันสมรส 12 มกราคม 2539 เกือบ 2 ปี และห่างจากวันที่บุตรเกิดเกือบ 1 ปี (บุตรเกิด 4 ธันวาคม 2539) ทั้งยังไม่ถึงวันที่บุตรจะมีอายุครบ 1 ปี
 - 1.2 การโอนหุ้นให้กันเป็นการทำนิติกรรมอำพราง (ซื้อ ขายหุ้นในชื่อของบุคคลอื่น)
 - 1.3 ผู้โอนและผู้รับโอนมีเจตนาไม่สุจริตแต่แรก ไม่ต้องการให้ผู้อื่นล่วงรู้และรู้ว่าการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ได้รับยกเว้นภาษี
 - 1.4 ผิดปกติวิสัยวิญญูชนทั่วไป หากทราบว่ากรณีดังกล่าวเข้าชื่อยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี เหตุใดไม่ทำแบบตรงไปตรงมา และการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้เสียค่าธรรมเนียมการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์เป็นเงินถึง 7.3 ล้านบาท

จึงเห็นว่ากรรับหุ้นของนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ จากคุณหญิงพจมาน ชินวัตร ดังกล่าวไม่เป็นเงินได้ที่ได้รับโดยเสนหาเนื่องในพิธี หรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี



2. การที่ผู้ถูกกล่าวหาพร้อมกันพิจารณาว่า การโอนหุ้นตาม 1 ได้รับการยกเว้นภาษีตาม มาตรา 42 (10) แห่งประมวลรัษฎากรนั้น เป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือไม่

2.1 กรณีนายวิชัย จึงรักเกียรติ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สำนักกฎหมาย นางสาวโมรีรัตน์ บุญญาศิริ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ขณะดำรงตำแหน่ง นิติกร 8 ว. นางสาวกุลฤดี แสงสายพันธ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ขณะดำรงตำแหน่ง นิติกร 7 ว. และนางสาวสุจินดา แสงชมภู ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ขณะดำรงตำแหน่ง นิติกร 9 ชข.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า

1. การใช้ดุลพินิจของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่เป็นการวินิจฉัยโดยมิได้คำนึงถึง เหตุผลความเป็นจริง ผลประโยชน์ของรัฐและสาธารณชนเป็นสำคัญ เป็นการใช้อดุลพินิจที่ไม่เป็นไปตามหลักกฎหมายอย่างแท้จริง ดังนี้

1.1 ทรัพย์สินที่ให้แก่นักมูลค่าสูงถึง 738 ล้านบาท ผู้เกี่ยวข้องมีความ สัมพันธ์กับ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น และ เป็นเรื่องที่สาธารณชนสนใจ ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่ควรต้องหาข้อเท็จจริง และพิจารณาพยานหลักฐานตามที่เป็นจริงให้เป็นที่ยุติว่า คุณหญิง พจมาน ชินวัตร อุปการะ นายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ อย่างไร และ เป็นการให้ของขวัญเนื่องในพิธีหรือโอกาสแต่งงานและมีบุตร จริงหรือไม่

1.2 ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่มิได้พยายามหาข้อเท็จจริงหรือพิจารณาพยาน หลักฐานตามที่เป็นจริง กลับพิจารณารับฟังเฉพาะคำให้การของ นายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ และ คุณหญิงพจมาน ชินวัตร เท่านั้น แล้วมีความเห็นว่าการให้หุ้นดังกล่าวเป็นการให้โดยหน้าที่ธรรมจรรยา และให้เนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี

1.3 พยานหลักฐานตามที่เป็นจริง คือ พยานหลักฐานเกี่ยวกับการโอนหุ้น ของคุณหญิงพจมาน ชินวัตร ให้กับนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เคยวินิจฉัยเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2543 เป็นการ โอนหลักทรัพย์ โดยอำพรางเพื่อให้บุคคลทั่วไปหลงผิด รวมทั้งหลีกเลี่ยงการเสียภาษีเงินได้ เพราะเป็นการทำผิดปกตวิสัยของบุคคลทั่วไป หากจะอุปการะกันหรือให้ของขวัญกันไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปโอน กันในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วยวิธีการที่ซับซ้อนทั้งยังต้อง เสียค่าธรรมเนียมนายหน้าให้แก่โบรกเกอร์เป็นเงินจำนวนมากถึง 7.3 ล้านบาท ซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่ทราบดี

1.4 ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่ไม่พิจารณาเสนออธิบดีหรือรองอธิบดีที่ได้รับมอบ หมายให้คณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยเพราะ

เป็นเรื่องสำคัญ มูลค่าภาษีจำนวนมากนับร้อยล้านบาท อีกทั้งเป็นเรื่องที่สาธารณชนสนใจและยังไม่มีแนวปฏิบัติที่ตรงกับข้อเท็จจริงเรื่องนี้

- 1.5 การยกคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ 1793/2518 ขึ้นเทียบเคียงประกอบเหตุผลในการพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาหยาบยกข้อเท็จจริงเฉพาะส่วนที่เห็นว่าตรงกับความเห็นที่ตนเสนอ
 - 1.6 รองอธิบดีกรมสรรพากร ที่รับผิดชอบสำนักกฎหมายในขณะนั้น ได้ตั้งข้อสังเกตให้พิจารณาเรื่องเงื่อนไขเวลาซึ่งต่างกันถึง 1 ปีเศษ จากวันแต่งงานถึงวันให้หุ้น ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองกลับได้ร่วมกันเสนอความเห็นว่าการณีสืบเรื่องที่จะต้องให้ตรงวันหรือระยะเวลาแต่ประการใดและเมื่อรองอธิบดีฯ ได้ตั้งข้อสังเกตอีกครั้งว่า นายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ ได้รับคำตอบแทนในการทำงานเป็นปกติหรือไม่ และคุณหญิงพจมาน ชินวัตร ได้มีการโอนหุ้นให้พี่น้องคนอื่นหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองก็มีความเห็นร่วมกันเสนอว่า การพิจารณาเกี่ยวกับภาวะภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะต้องแยกพิจารณาประเด็นคำตอบแทนในการทำงานและการรับโอนหุ้นออกจากกัน ส่วนกรณีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร มีการโอนหุ้นให้พี่น้องคนอื่นหรือไม่ นั้น สำนักตรวจสอบภาษีไม่ได้หารือมา โดยผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองก็ได้หาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการที่คุณหญิงพจมาน ชินวัตร มีการโอนหุ้นให้พี่น้องคนอื่นหรือไม่ ตามข้อสังเกตของรองอธิบดีฯ ดังกล่าว
 - 1.7 มิได้หาแนวทางปฏิบัติและคำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเพื่อนำมาพิจารณาหรือนำมาประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจวินิจฉัยอาทิ ประเด็นเรื่องการรับหุ้นฟรี ซึ่งศาลฎีกาวิเคราะห์แล้วเห็นว่า หุ้นเหล่านี้จะเป็นหุ้นชนิดที่เรียกว่าหุ้นฟรีหรือไม่ก็ตาม ปัญหาคงอยู่ที่ว่าเป็นประโยชน์แก่โจทก์อันจะพึงถือได้ว่าเป็นเงินได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 (2) (8) หรือไม่นั่นเอง
 - 1.8 ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ดำเนินการตามข้อสังเกตของรองอธิบดีกรมสรรพากรในขณะนั้น เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2544 และวันที่ 24 กันยายน 2544 กลับทำความเห็นเสนอโดยเร็วในวันที่ 28 กันยายน 2544
 - 1.9 มีการนำเรื่องการรับหุ้นโดยไม่มีคำตอบไปลงข้อมูลในระบบ TAXT RETRIEVAL 1 ของกรมสรรพากร โดยให้เจ้าหน้าที่ถือเป็นแนวปฏิบัติ แต่กรณีนายบรรณพจน์ ดามาพงศ์ กลับไม่มีการนำไปลงเผยแพร่ให้ถือปฏิบัติแต่อย่างใด
- คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ดังกล่าวของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองเป็นการแสดงเจตนาที่พยายามตั้งต้นการพิจารณาให้การโอนหุ้นกรณีดังกล่าวเข้าช้อยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีให้ได้ เป็นการ



พิจารณาโดยไม่คำนึงถึงกฎหมายแนวทางปฏิบัติในอันที่จะรักษาประโยชน์ของทางราชการและสาธารณชน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ดังกล่าวพึงมีและต้องคำนึงถึง แต่ผู้ถูกกล่าวหากระทำการดังกล่าวโดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริง หลักเหตุผล หลักกฎหมายผลประโยชน์ของทางราชการ และผลประโยชน์ของสาธารณชน

2.2 กรณีนายศิโรตม์ สวัสดิทาณิษฐ์ อธิบดีกรมสรรพากร ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ขณะปฏิบัติหน้าที่รองอธิบดีกรมสรรพากร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนรองอธิบดีฯ ที่ถูกคำสั่งย้ายไปเป็นผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง โดยเมื่อวันจันทร์ที่ 1 ตุลาคม 2544 ได้พิจารณาเห็นชอบด้วยความเห็นของเจ้าหน้าที่และให้แจ้งสำนักตรวจสอบภาษี ทราบทั้งๆ ที่เพิ่งจะมีการเสนอเรื่องนี้ให้พิจารณาเมื่อวันศุกร์ที่ 28 กันยายน 2544 เวลา 17.00 น. และในวันจันทร์ที่ 1 ตุลาคม 2544 ได้พิจารณาเห็นชอบด้วยความเห็นของเจ้าหน้าที่และให้แจ้งสำนักตรวจสอบภาษี ทั้งที่เป็นเรื่องสำคัญมีผลประโยชน์เกี่ยวพันกับเงินภาษีจำนวนถึง 270 ล้านบาทเศษ ไม่มีกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องตัดสินใจในวันที่ 1 ตุลาคม 2544 อีกทั้ง กรณีดังกล่าวมีปัญหาข้อโต้แย้งระหว่างรองอธิบดีที่รับผิดชอบเดิมและผู้ปฏิบัติซึ่งยังไม่สามารถวินิจฉัยให้เป็นอย่างหนึ่งอย่างใดได้ ต้องหาข้อมูลเพิ่มเติม อันเป็นการใช้ดุลพินิจตัดสินใจซึ่งผิดปกตวิสัยของวิญญูชนทั่วไปที่พึงปฏิบัติ อีกทั้งในฐานะที่ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมสรรพากรด้วย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของนายวิชัย จึงรักเกียรติ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 นางสาวโมริรัตน์ บุญญาศิริ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 นางสาวกุลฤดี แสงสายัณห์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นางสาวสุจินดา แสงชมภู ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 และนายศิโรตม์ สวัสดิทาณิษฐ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานประพฤติก่อวินัยอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง และเป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่เรียกเก็บหรือตรวจสอบภาษีอากร กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรนั้นผิดต้องเสีย และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 154 และมาตรา 157

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งห้าต่อไป

15. เรื่องกล่าวหานายสวาท สาสอน ผู้ใหญ่บ้าน บ้านศรีสมบุญณ์ อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

- ข้อกล่าวหา** เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบรับแจ้งเกิดและออกหลักฐานใบรับแจ้งการเกิดอันเป็นเท็จเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ
- ประเด็นพิจารณา** ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและมีหน้าที่รับแจ้งการเกิดและออกหลักฐานใบรับแจ้งการเกิดอันเป็นเท็จเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสวาท สาสอน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน บ้านศรีสมบูรณ์ หมู่ที่ 7 ตำบลหนองทันน้ำ อำเภอภูซำ อำเภอภูซำ จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับการแต่งตั้งจากผู้อำนวยการทะเบียนกลางให้เป็นนายทะเบียนผู้รับแจ้ง ตามประกาศสำนักทะเบียนกลาง ลงวันที่ 23 มีนาคม 2535 เรื่อง การแต่งตั้งกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน เป็นนายทะเบียนผู้รับแจ้ง โดยให้มีหน้าที่ออกหลักฐาน 1. ใบรับแจ้งการเกิด ท.ร. 1 ตอนหน้า 2. ใบรับแจ้งการตาย ท.ร.4 ตอนหน้า 3. ใบรับแจ้งการย้ายที่อยู่ ท.ร. 6 ตอนหน้า และ 4. ใบรับแจ้งเกี่ยวกับบ้าน ท.ร. 9 ในเขตท้องที่ หมู่บ้านของตน ต่อมาเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2541 นายคำผล อเนกา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้ไปแจ้งการเกิดเด็กหญิง ก. บุตรสาวของนาย ร. กับนาง อ. ไม่ทราบนามสกุล ซึ่งเกิดเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2541 ว่าเป็นบุตรของตน และผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้รับจดแจ้งการเกิดของเด็กหญิง ก. ในใบรับแจ้งการเกิด ท. 1 ตอนหน้าว่าเป็นบุตรของผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 กับนาง อ. อันเป็นเท็จ โดยผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองได้รู้ข้อเท็จจริงอยู่ก่อนแล้วว่าเด็กหญิง ก. มิได้เป็นบุตรของผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 กับนาง อ. แต่อย่างไร เป็นเหตุให้ข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของนายสวาท สาสอน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และมาตรา 162 (4) และฐานทำ ใช้ หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จ หรือกระทำการเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นมีชื่อหรือมีรายการอย่างหนึ่งอย่างใดในทะเบียนบ้านหรือเอกสารการทะเบียนราษฎรอื่นโดยมิชอบ ตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 มาตรา 50 รับแจ้งเกิดและออกหลักฐานใบรับแจ้งการเกิดอันเป็นเท็จเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ และการกระทำของนายคำผล อเนกา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นผู้สนับสนุนให้เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และมาตรา 162 (4) ประกอบมาตรา 86



ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองตามฐานความผิดแล้วแต่กรณี

16. เรื่องกล่าวหานายวิรุฬห์ เงินทอง เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลโกสุมพิ จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดกระทรวงมหาดไทย

ข้อกล่าวหา ร่วมกันกับพวกตรวจรับงานจ้างซ่อมแซมถนน หมู่ที่ 12 ทั้งที่ยังมิได้มีการดำเนินการ และอนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างแก่ผู้รับจ้างโดยมิชอบ

ประเด็นพิจารณา ผู้ถูกกล่าวหาได้ร่วมกันกับพวกตรวจรับงานจ้างซ่อมแซมถนน หมู่ที่ 12 ทั้งที่ยังมิได้มีการดำเนินการ และอนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างแก่ผู้รับจ้างโดยมิชอบเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายหรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2542 องค์การบริหารส่วนตำบลโกสุมพิ ได้ดำเนินการสอบราคาซ่อมแซมถนน หมู่ที่ 12 ตำบลโกสุมพิ และได้มีการสั่งจ้างซ่อมแซมถนนดังกล่าว ขนาดกว้าง 6.00 เมตร ยาว 1,000 เมตร โดยใช้ลูกรังจำนวน 375 ลูกบาศก์เมตร พร้อมเกรดตกแต่งให้เรียบร้อยเป็นจำนวนเงิน 31,125 บาท โดยมีคำสั่งให้นายวิรุฬห์ เงินทอง เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เป็นผู้ควบคุมงาน และได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ/ตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงาน ประกอบด้วย นายวาที อนุญร ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 นายธวัช บังคัล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 และนางวลัยลักษณ์ พานิชชอบ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโกสุมพิ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง

ต่อมา นายเสนาะ กลีบมะลิ ผู้รับจ้าง ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ได้ส่งมอบงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างในวันที่ 24 พฤษภาคม 2542 ทั้งที่ยังมิได้มีการดำเนินการซ่อมแซมถนนแต่อย่างใดและผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 3 และ 4 ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างในวันที่ 1 มิถุนายน 2542 อันเป็นเท็จทั้งๆ ที่ไม่มีรายงานการปฏิบัติงานของช่างผู้ควบคุมงานและไม่มีการซ่อมแซมถนนตามสัญญาจ้างแต่อย่างใด และในวันที่ 3 มิถุนายน 2542 ได้มีการจัดทำฎีกาการเบิกเงินตามงบประมาณ โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 เป็นผู้ตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินและนำเสนอเพื่ออนุมัติการเบิกจ่ายเงิน และองค์การบริหารส่วนตำบลโกสุมพิ ได้อนุมัติการจ่ายเงินค่าจ้างให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 เป็นจำนวนเงิน 31,125 บาท เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลโกสุมพิได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า

1. กรณีนายวิรุฬห์ เงินทอง เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 4 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นช่างผู้ควบคุมงานจ้างซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ 12 ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโกสุมพิ ไม่ได้ไปทำการควบคุมการปฏิบัติงานในโครงการดังกล่าวแต่อย่างใด และ

ไม่ได้ทำการจดบันทึกรายงานการปฏิบัติงานของแต่ละวัน การกระทำเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และเป็นความผิดทางอาญฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157

2. กรณีคณะกรรมการตรวจการจ้างตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพี ประกอบด้วย นายวาที อนุยุร ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 นายรัช บังคัล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 และนางวัลย์ลักษณ์ พานิชชอบ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ซึ่งมีหน้าที่ต้องตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา และทำการตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงาน แต่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสาม ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ลงลายมือชื่อตรวจรับงานจ้างต่างๆ ที่ไม่มีรายงานการปฏิบัติงานของช่างผู้ควบคุมงาน และไม่ได้มีการซ่อมแซมถนนหมู่ที่ 12 ตามที่ตรวจรับแต่อย่างใดการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 จึงเป็นการละเว้นไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ข้อ 48 เป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 เบิกเงินไปเพื่อประโยชน์ของตนเองโดยมิชอบทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เป็นความผิดฐานละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ชอบด้วยหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไข พ.ศ. 2542 มาตรา 92 และเป็นความผิดทางอาญฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ซึ่งเป็นกรรมการตรวจการจ้าง และเป็นผู้ตรวจสอบและเป็นผู้เบิกเงินตามฎีกาเบิกเงิน โดยผู้รับจ้างมิได้ดำเนินการตามโครงการ จึงเป็นการละเว้นไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ข้อ 48 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 ข้อ 39 เป็นเหตุให้ผู้รับจ้างเบิกเงินเพื่อประโยชน์ของตนเองโดยมิชอบ และทำให้ทางราชการเสียหาย เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และเป็นความผิดทางอาญฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157



3. กรณีนายฉลอม โพระสะ รักษาราชการในตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพี ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 มีหน้าที่ในการตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพี ทำการอนุมัติจ่ายเงินค่าจ้างซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ 12 ไป โดยที่เอกสารการเบิกจ่ายเงินตามฎีกาไม่ครบถ้วน การกระทำเป็นความผิดฐานละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไข พ.ศ. 2542 มาตรา 92 ให้ส่งรายงานเอกสาร และความเห็นไปยังผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่
4. กรณีนายเสนาะ กลีบมะลิ ผู้รับจ้างโครงการซ่อมแซมถนนลูกรังหมู่ที่ 12 ตำบลโกสัมพี ตามใบสั่งจ้างเลขที่ 2/2542 ลงวันที่ 18 พฤษภาคม 2542 ได้ทำบันทึกส่งมอบงานจ้างเหมาโครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง หมู่ที่ 12 ขนาดกว้าง 6 เมตร ยาว 1,000 เมตร ลูกรังจำนวน 375 ลูกบาศก์เมตร เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2542 เพื่อขอเบิกจ่ายเงินโดยรู้ว่าโครงการดังกล่าวยังมีได้มีการดำเนินการตามใบสั่งจ้างแต่อย่างใด เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลโกสัมพี ทำการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่นายเสนาะ กลีบมะลิ ผู้รับจ้างจำนวน 31,125 บาท ตามบิลเงินสดเลขที่ 2 ลงวันที่ 3 มิถุนายน 2542

การกระทำของนายเสนาะ กลีบมะลิ ผู้รับจ้าง ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 เป็นความผิดทางอาญาฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงานซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นเสียหายและฐานเป็นผู้สนับสนุนให้เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 137 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 86

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่กับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 2 3 4 และ 6 และให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 2 3 4 และ 5 ตามฐานความผิดแล้วแต่กรณี



ด้านป้องกัน
การทุจริต

ปป.ช.



ด้านป้องกันการทุจริต

ในการป้องกันการทุจริต พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 (8) และ (10) บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เสนอมาตรการความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐเพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตลอดจนดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันการทุจริตเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ นับแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้ารับตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2549 จนถึงเดือนธันวาคม 2549 ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันการทุจริต

การเสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันการทุจริตให้มีอำนาจหน้าที่ในการรวบรวมสภาพปัญหาการทุจริตและวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีหมายเหตุระเบียบซึ่งเอื้อประโยชน์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาต่อไป ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 23 พฤศจิกายน 2549

2. การเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

2.1 โครงการผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์

2.1.1 สื่อสิ่งพิมพ์

- (1) จัดพิมพ์และเผยแพร่จุลสาร ป.ป.ช. “สุจริต” ฉบับที่ 21 ปีที่ 7 เดือน ตุลาคม - ธันวาคม 2549 จำนวน 28,000 เล่ม
- (2) จัดพิมพ์และเผยแพร่ปฏิทินตั้งโต๊ะ ประจำปี 2550 จำนวน 15,000 ฉบับ

2.1.2 การจัดแสดงนิทรรศการ

- (1) ร่วมกับสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาในการสัมมนา เรื่อง “ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพบประชาชนในส่วนภูมิภาค” ระหว่างวันที่ 21 - 22 พฤศจิกายน 2549 จังหวัดตรัง

- (2) ร่วมกับมหาวิทยาลัยสยาม ในงาน “สยามนิทัศน์ 2549” เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2549 ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม กรุงเทพมหานคร
- (3) ร่วมเผยแพร่เอกสารสื่อประชาสัมพันธ์ของสำนักงาน ป.ป.ช. ในวันต่อต้านคอร์รัปชันสากล จัดโดยเครือข่ายประชาชนต้านคอร์รัปชัน (คปต.) และองค์กรภาคี

2.2 กิจกรรมเนื่องในโอกาสครบรอบ 7 ปี (18 พฤศจิกายน 2549) วันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ช.

การจัดกิจกรรมเนื่องในโอกาสครบรอบ 7 ปี (18 พฤศจิกายน 2549) วันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อการประชาสัมพันธ์ สร้างความเชื่อมั่น ศรัทธา ในการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ประกอบ ด้วยกิจกรรม จำนวน 7 กิจกรรม ดังนี้

2.2.1 เผยแพร่สโปดโทรทัศน์ของสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่อง “อย่ายอม” และเรื่อง “ดวงตา” ความยาวเรื่องละ 30 วินาที ระหว่างวันที่ 15 - 20 พฤศจิกายน 2549 ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์

2.2.2 เผยแพร่ข้อความวิง ความว่า “ครบรอบ 7 ปี วันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ช.วันที่ 18 พฤศจิกายน 2549 รวมพลังไทยทั้งชาติ ประกาศล้างคอร์รัปชัน” เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2549 ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์

2.2.3 เผยแพร่สาร 7 ปี ป.ป.ช. รวมพลังไทยทั้งชาติ ประกาศล้างคอร์รัปชัน ของ นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทางหนังสือมติชน รายวัน หน้า 5 ในวันศุกร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2549 ปีที่ 29 ฉบับที่ 10478

2.2.4 จัดพิมพ์และเผยแพร่หนังสือจุลสาร ป.ป.ช. “สุจริต” ฉบับพิเศษ เนื่องในโอกาสครบรอบ 7 ปี วันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 20,000 เล่ม

2.2.5 สัมภาษณ์ นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทางสถานีวิทยุกระจายเสียง ดังนี้

- (1) ในรายการ “ป.ป.ช. พบประชาชน” ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา คลื่นความถี่ เอฟ เอ็ม 87.5 เมกกะเฮิร์ต เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2549 เวลา 06.00 น. - 06.30 น.
- (2) ในรายการ “กองทัพปกป้องประชาชน” ทางสถานีวิทยุกองทัพบก คลื่นความถี่ เอฟ เอ็ม 103 เมกกะเฮิร์ต เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 16 พฤศจิกายน 2549 เวลา 07.30 น. - 08.00 น.
- (3) ในรายการ “บันทึกสถานการณ์” ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย คลื่นความถี่ เอฟ เอ็ม 92.5 เมกกะเฮิร์ต เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 16 พฤศจิกายน 2549 เวลา 08.10 น. - 08.30 น.



2.2.6 เผยแพร่ภารกิจของสำนักงาน ป.ป.ช. ในรายการ “กรองสถานการณ์” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2549 เวลา 20.30 น. - 21.30 น. ผู้ร่วมรายการประกอบด้วย

นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ	ประธานกรรมการ ป.ป.ช.
นายกล้าณรงค์ จันทิก	กรรมการ ป.ป.ช.
นายอดิศักดิ์ ศรีสม	ผู้ดำเนินรายการ

2.2.7 พิธีมอบโล่เชิดชูเกียรติและปริญญาดุษฎี โดย ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ เรื่อง “การทุจริตและประพฤติมิชอบ : ภัยอันตรายของชาติ” เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2549 เวลา 14.00 น. - 15.00 น. ผลการจัดกิจกรรมดังกล่าวปรากฏดังนี้

(1) มอบโล่เชิดชูเกียรติและประกาศนียบัตรดังนี้

โล่เชิดชูเกียรติกรมประชาสัมพันธ์

โล่เชิดชูเกียรติสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 จังหวัดกาญจนบุรี ประกาศนียบัตรรางวัลชมเชย ประเภทงานวิจัย เรื่อง “คณะกรรมการ ป.ป.ช. กับการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐตามรัฐธรรมนูญ” โดยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล นิติไกรพจน์ และคณะ

(2) การปริญญาดุษฎี เรื่อง “การทุจริตและประพฤติมิชอบ : ภัยอันตรายของชาติ” โดย ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ โดยมีการถ่ายทอดสดทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2549 เวลา 14.00 น. - 15.00 น.

3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริต

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ เพื่อเสริมสร้างค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต และกระตุ้นให้กลุ่มเป้าหมายในระยะแรกซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร และสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้าราชการ และพนักงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนผู้นำองค์กรชุมชนทั่วประเทศได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเชิงรุก นอกจากการดำเนินโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ดังกล่าวแล้วนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงดำเนินนโยบายและกำหนดแนวทางที่จะให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในทุกจังหวัด ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้ครอบคลุมทุกภูมิภาคและทุกพื้นที่ จึงได้ดำเนินโครงการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการประสานงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดใน 8 จังหวัด คือ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดลำพูน จังหวัดหนองคาย จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นโครงการนำร่องและเป็นแนวทางไปสู่การพัฒนารูปแบบการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ป.ป.ช. ในทุกจังหวัดที่เหมาะสมต่อไป



ด้ ำ น ๓ ร ๓ จ ส ๓ บ
ท ๓ พ ๓ ย ๓ ส ๓ น

๓.๓.๓.



ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน

การตรวจสอบทรัพย์สิน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 (4) (5) และ (6) บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกครั้งที่มีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือเมื่อปรากฏพฤติการณ์แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวณผิดปกติ หรือเมื่อการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวณผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือเมื่อผู้ยื่นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ การตรวจเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ยื่นพ้นจากตำแหน่งกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ยื่นได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้เมื่อครั้งเข้ารับตำแหน่ง กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งและชั้นหรือระดับของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี รวมทั้งการดำเนินคดีทางอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามมาตรา 119 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

นับแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2549 มีบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินคงค้างดำเนินการจำนวนทั้งสิ้น 38,865 บัญชี จำแนกเป็นบัญชีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจำนวน 28,046 บัญชี หรือคิดเป็นร้อยละ 72.20 และบัญชีของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจำนวน 10,819 บัญชี หรือคิดเป็นร้อยละ 27.80 และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม - 31 ธันวาคม 2549 ได้รับบัญชีเข้ามาใหม่อีกจำนวน 2,476 บัญชี และดำเนินการเสร็จจำนวน 3,221 บัญชี รวมมีบัญชีที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบจำนวนทั้งสิ้น 38,120 บัญชี

ในภารกิจดังกล่าวและจากผลดำเนินการที่ผ่านมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นยังไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพได้ จึงเร่งรัดให้มีการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาข้อเท็จจริงเพื่อนำไปสู่การพิจารณาแก้ไขวิธีการตรวจสอบให้เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพและเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อให้สาธารณะสามารถเข้าถึงข้อมูล ซึ่งถ้าหากกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้เปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อสาธารณะได้ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยประชาชนอาจแจ้งข้อมูลเบาะแสเกี่ยวกับ

ทรัพย์สินที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจปกปิดข้อเท็จจริงหรือมิได้แจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบ รวมทั้งมีนโยบายที่ควรปรับปรุงวิธีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินต่อไป

1. สถิติผลดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินระหว่างเดือนตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2549

ตารางแสดงสถิติการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ประเภท	ยื่นกรณี	ผลดำเนินการ				
		ยกมา	รับใหม่	รวม	เสร็จ	คงเหลือ
1. ผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง	เข้ารับตำแหน่ง	13,469	910	14,379	1,982	12,397
	พ้นจากตำแหน่ง	8,261	429	8,690	593	8,097
	พ้นจากตำแหน่งหนึ่งปี	6,316	132	6,448	435	6,013
	รวม 1 :	28,046	1,471	29,517	3,010	26,507
2. เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง	เข้ารับตำแหน่ง	4,275	309	4,584	293	4,291
	ทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่ง	277	29	306	7	299
	พ้นจากตำแหน่ง	3,062	384	3,446	235	3,211
	พ้นจากตำแหน่งหนึ่งปี	2,729	186	2,915	188	2,727
	พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ	248	62	310	13	297
	พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหนึ่งปี	228	35	263	11	252
	รวม 2 :	10,819	1,005	11,824	747	11,077
รวมทั้งสิ้น (1+2) :	38,865	2,476	41,341	3,757	37,584	



2. เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดหรือส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา 119 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542

จากการดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินพบว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่กำหนดกรณีพ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี รวม 3 ราย ดังต่อไปนี้

2.1 นายคม ขาวสะอาด ตำแหน่งกรรมการบริหารกิจการองค์การสุรา

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี

ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ นายคม ขาวสะอาด ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารกิจการองค์การสุรา จำนวน 2 ครั้ง จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามนัยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 จึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี แต่นายคม ขาวสะอาด ไม่ยื่นบัญชี เมื่อพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีทั้งสองครั้งคือ ครั้งที่ 1 พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2545 และครั้งที่ 2 พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2548 ซึ่งตามกฎหมาย นายคม ขาวสะอาด ต้องยื่นบัญชี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี สำนักงาน ป.ป.ช. จึงมีหนังสือถึงนายคม ขาวสะอาด เพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่ยื่นบัญชีดังกล่าวรวมจำนวน 7 ครั้ง แต่นายคม ขาวสะอาด ก็ได้ยื่นบัญชี และชี้แจงเหตุผลของการไม่ยื่นบัญชีแต่อย่างใด

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานแล้วเห็นว่า นายคม ขาวสะอาด มีเจตนาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งกรรมการบริหารกิจการองค์การสุราเป็นเวลาหนึ่งปีทั้งสองครั้งภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติให้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับนายคม ขาวสะอาด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา 119 และให้แจ้งหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อห้ามมิให้นายคม ขาวสะอาด ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งต่อไป

2.2 นายสุรพล พูลเกษ ตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ จังหวัดสมุทรปราการ

องค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีรายได้ใน ปีงบประมาณ 2542 อยู่ในเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง “กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง” ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2542 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2543 มีผลทำให้ ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และมีหน้าที่ยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใน สามสิบวัน ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง หรือพ้นจากตำแหน่งครบ 1 ปี แล้วแต่กรณี

ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ นายสุรพล พูลเกษ ซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2542 จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตาม ความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา 291 (6) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 4 (9) และมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใน 30 วัน ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง หรือพ้นจาก ตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา 32 และมาตรา 33 และประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว ซึ่งนายสุรพล พูลเกษ ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2543

ต่อมานายสุรพล พูลเกษ พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากถึงคราวออกตามอายุของสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 47 ตรี (1) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2546 นายสุรพล พูลเกษ จึงมีหน้าที่ ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจาก ตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งครบ 1 ปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ 17 กรกฎาคม 2546 และวันที่ 17 กรกฎาคม 2547 ซึ่งเป็นวันพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีตามลำดับ แต่กลับไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในระยะเวลาที่ กฎหมายกำหนด สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้มีหนังสือแจ้งและเตือนให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่ยื่นบัญชีฯ รวม 3 ครั้ง อีกทั้งจากข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นายสุรพล พูลเกษ ทราบอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีฯ กรณีพ้น จากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง 1 ปี ในคราวการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ สมัย สามัญ สมัยที่ 3 (ครั้งที่ 1) ประจำปี 2546 เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2546 ได้มีการแจ้งให้ผู้บริหารและสมาชิก สภาฯ ซึ่งจะครบวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ 17 กรกฎาคม 2546 ทราบว่ามีหน้าที่ยื่นบัญชีฯ กรณีพ้นจาก ตำแหน่งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และในการประชุมวันดังกล่าว พยานได้แจกแบบบัญชีฯ และคำอธิบาย เกี่ยวกับการยื่นบัญชีฯ ให้แก่สมาชิกสภาฯ ทุกราย รวมทั้งนายสุรพล พูลเกษ ซึ่งได้เข้าร่วมประชุมในวัน ดังกล่าวด้วย และยังรับว่าจะดำเนินการรวบรวมเอกสารและยื่นบัญชีฯ ให้แล้วเสร็จภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้อ่าน ถ้อยคำกับเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. แต่กลับเพิกเฉยไม่ยื่นบัญชีฯ และไม่ดำเนินการใดๆ หรือแจ้งเหตุขัดข้องที่ไม่ สามารถยื่นบัญชีฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ ตามพฤติการณ์จึงเห็นว่านายสุรพล พูลเกษ จงใจไม่ยื่น บัญชีฯ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ และกรณีพ้นจากตำแหน่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี



มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน แล้วเห็นว่า นายสุรพล พูลเกษ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ และกรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติให้ส่งเรื่องให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 34 ประกอบประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ 31 ลงวันที่ 30 กันยายน 2549 ข้อ 3 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2549 มาตรา 35 ต่อไป

2.3 นางศรีประภา พริ้งพงษ์ ตำแหน่งกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม และกรรมการบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และตำแหน่งกรรมการบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามนัยมาตรา 4 มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี

ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ นางศรีประภา พริ้งพงษ์ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง เมื่อพ้นจากตำแหน่งกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม และกรรมการบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และตำแหน่งกรรมการบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จึงมีหน้าที่ที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่นางศรีประภา พริ้งพงษ์ กลับไม่ยื่นบัญชี ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีทั้งสองตำแหน่งดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้มีหนังสือแจ้งให้นางศรีประภา พริ้งพงษ์ ชี้แจงรวมจำนวน 3 ครั้ง แต่ก็ไม่ได้มีการชี้แจงแต่อย่างใด

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า นางศรีประภา พริ้งพงษ์ มีเจตนาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม และกรรมการบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติให้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับนางศรีประภา พริ้งพงษ์ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา 119 และให้แจ้งหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อห้ามมิให้นางศรีประภา พริ้งพงษ์ ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งต่อไป



ด ำ น บ ริ ห า ร
อ ง ค ก ร

น.บ.ช.



ด้านบริหารองค์กร

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน่วยงานธุรการคือ สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มีฐานะเป็นหน่วยงานอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ โดยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของคณะกรรมการ ป.ป.ช. งานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมือง และปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย

1. นโยบายเร่งด่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดปัจจุบันเข้ารับตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2549 มีเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวียดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ที่ค้างดำเนินการอยู่เป็นจำนวนมากอันเป็นผลเนื่องมาจากการไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่เป็นระยะเวลาประมาณ 2 ปี ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้กำหนดนโยบายเร่งด่วนเพื่อเป็นมาตรการและแนวทางในการแก้ไขปัญหาเรื่องที่ยังค้างดำเนินการดังกล่าวซึ่งมีเป็นจำนวนมากถึง 11,578 เรื่อง โดยจัดระบบการบริหารจัดการเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐเสียใหม่ ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านกฎหมายและนโยบาย

1.1.1 สํารวจคดีที่ใกล้จะหมดอายุความทั้งหมด เรื่องสำคัญ เช่น เรื่องที่รัฐได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง เรื่องที่มีมูลค่าความเสียหายเป็นจำนวนมาก ให้สำนักงาน ป.ป.ช. รับผิดชอบสำนวนคดีเพื่อนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

1.1.2 ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขฉบับที่ 31 ลงวันที่ 30 กันยายน 2549 ข้อ 6 ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาส่งเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ที่อยู่ระหว่างดำเนินการให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วแต่กรณี หรือส่งให้พนักงานสอบสวน

ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบนโยบายให้สำนักงาน ป.ป.ช. เร่งรัดสรุปเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในระดับล่างและไม่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับสูงเข้าไปเกี่ยวข้องในลักษณะเป็นผู้ถูก กล่าวหาหรือเป็นตัวการด้วย และเป็นเรื่องที่มีมูลค่าความเสียหายไม่มากโดยเร็ว เพื่อ เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเพื่อดำเนินการตามประกาศดังกล่าว

- 1.1.3 เร่งรัดพัฒนาระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือข้อบังคับใดๆ ที่พิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือข้อบังคับนั้นเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปราม การทุจริตหรือที่เกี่ยวข้อง ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้า โดยให้ดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมโดยเร็ว
- 1.1.4 ศึกษาข้อเท็จจริงจากผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ของเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการป้องกันและปราบปราม การทุจริตได้เพียงใด อาทิ การกำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. วิธีการยื่นบัญชี รวมทั้ง วิธีการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อนำไปสู่ การพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายและระเบียบต่อไป

1.2 ด้านระบบงานและโครงสร้างของสำนักงาน ป.ป.ช.

- 1.2.1 การกำหนดนโยบายให้ความสำคัญกับการป้องกันการทุจริตนำการปราบปรามการทุจริต โดยดำเนินโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ เพื่อเสริมสร้างค่านิยมในความ ซื่อสัตย์สุจริตและกระตุ้นให้กลุ่มเป้าหมายในระยะแรกซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร และสมาชิกสภา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ข้าราชการ และพนักงานในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนผู้นำองค์กรชุมชนทั่วประเทศได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปราม การทุจริต และให้ดำเนินโครงการจัดตั้งคณะอนุกรรมการประสานงาน ป.ป.ช. ประจำ จังหวัดเป็นโครงการนำร่องเพื่อสนับสนุนให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นไปในเชิงรุก และส่งเสริม สนับสนุนให้ภาครัฐ ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ตลอดจนการเสริม สร้างและพัฒนาเครือข่ายภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ
- 1.2.2 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้กำหนดนโยบายโดยให้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ สามารถบูรณาการข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ใน การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และคณะอนุกรรมการซึ่งได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็น อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือในการ ได้สวนข้อเท็จจริง เช่น การประสานงาน ข้อความ ข้อมูล ข้อเท็จจริง หรือพยานหลักฐาน



ที่มีอยู่ในเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นหรืออยู่ในความครอบครองของหน่วยงานภายในสำนักงาน ป.ป.ช. มาประกอบการพิจารณาดำเนินการในอีกเรื่องกล่าวหาหนึ่งที่เกี่ยวข้องกัน

- 1.2.3 พัฒนาหรือนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อนำมาสนับสนุนการปฏิบัติงานตามภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ท างานป้องกันและปราบปราม การทุจริต งานตรวจสอบทรัพย์สิน และงานบริหารจัดการ
- 1.2.4 เร่งรัดแก้ไขปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และปริมาณงานที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก พร้อมทั้งได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและพัฒนาองค์กรขึ้นมาเพื่อดำเนินการ
- 1.2.5 ดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2546 - 2550) และให้ขยายเวลาการใช้แผนยุทธศาสตร์ออกไปอีกหนึ่งปีคือถึงปี พ.ศ. 2551 เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีทิศทางดำเนินงานที่ชัดเจน และเพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ช. สามารถพิจารณานำแผนงาน/โครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการในช่วงที่ไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่แต่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการและสอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นำมาดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องตามแผนงานหรือโครงการ โดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อรับผิดชอบการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนแม่บท แผนปฏิบัติการในระดับต่างๆ โดยการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรภาคประชาชนทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าวด้วย

1.3 ด้านบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช.

ตามที่คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขได้มีประกาศฉบับที่ 31 ลงวันที่ 30 กันยายน 2549 ข้อ 5 ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจที่จะมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการไต่สวนเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ **“คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้มอบหมายให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ระดับ 6 ขึ้นไป เพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานไต่สวน” เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานด้านการไต่สวน โดยในรุ่นแรกได้ดำเนินการฝึกอบรมเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 60 คน ตั้งแต่วันที่ 8 - 29 ธันวาคม 2549 โดยหลักสูตรการฝึกอบรมแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มวิชา ประกอบด้วย 1. กลุ่มวิชาด้านความรู้ความเข้าใจ 2. กลุ่มวิชาเพิ่มพูนทักษะในการปฏิบัติงาน 3. กลุ่มวิชาเพิ่มพูนวิสัยทัศน์และทัศนคติ และ 4. การศึกษาดูงาน รวมทั้งจัดฝึกอบรมหลักสูตรอื่นๆ ตามนโยบายที่จะพัฒนาให้ เจ้าพนักงาน ป.ป.ช. เป็นมืออาชีพในด้านการไต่สวนเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันสามารถปฏิบัติงานในลักษณะกึ่งตุลาการ โดย**

ฝึกอบรมสมรรถนะหลัก (Core Competency) สมรรถนะพื้นฐาน (Basic Competency) และสมรรถนะในหน้าที่หรือตำแหน่ง (Functional Competency) ตามแผนพัฒนาบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช.”

นอกจากการโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ระดับ 6 ขึ้นไป เพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานไต่สวน” ดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังกำหนดนโยบายให้ดำเนินการพัฒนาบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช. ในทุกด้านทั้งด้านปฏิบัติการ การบริหารจัดการ และด้านวิชาการ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานหรือกระบวนการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด และโดยเฉพาะการพัฒนาวิสัยทัศน์หรือแนวความคิดไปสู่ความเป็นสากลต่อไป ดังต่อไปนี้

- ก. ด้านปฏิบัติการ อาทิ โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การไต่สวนวินิจฉัยและการรวบรวมพยานหลักฐาน “การตรวจสอบทรัพย์สินและการทำสำนวนคดีร้ายแรงผิดปกติ” และ “การฝึกอบรมปฏิบัติการสืบสวนพิเศษตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา” เป็นต้น
- ข. ด้านการบริหารจัดการ อาทิ โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “เทคนิคการประชุม” “การเขียนหนังสือราชการ” “การพัฒนาทักษะปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการพัสดุและการเบิกจ่ายเงิน” “การพัฒนาข้าราชการและลูกจ้างที่ได้รับการบรรจุใหม่” “การฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างการปฏิบัติงาน” และหลักสูตร “การบริหารการเปลี่ยนแปลงในระบบการบริหารภาครัฐแนวใหม่” เป็นต้น
- ค. ด้านวิชาการ อาทิ โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยแก่เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการศึกษาวิจัยและนำผลการศึกษาวิจัยมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การสร้างองค์ความรู้และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลให้แก่เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. โดยการเชิญวิทยากรจากต่างประเทศ มาบรรยายให้ความรู้เรื่องการส่งเสริมจริยธรรมและการจัดองค์กร การป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยมีส่วนร่วมของภาคประชาชน การส่งเสริมเอกสารทางวิชาการของต่างประเทศ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการหรือมาตรฐานสากลที่ใช้ในการต่อต้านการทุจริต รวมถึงสนับสนุนการให้สัตยาบันอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ซึ่งมีกลไกในการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ (Technical Assistance) ด้านการต่อต้านการทุจริตที่เป็นมาตรฐานสากลนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับประเทศไทยต่อไป

1.4 ด้านวิชาการ

- 1.4.1 ศึกษาผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและสนับสนุนให้มีการวิจัย เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.



- 1.4.2 ศึกษาและเปรียบเทียบวิชาการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของต่างประเทศ องค์ระหว่างประเทศเพื่อนำมาปรับใช้กับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตลอดจนการกำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานด้านการต่างประเทศ ความร่วมมือระหว่างประเทศและองค์การป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างประเทศ และได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนางานด้านการต่างประเทศในเวลาต่อมา

2. งานวิชาการ

การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย

นับตั้งแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้าปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สรุปได้ดังนี้

1. การอนุมัติผลการวิจัยที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2546 จำนวน 2 เรื่อง คือ

1.1 รายงานผลการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงาน ป.ป.ช. เรื่อง “การเสริมสร้างมาตรการเพื่อสัมฤทธิ์ผลในกระบวนการบังคับใช้กฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช.” โดย รศ. วีระพงษ์ บุญโยภาส และคณะ

1.2 รายงานผลการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนจากธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB) เรื่อง “กระบวนการไต่สวนและการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.” โดย รศ.ดร. นิยม รัฐอมฤต และคณะ

ผลการศึกษาวิจัยทั้งสองเรื่องนี้ได้สร้างความรู้ความเข้าใจและมีข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติงานด้านการไต่สวนข้อเท็จจริงและการถอดถอนจากตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าแม้ปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 จะถูกยกเลิกและได้มีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ 31 ลงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2549 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เพื่อลดปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงแล้วตามข้อเสนอแนะบางข้อของงานวิจัย แต่ผลการศึกษาวิจัยและข้อเสนอแนะในประเด็นอื่นๆ ของงานวิจัยทั้งสองเรื่องนี้ยังให้เห็นความจำเป็นที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเป็นประโยชน์ต่อการยกย่องรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย รวมถึงรูปแบบกลไกขององค์กรตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐต่อไปได้

2. การอนุมัติรางวัลผลงานวิจัย ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการให้รางวัลผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2543

ในปีงบประมาณ 2547 ได้มีผู้เสนอผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อขอรับรางวัล จำนวน 3 เรื่อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาผลงานดังกล่าวแล้ว

มีมติตัดสินชี้ขาดและอนุมัติรางวัลชมเชย จำนวน 50,000 บาท ให้แก่ผลงานวิจัย เรื่อง “คณะกรรมการ ป.ป.ช. กับการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐตามรัฐธรรมนูญ” โดย ศ.ดร.สุรพล นิติไกรพจน์ และคณะ โดยเห็นว่า ผลงานวิจัยเรื่องนี้เป็นประโยชน์เกี่ยวกับกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ตามหมวด 10 ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับพุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ทั้งหมดรวมทั้งการดำเนินการตามกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็น อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย ซึ่งผลการศึกษาได้วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นใน กระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งปัญหาที่เกิดจากการตีความ การนำ กฎหมายไปบังคับใช้และการมีบทบัญญัติไม่ชัดเจน และมีข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หลายประการ ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ได้ รวมทั้งได้วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและมีข้อเสนอแนะต่อ การปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐและกฎหมายว่าด้วยการ จัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย

3. การแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายวิจัยเพื่อดำเนินงานด้านวิจัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานด้านวิจัยเพื่อให้มีงานวิชาการ สนับสนุนการปฏิบัติงานตามภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้นทั้ง ด้านป้องกันการทุจริต ด้านปราบปรามการทุจริต ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน และด้านการบริหารจัดการองค์กร จึงได้มีคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ 37/2549 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2549 แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายวิจัย ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ เมธี ครองแก้ว กรรมการ ป.ป.ช. เป็นประธาน และผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการด้าน การวิจัยจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ เป็นอนุกรรมการ เพื่อรับผิดชอบดำเนินงานรวมทั้งปฏิบัติ งานตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2546 ระเบียบคณะ กรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการให้รางวัลผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2543 และดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายด้วย

เนื่องจากในระหว่างที่ไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่ทำให้ไม่มีการอนุมัติทุน อุดหนุนการวิจัยตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2546 คณะอนุกรรมการฝ่ายวิจัยได้จึงกำหนดกรอบและแนวทางเพื่อดำเนินงานด้านการวิจัยในปี พ.ศ. 2550 โดยส่ง เสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยเร็ว เพื่อนำผลงานมาใช้ ประโยชน์สนับสนุนการปฏิบัติงานภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในด้านต่างๆ กล่าวคือ ให้มีการศึกษาวิจัย เรื่อง “การศึกษาพันธกรณีและความพร้อมของประเทศไทยในการปฏิบัติตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วย การต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003” เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะเป็นองค์กรหลักในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตของประเทศ จะต้องมิมีบทบาทด้านความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ รวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศที่มีภารกิจหลักใน การต่อต้านการทุจริตด้วย จึงต้องศึกษาทำความเข้าใจแนวนโยบาย มาตรการ และแนวทางในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตตามอนุสัญญาสหประชาชาติดังกล่าวเพื่อให้ได้ข้อมูลในการกำหนดนโยบายและทิศทางการดำเนินงานที่เหมาะสมของหน่วยงานต่างๆ และเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติตามพันธกรณีใน



อนุสัญญาฯ ขณะเดียวกันองค์กรระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและองค์การการเงินต่างๆ ได้ให้ความสำคัญกับการให้ความช่วยเหลือในการควบคุมระดับการทุจริตควบคู่ไปกับการพัฒนาด้วยการกำหนดมาตรการและแนวปฏิบัติต่างๆ จึงต้องมีการศึกษามาตรการและแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานและเป็นสากลเพื่อนำวิธีการต่อต้านการทุจริตมาปรับใช้ด้วยเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการปฏิบัติตามกรอบความร่วมมือต่างๆ และยกระดับการต่อต้านการทุจริตของประเทศให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับและนำมาซึ่งความร่วมมือในเวทีโลกด้วย จึงให้มีการศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางการประยุกต์มาตรการสากลเพื่อต่อต้านการทุจริตสำหรับประเทศไทย”

ในส่วนการดำเนินงานของด้านการป้องกันการทุจริตอีกประการหนึ่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะอนุกรรมการฝ่ายวิจัยเห็นว่ามีความจำเป็นต้องศึกษาในเรื่อง “แนวทางการร่วมมือกับภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต” เพื่อหาวิธีการและระบบการทำงานที่จะประสานสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการทำงานใหม่ที่เอื้อประโยชน์ต่อสังคม รูปแบบการเชื่อมโยงสัมพันธ์กับองค์กรเครือข่ายต่างๆ ในภาคเอกชน และภาคประชาชน แนวทางการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสมและให้มีการศึกษาวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์เปรียบเทียบการเลือกใช้สื่อประชาสัมพันธ์ในงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช.” เพื่อทราบคุณสมบัติของสื่อแต่ละชนิดที่มีประสิทธิภาพในการประชาสัมพันธ์ได้อย่างเหมาะสมในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับประโยชน์และเกิดจิตสำนึกให้ความร่วมมือในการต่อต้านการทุจริตไปพร้อมๆ กัน

สำหรับการศึกษาวิจัยเพื่อสนับสนุนภารกิจด้านปราบปรามการทุจริตคณะอนุกรรมการฝ่ายวิจัยเห็นควรให้มีการวิจัยเรื่อง “มาตรการเชิงรุกในการต่อต้านการทุจริตด้วยการใช้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ” เพื่อศึกษานวัตกรรมและมาตรการที่ก้าวหน้าในการต่อต้านการทุจริตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้สอดคล้องกับรูปแบบและพฤติกรรมทุจริตในยุคปัจจุบัน โดยการศึกษาเปรียบเทียบการบังคับใช้กฎหมายในประเทศที่ประสบความสำเร็จไม่น้อยกว่า 5 ประเทศ รวมทั้งมาตรการเชิงรุกที่ประยุกต์ใช้ในด้านป้องกันการปราบปราม และการตรวจสอบทรัพย์สินด้วย เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักการ รูปแบบ กลยุทธ์ มาตรการและวิธีการต่อต้านการทุจริตแนวใหม่ที่มีความก้าวหน้า ตลอดจนแนวปฏิบัติด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่จำเป็น ปรับทิศทางการดำเนินงานและปรับปรุงกระบวนการต่างๆ ให้มีลักษณะเชิงรุกในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้สอดคล้องกับสถานการณ์และเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นรวมทั้งให้มีการศึกษาวิจัยเรื่อง “การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในองค์กรภาครัฐที่มุ่งเน้นดำเนินการในรูปแบบธุรกิจ” เพื่อวิเคราะห์หารูปแบบและช่องทางที่อาจจะทำให้เกิดการทุจริตในการบริหารองค์กรภาครัฐที่มุ่งเน้นดำเนินการในรูปแบบธุรกิจ การใช้นโยบายที่เอื้อประโยชน์หรือผลประโยชน์ทับซ้อน และอาศัยช่องว่างของกฎหมายในการตรวจสอบ เพื่อหามาตรการ/ข้อเสนอแนะเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป

นอกจากการส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัยดังกล่าวคณะอนุกรรมการฝ่ายวิจัยจะดำเนินการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของสังคมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตด้วยการออกประกาศเชิญชวนให้ทุกภาคส่วนแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนวคิดเพื่อนำไปสู่วิธีดำเนินงานที่เหมาะสมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้มีวารสารทางวิชาการเพื่อเป็นเวทีขยายแนวความคิด รวบรวมผลงานวิจัย ผลงานทางวิชาการ และบทความด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และจัดให้มีการประชุมสัมมนาทางวิชาการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อกระตุ้นสังคมให้เห็นความสำคัญของการสร้างผลงานทางวิชาการ ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลงาน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้เกิดเครือข่ายทางวิชาการ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป

3. งานการต่างประเทศ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีภารกิจหลักในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันการกระทำทุจริตพบว่ามีกรขยายขอบเขตออกไป ไม่ได้จำกัดอยู่แต่ภายในประเทศเท่านั้น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศกับหน่วยงานหรือองค์กรต่างประเทศถือเป็นงานที่สำคัญ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกิจในด้านนี้ไม่น้อยไปกว่างานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต จึงได้มุ่งพัฒนางานด้านการต่างประเทศของสำนักงาน ป.ป.ช. และเห็นชอบในหลักการให้มีคณะอนุกรรมการพัฒนางานด้านการต่างประเทศ ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนางานด้านการต่างประเทศโดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแนวทางดำเนินงานด้านการต่างประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศ พัฒนาระบบความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี รวมทั้งความร่วมมือระหว่างประเทศกับองค์กรระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยเน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหน่วยงานทั้งในและนอกประเทศ รวมไปถึงการพัฒนาความโปร่งใส (Transparency) เพื่อให้ประเทศไทยมีดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perceptions Index) ที่ดี และการพิจารณาพันธกรณีตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การสร้างองค์ความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติ โดยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เชิญวิทยากรจากต่างประเทศมาบรรยายให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ป.ป.ช. เช่น มาบรรยายเกี่ยวกับกลไกของสหรัฐอเมริกาในการส่งเสริมจริยธรรมและการจัดองค์กรและส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสหรัฐ และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการต่อต้านการทุจริต (Civic Participation) การส่งเสริมเอกสารทางวิชาการของต่างประเทศ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการหรือมาตรฐานสากลที่ใช้ในการต่อต้านการทุจริต เช่น การขออนุญาตจาก ADB (Asian Development Bank) และ OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development) เพื่อแปลเอกสารเกี่ยวกับมาตรการด้านการต่อต้านการทุจริตเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ คือ “OECD Revised Recommendation on Combating in International Business Transactions Bribery”, “Mutual Legal Assistance, Extradition and Recovery of Proceeds of Corruption in Asia and the Pacific”, “Curbing Corruption in Public Procurement in Asia and the Pacific” และประการสำคัญคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายให้สำนักงาน ป.ป.ช. เตรียมการเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการ



ฟอกเงิน เอเปค (Capacity Building Workshop on Combating Corruption Related to Money Laundering) ในระหว่างวันที่ 20 - 22 สิงหาคม 2550 ซึ่งได้รับเงินสนับสนุนในการจัดการประชุมจาก APEC Anti-Corruption and Transparency (ACT) Taskforce โดยคาดว่าจะมีผู้เข้าร่วมในการประชุมครั้งนี้ ประมาณ 150 คน จากผู้แทนประเทศสมาชิก APEC รวม 21 ประเทศ และผู้แทนจากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

4. งานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้กำหนดนโยบายมุ่งเน้นให้มีการประยุกต์กระบวนการทำงาน แนวใหม่ด้วยการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติการกิจของสำนักงาน ป.ป.ช. ในทุกด้านทุกขั้นตอน โดยให้เร่งรัดดำเนินการ ดังนี้

- 4.1 ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูลที่สามารถให้บริการผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ได้อย่างเพียงพอ โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. จะต้องมีความรู้เรื่องคอมพิวเตอร์ใช้ปฏิบัติงานคนละ 1 เครื่อง และทุกเครื่องสามารถเข้าใช้ทรัพยากรหรือข้อมูลจากระบบเครือข่ายของสำนักงาน ป.ป.ช. ได้
- 4.2 พัฒนาและปรับปรุงระบบสารสนเทศที่ช่วยสนับสนุนงานตามภารกิจหลักคือ การปราบปรามการทุจริต การป้องกันการทุจริต และการตรวจสอบทรัพย์สินให้ประสบความสำเร็จในเวลาที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนช่วยสนับสนุนงานด้านการบริหารจัดการให้ประสบผลสัมฤทธิ์ได้อย่างสะดวกรวดเร็วขึ้น
- 4.3 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ และศักยภาพ ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานอย่างรวดเร็ว

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนางานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศสำนักงาน ป.ป.ช. โดยให้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาจัดทำ แก้ไข ปรับปรุงแผนแม่บท แผนปฏิบัติการ แผนงบประมาณ และแผนบุคลากร กำหนดนโยบายและแนวทางในการจัดทำและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน ป.ป.ช. ตลอดจนเสนอแนะและกำหนดโครงการ/แผนงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานและการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช.



จั้ อ สั ง ก ะ ต แ ล ะ
ป อ ส ะ น อ แ น ะ

ป.ป.ช.



ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

1. การแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศ

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดปัจจุบันเข้ารับตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2549 ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมทั้งการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 ที่ค้างดำเนินการอยู่เป็นจำนวนมากถึง 11,578 เรื่อง อันเป็นผลเนื่องมาจากการไม่มีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่เป็นระยะเวลาประมาณ 2 ปี และจากสถิติผลดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ผ่านมาจะสามารถดำเนินการกับเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้แล้วเสร็จได้เพียงปีละประมาณ 1,000 เรื่อง เท่านั้น ในขณะที่มีเรื่องร้องเรียนเฉลี่ยปีละประมาณ 2,500 เรื่อง ทำให้เรื่องค้างดำเนินการมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้แก้ไขปัญหาโดยกำหนดนโยบายเร่งด่วนเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการเรื่องกล่าวหาร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐและเพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในหลายประการด้วยกันกล่าวคือ (1) การสำรวจคดีที่ใกล้จะหมดอายุความ เรื่องสำคัญ เช่น ทำให้รัฐได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือมีมูลค่าความเสียหายเป็นจำนวนมาก ให้เร่งสรุปสำนวนคดีเพื่อนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาโดยเร็ว (2) การดำเนินโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ระดับ 6 ขึ้นไปเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานไต่สวน” ทั้งนี้ เพื่อเป็นการปรับปรุงและพัฒนาเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. อย่างต่อเนื่องให้เป็นที่เชื่อถือ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการไต่สวนข้อเท็จจริงรวบรวมพยานหลักฐานและสรุปสำนวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาต่อไปให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว (3) การให้สำนักงาน ป.ป.ช. เร่งรัดสรุปเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับล่างและไม่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับสูงเข้าไปเกี่ยวข้องในลักษณะเป็นผู้ถูกกล่าวหา หรือเป็นตัวการ ผู้ใช้ให้กระทำความผิด หรือเป็นผู้สนับสนุนด้วย และเป็นเรื่องที่มีมูลค่าความเสียหายไม่มากโดยเร็ว เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขฉบับที่ 31 ลงวันที่ 30 กันยายน 2549 (4) การกำหนดให้ความสำคัญกับการป้องกันการทุจริตนำการปราบปรามการทุจริตโดยมีหลักการให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมและบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และ (5)

ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เร่งรัดแก้ไขปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และปริมาณงานที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งจากนโยบายตามที่ได้กล่าวมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. คาดหมายว่าในปี พ.ศ. 2550 จะสามารถลดจำนวนเรื่องค้างดำเนินการที่มีอยู่ได้ประมาณกว่าครึ่งหนึ่งของเรื่องค้างดำเนินการทั้งหมด และจะสามารถสร้างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งภาครัฐและเอกชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

จากการที่สำนักงาน ป.ป.ช. นำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติอย่างเร่งด่วน ทำให้สามารถบริหารจัดการเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ค้างดำเนินการอยู่เป็นจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเรื่องใหญ่และรัฐได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงได้อย่างรวดเร็ว เช่น เรื่องกล่าวหาอธิบดีกรมสรรพากรกับเจ้าหน้าที่ร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริตไม่เรียกเก็บภาษีอากรเป็นเหตุให้รัฐได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง เรื่องกล่าวหาอดีตรองปลัดกระทรวงการคลัง ร่ำรวยผิดปกติ เรื่องกล่าวหาผู้บริหารและพนักงานสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลร่วมกันทุจริตในการออกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล หรือเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตในการออกเอกสารสิทธิในที่ดินและการก่อสร้างโครงการบ่อบำบัดน้ำเสีย ตำบลคลองด่าน จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งคาดว่าจะสามารถดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จได้ในปี พ.ศ. 2550 เป็นต้น

จากปริมาณเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีเป็นจำนวนมาก นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า แม้ว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 จะบัญญัติให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อย่างไรก็ตาม อำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมิใช่จะเป็นภาระหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่เพียงองค์กรเดียว ผู้บังคับบัญชาของแต่ละหน่วยงานเองก็มีหน้าที่ในการควบคุม ดูแล ป้องกันมิให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดหรือกระทำการทุจริต และเมื่อมีการกระทำความผิดขึ้นผู้บังคับบัญชาก็จะต้องดำเนินการลงโทษทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของแต่ละองค์กรซึ่งเป็นกลไกปกติอยู่แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นเพียงองค์กรควบคุมตรวจสอบภายนอกที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเสริมการทำงานดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น โดยจะเห็นได้จากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจในการลงโทษทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กระทำความผิดเอง ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เพียงไต่สวนวินิจฉัยแล้วส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันเป็นไปได้ในหลายมิติ ทุกภาคส่วนสมควรที่จะต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันอย่างจริงจัง เพื่อยกระดับความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนในประเทศ หรือการกำหนดมาตรการ เช่น มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในหน่วยงานของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐต้องถือเป็นนโยบายที่สำคัญอย่างยิ่งในการที่จะต้องมีหน้าที่ดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในหน่วยงานอย่างเข้มงวดและจริงจัง โดยการศึกษาวิเคราะห์กฎหมาย ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ทั้งหมดมิให้เกิดช่องว่างให้มีการทุจริตเกิดขึ้น หรือการจัดทำแผนงาน/โครงการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายใน



หน่วยงานให้สามารถลดการทุจริตได้ภายในระยะเวลาและเป้าหมายที่กำหนด พร้อมทั้งมีการติดตามและประเมินผลที่ดีมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ รัฐบาลจะต้องให้ความร่วมมือและให้การสนับสนุนการดำเนินงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมถึงการกำหนดให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นวาระแห่งชาติและให้ความสำคัญอย่างสูงสุด รัฐบาลควรจัดให้มีการสัมมนาระหว่างหน่วยงานของรัฐ รวมถึงภาคเอกชน เพื่อหาแนวทางความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและให้มีสภาพบังคับใช้โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำผลสรุปที่ได้จากการสัมมนานำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม จึงจะทำให้สามารถลดระดับของการทุจริตคอร์รัปชันในภาพรวมของประเทศลงได้

2. การเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญและการแก้ไขกฎหมาย

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2549 ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญ และคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญขึ้น เพื่อพิจารณาจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ทั้งได้กำหนดขั้นตอนการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญว่าเมื่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญจัดทำร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว ให้เผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ พร้อมทั้งชี้แจงว่าร่างรัฐธรรมนูญที่จัดทำขึ้นใหม่นั้นมีความแตกต่างกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ในเรื่องใด พร้อมทั้งอธิบายด้วยเหตุผลในการแก้ไขไปยังสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ องค์กร และบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2549 ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรหนึ่งตามมาตราดังกล่าว รวมทั้งการเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปทราบ และการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนประกอบด้วย

หลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดปัจจุบันได้เข้าปฏิบัติหน้าที่แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เตรียมการเพื่อเสนอความคิดเห็นต่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ รวมทั้งการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เพื่อให้สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบสอดคล้องกับกระทรวงยุติธรรม โดยแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการในเรื่องดังกล่าวและมีคณะทำงานด้านต่างๆ ช่วยดำเนินการ

ในส่วนของข้อเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญนั้น คณะทำงานศึกษา วิเคราะห์ และติดตามการยกร่างรัฐธรรมนูญตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ได้ดำเนินการวิเคราะห์และติดตามประเด็นในกรอบหลักของร่างรัฐธรรมนูญ รวม 3 เรื่อง คือ

1. เรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชนและนโยบายแห่งรัฐ การมีส่วนร่วมของประชาชน การกระจายอำนาจ ความสัมพันธ์กับต่างประเทศ และสนธิสัญญา
2. เรื่องสถาบันการเมือง สภานิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมือง และผลประโยชน์ทับซ้อน
3. เรื่ององค์กรอิสระ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และศาล

นอกจากนี้ ยังได้มีการส่งเสริมความรู้และให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการยกร่างรัฐธรรมนูญผ่านทางระบบสารสนเทศของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยจัดทำเว็บไซต์ (<http://www.nccc.go.th/constution>) ซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วย การเสนอความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งรวบรวม

จากบทความหรือเอกสารทางวิชาการให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่าย การแจ้งความคืบหน้าในการยกร่างรัฐธรรมนูญ การตอบคำถามเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ และการเปิดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการยกร่างรัฐธรรมนูญ

จากการดำเนินการดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ประมวลความคิดเห็นข้อสังเกตและข้อเสนอแนะต่างๆ มาพิจารณาและเสนอความคิดเห็นต่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไปยังคณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2549 มาตรา 26 โดยประเด็นสำคัญที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอความเห็นและคณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ และสภาร่างรัฐธรรมนูญเห็นพ้องด้วย ดังนี้

1. เรื่องสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า ควรตัดบทบัญญัติที่ว่าด้วยองค์กรแก้ไขภาวะวิกฤตออก เพราะมีความไม่ชัดเจนในทางปฏิบัติและไม่มีสภาพบังคับ ทั้งขัดกับหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา
2. เรื่องรัฐสภา และสมาชิกวุฒิสภา คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า ไม่ควรมาจากการสรรหาเพียงอย่างเดียว แต่ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งด้วยโดยเป็นระบบผสม
3. เรื่ององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ตามร่างรัฐธรรมนูญที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการกับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ขึ้นไปนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า ควรบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นๆ นอกจากตำแหน่งดังกล่าวตามที่เห็นสมควรได้ด้วย
4. การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า ควรมีบทบัญญัติที่ชัดเจนในเรื่องของทรัพย์สินที่จะต้องยื่น กล่าวคือให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชี เข้ารับตำแหน่งหรือในวันที่พ้นจากตำแหน่ง เพื่อให้เกิดความชัดเจนตรงกันในแนวทางปฏิบัติและข้อมูลของทรัพย์สินที่ต้องแสดง และควรเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินด้วย
5. การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญเดิมกำหนดให้ต้องดำเนินการไต่สวนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีกระบวนการไต่สวนหลายขั้นตอน และจำเป็นต้องใช้เวลาแก่ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ จึงไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเสนอให้แก้ไขเป็น “ดำเนินการไต่สวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว”



6. การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่า ในการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่ควรจำกัดเฉพาะผู้เสียหายเท่านั้น การกล่าวหาอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหาซึ่งเป็นผู้เสียหาย ผู้กล่าวหาซึ่งมิใช่ผู้เสียหาย และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัย

เรื่องการดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ประสานงานร่วมกับรัฐบาลโดยกระทรวงยุติธรรมในการเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เนื่องจากเห็นว่า การดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกระทำผิดยังมีข้อจำกัดบางประการ โดยกำหนดให้ต้องมีผู้เสียหายมายื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงจะสามารถดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ ทำให้บางกรณีแม้มีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลดังกล่าวกระทำความผิดคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ไม่สามารถดำเนินการกับบุคคลนั้นได้ จึงสมควรปรับปรุง แก้ไข อำนาจและวิธีการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง เพื่อให้การปราบปรามการทุจริตในกรณีดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7. เรื่องคุณสมบัติของกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีข้อสังเกตว่า การกำหนดให้ข้าราชการพลเรือนระดับ 9 มีสิทธิเข้ารับการสรรหาเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้นั้นยังไม่เหมาะสม หากจะกำหนดก็ควรให้มีคุณสมบัติอย่างอื่นประกอบด้วย เช่น เคยดำรงตำแหน่งด้านบริหาร และการกำหนดคุณสมบัติของกรรมการ ป.ป.ช. ควรให้สอดคล้องกับผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระอื่นด้วย

8. เรื่องอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งเป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเดิมร่างรัฐธรรมนูญกำหนดให้การทำกับ ดูแลคุณธรรมและจริยธรรมเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่าควรตัดออกและให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่กำกับ ดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

9. คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าไม่ควรมีบำเหน็จบำนาญ หรือประโยชน์ตอบแทนอื่นสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา

นอกจากการเสนอความเห็นต่อร่างรัฐธรรมนูญแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการเพื่อปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ในส่วนที่เป็นข้อขัดข้องหรือเป็นปัญหาอุปสรรค เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งอยู่ในระหว่างการเร่งรัดดำเนินการเพื่อให้แล้วเสร็จโดยเร็ว



สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
Office of The National Counter Corruption Commission

165/1 ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทร. 0 2280 0141 โทรสาร 0 2280 0140

E-mail: nccc_info@nccc.go.th Website : <http://nccc.thaigov.net>